

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 4 (31), юли 2011 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Международна конференция по защита на данните	3
13-та годишна конференция на органите по защита на личните данни от Централна и Източна Европа	5
Среща на националните надзорни органи по защита на личните данни на Република България и Република Македония	6
Заседание на Работна група „Защита на данните и обмен на информация” (DAPIX)	7
Заседание на подгрупа „Ключови разпоредби”	9
Среща на Работна група по чл.29	11
Участие на КЗЛД в работата на Съвместни надзорни органи, координационни и работни групи	12
Становище на ЕНОЗД по Директивата за задържане на данните	13
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	15
РЕГИСТРАЦИЯ НА АДМИНИСТРАТОРИ НА ЛИЧНИ ДАННИ	16
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	18
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	108
ОБУЧЕНИЕ	125
ВИЕ ПИТАТЕ, НИЕ ОТГОВАРЯМЕ	127

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

На 16 и 17 юни 2011 г. в Будапеща, Унгария, се проведе Международна конференция по защита на данните. Организатор бе Министерството на публичната администрация и правосъдието на Република Унгария, в партньорство с Европейската комисия, Министерството на вътрешните работи на Република Полша, полския Надзорен орган по защита на данните, Министерството на правосъдието на Испания, Съвета на Европа, Академията по европейско право (ERA), както и унгарския Парламентарен комисар по защита на данните и свобода на информацията.

Комисията за защита на личните данни бе представена от Венета Шопова – председател на КЗЛД, проф. Веселин Целков - член на КЗЛД и Цветан Иванчовски -началник на отдел „Контрол и административно-наказателни производства”.

Целта на конференцията бе да стартира обществена дискусия по въпросите на практическото изпълнение на различните политики и да насочи вниманието към настоящи и бъдещи предизвикателства в областта на защитата на личните данни в европейски и международен план.

Програмата стартира с изказвания на водещи фигури в областта на неприкосновеността, които очертаха общия контекст, бъдещето на правния режим и новите предизвикателства в сферата на защитата на личните данни.

Лектори на конференцията бяха заместник министър-председателят и министър на публичната администрация и правосъдието на Унгария, министърът на правосъдието на Испания, генералният директор на Главна дирекция по правата на човека и юридически въпроси към Съвета на Европа, европейският надзорник за защита на данните, помощник-държавният секретар – Министерство на вътрешните работи и администрацията на Полша.

Конференцията включваше следните пет работни сесии:

1. Свободно движение на личните данни в рамките на единния вътрешен пазар. Подчерта се необходимостта от промяна на разпоредбите относно движението на лични данни в ЕС и отговорностите на администраторите на лични данни. Постави се въпросът дали различните режими на защита на личните данни в ЕС не затрудняват нормалното функциониране на единния пазар. Разгледа се възможността за опростяването и унифицирането на съществуващата система за уведомяване, включително и възможността за изготвянето на единен за целия ЕС регистрационен формуляр.

2. Защита на физическите лица при предоставянето на услуги в условията на глобалната мрежа Интернет (“computing in the cloud”) и правата на лицата в ИТ среда. Разгледаха се социалните промени и нормативните трудности, свързани с глобалното информационно общество и мястото на този аспект в новата правна рамка в областта на защитата на личните данни.

3. Повишаване на информираността на физическите лица за правата им по отношение на

личната неприкосновеност и защита на личните им данни. За целта се разгледаха начините за информиране на гражданите за техните права:

- провеждане на обучение в различните му форми;
- популяризиране на добри практики на неправителствени организации в областта на защитата на личните данни .

4. Нови принципи в областта на защитата на личните данни и трудностите при тяхното въвеждане. Разгледаха се различни технологии за осигуряване на по-добра защита на личните данни. Дискутираха се следните принципи за защита на личните данни:

- „privacy by design” – защита на личния живот още при проектирането, т.е. приоритетно залагане на изискванията за неприкосновеност в самото начало, при проектирането на всяка система;
- „right to be forgotten” – правото да бъдеш забравен, според който всеки има право на по-голям контрол върху личната информация, която качва онлайн;
- „accountability” - принцип за отчетността, според който всеки достъп до лична информация и нейното използване подлежи на отчетност, т.е. – оставя следа, която може при необходимост да бъде проследена.

Обсъдиха се следните елементи за засилване на отговорността на администраторите на лични данни:

- въвеждане на задължението за назначаване на независим **служител за защита на данните** и хармонизиране на правилата, свързани с неговите задачи и компетентност, като същевременно се обмисли подходящ праг, за да се избегне ненужната административна тежест, особено за малките предприятия и микропредприятията;
- включване в правната рамка на задължение за администраторите на данни да извършват **оценка на въздействието върху защитата на данните** в специфични случаи, например при обработката на чувствителни данни, или когато обработката по друг начин включва специфични рискове, по-специално при използването на специфични технологии, механизми или процедури, включително профилиране или видео наблюдение.

5. Международни стандарти за неприкосновеност и защита на личните данни. Европейският съюз се ангажира да осигури високо ниво на защита на всички данни, дори когато обработката им е по някакъв начин свързана с трета страна, но това е възможно само ако са налице разработени международни стандарти. Подчерта се, че Конвенция № 108 на Съвета на Европа в момента е само потенциално универсален задължителен правен инструмент. Необходимо е да бъде подобрена адекватността на настоящата политика Европейския съюз. Подчерта се, че това е и приложното поле на настоящия форум.

Конференцията завърши със заключителни думи на г-н Атила Петерфалви, бивш парламентарен комисар за защита на данните и свобода на информацията на Унгария, член на управителния съвет на Агенцията за основни човешки права.

13-ТА ГОДИШНА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ОРГАНИТЕ ПО ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ И ЛИЧНАТА НЕПРИКОСНОВЕНОСТ ОТ ЦЕНТРАЛНА И ИЗТОЧНА ЕВРОПА

На 28 и 29 април 2011 г. в Будапеща, Унгария се проведе Годишната конференция на органите по защита на личните данни от Централна и Източна Европа. Присъстваха представители от компетентните органи по защита на данните на Албания, Босна и Херцеговина, Чехия, Естония,

Хърватска, Полша, Литва, Македония, Черна гора, Молдова, Румъния, Словакия, Словения, Сърбия, Украйна. Специален гост на конференцията беше г-н Якоб Констам, председател на Работната група по чл.29 и председател на холандския орган по защита на данните. Председателстващ беше г-н Андреас Йори, комисар по защита на данните и свободата на информацията на Унгария.

Представители на Комисията за защита на лични данни бяха Красимир Димитров и Валентин Енев - членове на КЗЛД и Десислава Борисова - ст. юрисконсулт.

Конференцията бе открита с приветствено слово от г-н Йори и с кратко представяне на органа по защита на данните на Унгария в контекста на държавното устройство на Унгария според новата конституция, която влиза в сила на 01.01.2012 г. Изразено бе становище за начина, по който тя определя институционалната рамка на органа на защита на данните на Унгария.

Всяка делегация представи функциите и дейността на съответния орган по защита на данните. Впоследствие всички презентации бяха публикувани на специално направен за конференцията уебсайт. В презентацията на Комисията за защита на личните данни на Република България беше предоставена информация по отношение на отчета за 2010 г.

Обсъдиха се актуални проблеми на защитата на личните данни във връзка с изготвянето на новата европейска правна рамка.

Г-н Якоб Констам запозна участниците в конференцията с дейността на Работната група по чл.29. Той сподели своето лично становище за необходимостта от повишаване на административно-наказателната роля на органите по защита на данните. Според него броят на последващите проверки трябва значително да надвишава размера на предварителните и текущи такива.

След проведено гласуване, единодушно се прие Декларация за приемането на Сърбия и Украйна като официални участници на Конференцията на органите по защита на данните от Централна и Източна Европа. Декларацията потвърждава общото желание за подпомагане на дейността на въпросните органи, обмяната на опит с тях, както и желанието на участниците в конференцията да напътстват и подпомагат новосъздадените органи по защита на данните в процеса на утвърждаване на принципите по защита на личните данни. Декларацията обръща внимание на Съвета на Европа и Европейската комисия за желанието за усъвършенстване на правната рамка по отношение на защитата на лични данни в Сърбия, Украйна и други страни.

По време на обсъжданията, заместник-директора на органа по защита на данните на Република

Литва, г-жа Диана Синкуниен, изрази желание да се запознае с характеристиките и възможностите на българската електронната система за регистрация на администраторите на лични данни. Г-жа Джорджета Бесъръбеску, председател на румънския орган по защита на личните данни, отправи покана към КЗЛД за участие в академична конференция на 13 и 14 май в Румъния. Тя изрази желание да се направи презентация за дейността на КЗЛД, която в последствие да бъде публикувана в университетско издание. Обсъди се възможността за организиране на двустранна среща с органа по защита на личните данни на Република Македония и подписване на Меморандум за сътрудничество.

СРЕЩА НА НАЦИОНАЛНИТЕ НАДЗОРНИ ОРГАНИ ПО ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЯ

На 9 и 10 юни 2011 г. Комисията за защита на личните данни прие делегация на Дирекцията за защита на личните данни на Република Македония.

От страна на Комисията за защита на личните данни на срещата присъстваха председателят - Венета Шопова, членовете на комисията - Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, главният секретар - Цветелин Софрониев, както и ръководители от администрацията на КЗЛД.

Македонският национален орган за защита на данните беше представен от г-н Димитар Георгиевски – директор на Дирекцията за защита на личните данни на Република Македония и г-жа Елизабета Недановска – началник на отдел “Международно сътрудничество и връзки с обществеността”.

В рамките на двудневното посещение българският и македонският орган по защита на данните обсъдиха широк спектър от теми, обхващащи както настоящото развитие и законодателството в областта на защитата на личните данни в двете страни, така и участието в различни публични инициативи и проекти. Споделени бяха редица добри практики от дейността на двете институции и виждания относно бъдещето на защитата на личните данни и новите предизвикателства в тази област, както и конкретни казуси с широк обществен отзвук. Постигна се взаимно съгласие за задълбочаване на сътрудничеството с цел постигане на по-добро взаимодействие, което да осигури по-ефективна защита на личните данни на гражданите на двете държави.

Гостите от Македония проявиха интерес към участието на Комисията за защита на личните данни в различни обществени инициативи, както и към направленията, по които си сътрудничи с партньори от правителствения и неправителствен сектор. Проявен бе специален интерес към инициативата „Ден на отворените врати”, състояла се в рамките на Международния ден на потребителя (15 март), със съвместното участие на Комисията за защита на потребителите, Комисията

за регулиране на съобщенията, Комисията за защита на личните данни и мобилните оператори.

Посещението приключи с подписване на Декларация за съвместно сътрудничество, която ще даде възможност за задълбочаване на двустранните контакти в различни приоритетни области като защита на личните данни в процеса на развитие на технологиите и повишаване на информираността на гражданите относно техните права в областта на защитата на личните данни.

ЗАСЕДАНИЕ НА РАБОТНА ГРУПА „ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ И ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ” (DAPIX)

На 28 април 2011 г. в Брюксел се състоя редовно заседание на работна група „Защита на данните и обмен на информация” (DAPIX). От българска страна в заседанието взеха участие представители от специализираната дирекция „Оперативни технически операции” на МВР, Комисията за защита на личните данни и Постоянното представителство на Република България в Европейския съюз.

На заседанието се представи доклад за оценка на Директивата за задържане на данни (Директива 2006/24/ЕО). Направиха се изказвания от страна на Европейската комисия и Европейския надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД), след което се проведе дискусия с присъстващите делегации от държавите-членки.

Докладът на **Европейската комисия** бе представен с презентация на представител на Генерална дирекция „Вътрешни работи” на Европейската комисия. Постави се акцент на задължението на държавите-членки да предоставят ежегодна статистическа информация за случаите на задържане на трафични данни и предаването им на компетентните национални органи. Направи се препоръка относно това данните да са в съпоставима форма. До момента анализът на Европейската комисия е бил изключително затруднен от това, че данните не са били съпоставими, тъй като държавите са представили различни данни съобразно различни критерии. Освен това е необходимо да бъдат дадени реални примери за това какви данни са били събирани и как фактът на задържането им се е отразил на дейността и резултатите на наказателното правосъдие и неприкосновеността и личния живот на физическите лица. Обсъди се обстоятелството, че е необходима информация относно количеството на данните, които са били съхранени от операторите в резултат от задълженията им за задържане на данни. От страна на Европейската комисия се заяви, че поради това, че никоя държава-членка не е докладвала за злоупотреба със задържаните данни от страна на националните органи, то може да се приеме, че към момента липсват доказателства за злоупотреби. Посочи се, че събирането на данни и анализът в тази връзка може да се реализира под три форми : количество, качество и цели, както и по отношение вида присъди, за чието постановяване трафичните данни са били решаващ фактор.

След провеждане на обсъждания по доклада на Европейската комисия по прилагането на Директива 2006/24, вкл. в Съвета и Европейския парламент и след провеждане на проучвания сред обществото и анализ на моделите за запазване на данни, се очаква през лятото на 2011 г. да се представи оценка на въздействието от прилагането на директивата, в т.ч. кои са предпочитаните варианти за ревизиране на Директивата.

ЕК представи възможните опции за развитие, както следва:

- запазване на статуквото;
- отмяна (анулиране) на цялата директива;
- по-добро хармонизиране и регулиране на съхранението, предаването и използването на трафични данни.

Европейският заместник надзорник по защита на данните г-н Джовани Бутарели представи основните параметри на становището на ЕНОЗД по доклада на Европейската комисия и прилагането на Директивата. Споделено бе разбирането, че Директивата за задържане на трафични данни е най-

инвазивният правен инструмент на ниво Европейски съюз, който засяга защитата на личните данни. Самото съществуване на тази директива представлява голямо изключение от принципа за защита на личните данни, произтичащ от Лисабонския договор. ЕНОЗД апелира за провеждане от страна на Европейската комисия на оценка на въздействието от прилагането на директивата. Коментира се фактът, че представените от някои държави статистически данни са по принцип надеждни, но несъпоставими. Някои държави не са представили по-подробна информация относно количеството и качеството на данните. В този смисъл ЕНОЗД счита, че докладът на Европейската комисия по прилагането на директивата е отправната точка за провеждане на широка дискусия относно необходимостта от този инструмент и неговата пропорционалност. ЕНОЗД призова за обсъждане на нови алтернативни мерки за задържане на данните и анализ на това дали добавената стойност от задържането на данните ще доведе до допълнително въздействие на правата на европейските граждани. Отправи се критика към доклада на Европейската комисия в частта относно липсата на доказателства за нарушения в защитата на личните данни – от кого се очаква да съобщи за нарушения (правоохранителните органи, неправителствените организации), какво представляват сериозните нарушения, за които се очаква да бъде докладвано евентуално, какви заключения прави Европейската комисия от липсата на съобщения и доказателства – че системата работи или напротив. ЕНОЗД апелира към оценка на въздействието върху средните и малки предприятия и за разширяване на задълженията в случай на нарушаване на сигурността. Изказа се мнение, че все още липсват доказателства, че директивата и подхода за задържане на данни са необходими. Направиха се препоръки относно изменения в директивата в следните насоки : приложно поле, цел, нови видове предпазни мерки.

В последвалите обсъждания редица държави-членки изразиха несъгласия с ЕНОЗД, като отбелязаха важността и необходимостта на правния инструмент и се изказаха в полза на настоящата система на задържане на данните (Франция, Обединено Кралство, Дания).

ЕНОЗД отбеляза, че не е априори против действащия подход, а просто прави констатация, че липсват достатъчно данни от държавите-членки за необходимостта, ефикасността и пропорционалността на директивата, поради което насърчава Европейската комисия да търси доказателства в тази посока.

С цел подпомагане на дискусията, унгарското председателство разпространи документ с въпроси за дискусия, както следва:

- Приемат ли държавите, че определението за сериозно престъпление (тежко престъпление) е директно свързано с принципа за ограничение на целта и поради това от съществено значение за зачитане на принципите за защита на данните?
- Считат ли държавите, че доколкото целите, за които трафичните данни се задържат, не са дефинирани прецизно, режимът за задържане на данните не може да бъде счетен за задоволителен от гледна точка на защитата на личните данни?
- Само статистическата информация ли е в състояние да покаже важността на действащия режим? Има ли други методи, които могат да покажат необходимостта, пропорционалността и ефективността на задържането на данните?
- Дали общите коментари от правоприлагащите органи на държавите членки относно полезността или необходимостта на задържането на данни са достатъчни от гледна точка на защитата на данните?
- Считат ли държавите членки, на базата на техния национален опит, че периода на задържане е подходящ/дълъг/къс спрямо необходимото?
- Имат ли държавите практика със злоупотреба при задържането на трафични данни? Как би могла да бъде избегната злоупотребата със задържане на данни?
- Съгласни ли са държавите, че не следва да се предлагат услуги за използване на анонимни мрежи (нерегистрирани/анонимни СИМ карти) или държавите не следва да лишават своите граждани от възможността да ползват предплатени услуги анонимно?
- Считат ли държавите, че следва да се обмисли възможността съхранението на данни

да замени в бъдеще задържането на данни или задържането на данни не следва да се заменя изцяло, ако са налице подходящи мерки за защита на данните?

Във връзка с поставените въпроси се проведе дискусията относно намирането на обща дефиниция на европейско ниво относно понятието „сериозно престъпление”. Изказа се мнение, че липсата на статистика от всички държави е показателен сигнал за нивото на изпълнение на директивата. ЕНОЗД прикани Европейската комисия да поиска от държавите-членки не само предоставянето на статистическа информация, но и привеждането на конкретни примери за постигнати успехи след използването на задържани трафични данни. Това съответно да бъде взето предвид от Европейската комисия при извършването на оценка на въздействието.

В хода на дискусията относно въвеждането на задължение за съхраняване на данни (т.нар. бързо замразяване), а не задържане на данни, Франция отбеляза, че това би било удачно само при определени разследвания (напр. терористичен акт), но не и за всички останали случаи. Дания счита, че въвеждането на задължение за „бързо замразяване” ще представлява крачка назад, поради което предпочитат задържането на данни, но с въвеждане на подходящи гаранции за защита. Австрия заяви, че е „отворена” за компромисни решения и намирането на алтернативни опции.

Европейската комисия представи актуална информация за състоянието на хода на преговорния процес по бъдещото споразумение между ЕС и САЩ за защита на личните данни при предаването и обработването на такива данни с цел предотвратяване, разследване, разкриване и съдебно разследване на престъпления, включително тероризъм, в рамките на полицейското сътрудничество и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси. Двете страни са изразили надежда за намирането на баланс между нуждите на наказателното преследване и защитата на личните данни. Американската страна е поискала признаване на адекватността на системата за защита на личните данни. В момента Европейската комисия е в процес на оценка на сключените двустранни споразумения между държави-членки и САЩ.

В заключение унгарското председателство отбеляза, че това заседание е само първото от поредицата дискусии и семинари по проблематиката на задържането на лични данни.

ЗАСЕДАНИЕ НА ПОДГРУПА „КЛЮЧОВИ РАЗПОРЕДБИ”

На 13 май 2011 г. в Брюксел се проведе заседание на подгрупата по **„Ключови разпоредби”** към Работната група по защита на данните, създадена въз основа на чл.29 от Директива 95/46 на Европейския парламент и на Съвета за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (Директива 95/46). На заседанието присъстваха представители от Европейската комисия и от компетентните органи по защита на данните на Великобритания, Франция, Италия, Полша, Чехия, Германия, Румъния и др. Председателстващ беше г-н Питър Хъстингс, Европейски надзорен орган по защита на данните. Представител на Комисията за защита на лични данни беше Десислава Борисова, ст. юрисконсулт в дирекция “Правни производства и надзор”.

Обсъди се последният вариант на Становището на Работната група по чл.29 относно съгласието. Работната група по чл.29 е предоставила мандат на подгрупата „Ключови разпоредби” за изготвяне на това становище, което да бъде гласувано на редовното заседание на Работната група. Становището за съгласието няма за цел да тълкува националния опит на държавите-членки, а да даде едно легално тълкуване на разпоредбите на Директива 95/46 по отношение на съгласието.

Обсъди се значимостта на встъпителната част относно определянето на това каква е ролята на съгласието на физическото лице при обработване на личните му данни. Обърна се специално внимание на текста, предложен от Европейската комисия относно важността на съгласието на физическото лице при т.нар. нови бизнес модели на поведение (касаещи най-вече навлизането на информационните технологии). Важно е да се има предвид, че осъществяването на контрол върху администратора на

лични данни е част от контролната дейност на органите по защита на данните, а проверката за валидно дадено съгласие на физическото лице е част от тази контролна дейност.

Представителят на органа по защита на данните на Великобритания предложи да се допълни въведението на документа и с това, че съгласието е може би най-важното правомощие на физическото лице, тъй като никой друг не може да даде съгласие за обработване на неговите лични данни. Специално внимание се обърна на факта, че чл.6 от Директивата в голяма степен предполага недвусмислено тълкуване, тъй като според него държавите-членки предвиждат, че „личните данни трябва да се събират за конкретни, ясно формулирани и законни цели и да не бъдат допълнително обработени по начин, който е несъвместим с тези цели”. Една от препоръките на г-н Хъстингс бе да се обмисли идеята за становище, което да регламентира какво представлява тази несъвместимост.

Съгласието на физическото лице може да бъде дадено не за обработване на лични данни по принцип, а за събиране, основано на конкретни, ясно формулирани и законни цели.

„Скритото съгласие” или така нар. имплицитно съгласие като определение въобще отсъства от Директивата. На две места се обсъжда терминът „недвусмислено съгласие”. В онлайн среда съгласието на физическото лице може да бъде единствено „изрично”, т.е. необходимо е да има активно поведение от негова страна, да даде съгласието си за обработване. Вероятно в бъдещите изменения на Директивата въобще ще отсъства терминът „мълчаливо съгласие”, тъй като поражда несигурност.

Проведе се дискусия относно използваните термини на английски език и тяхното значение. С оглед прецизността на терминологията българският представител Десислава Борисова предложи замяната на термина „action” (действие) с „indication” (указание), когато се касае за съгласие дадено онлайн, тъй като действието по даването на съгласие е по-скоро указание за даденото съгласие, индикация, а не действие, каквото например е необходимо офлайн. Предложението беше прието.

В становището ще бъде отразена и забележката на представителя на Германия, че съгласие може да има, когато има легално задължение за физическото лице да предостави отговор на получено „предложение”. От страна на Франция обърнаха внимание на тежестта на доказване, която във всички случаи е на администратора на лични данни – той трябва да представи доказателства, че има „свободно дадено съгласие” по смисъла на чл.7, ал.1 от Директивата.

Обсъди се използването на понятието „значителен негативен ефект” във връзка с приемането на такива договори, които накърняват свободата на физическото лице да даде съгласието си за обработване на личните му данни. Взе се решение да се включи „сериозен негативен ефект”.

По отношение на получаването на съгласие в онлайн среда се обсъди въвеждането на задължение на администратора на лични данни да извършва периодичен контрол дали са достатъчно ясни процедурите, при които физическите лица да предоставят съгласието си, и дали цялата информация по отношение целите и начина на обработване на данните е свободно достъпна и недвусмислена.

Обсъжда се вариант, по който ще бъде възможно съгласието за обработване на данните да не става след автоматично маркиране на „Съгласен съм с общите условия”, а с въвеждането на повече гаранции, че лицето е запознато с правата си, както и с възможността да оттегли във всеки един момент съгласието си за обработване на данните му.

Единодушно се прие предложението на Франция в документа да се съдържа задължение за органите по защита на данните да доведат това становище до знанието на по-широк кръг администратори на лични данни, като им разяснят правилата по отношение на изискването и получаването на съгласие на физическото лице за обработване на данните му. Всеки орган по защита на данните ще трябва да напише резюме на становището на сайта си или да даде конкретни препоръки към администраторите.

Обсъди се т.нар. „период за подновяване на съгласието”. Тук следва да се имат предвид разпоредбите на Директивата за задържане на данните и фиксирания в нея срок за задържане на данните. Единодушно се прие да се спомене проблемът с периода на подновяване на съгласието по смисъла на Становището на Групата по чл.29 за т.нар. поведенческо рекламиране онлайн и съответно

Директивата за задържане на данните.

Предложи се в документа да се даде пример по отношение на рекламите, получавани от софтуерните приложения при тяхното инсталиране. Проблемът е, че всъщност те не питат за съгласието на лицето при инсталацията, а изпращат рекламите впоследствие.

Дискутиран бе въпросът за съгласието на децата, тъй като при тях има неяснота относно правния им статус и тежестта на евентуално даденото от тях съгласие за обработване на личните данни. Тъй като децата в много голяма степен са обект на непрекъснато посегателство върху личната им неприкосновеност в Интернет, трябва сериозно да се обърне внимание на начините за тяхната защита и за повишаване на тяхната осведоменост по отношение на злоупотребите онлайн. Българският представител предложи при примерите за социалните мрежи да се включи текст, който коментира опасенията във връзка с липсата на яснота по отношение на децата.

Обсъди се бъдещето на подгрупата по „Ключови разпоредби”. Питър Хъстингс отбеляза, че в изключително кратък срок подгрупата се е справила с написването на много сериозен документ, който ще има голямо практическо приложение.

81-А СРЕЩА НА РАБОТНА ГРУПА ПО ЧЛ.29

На 31 май 2011 г. в Брюксел се проведе 81-та среща на Работна група по чл.29. Представител на Комисията за защита на личните данни бе Мария Матева – член на Комисията.

От Европейската комисия се представи информация за информационната система за вътрешния пазар. Системата се разраства много бързо като включва 11000 потребители, между които, разбира се, 27-те страни членки. През февруари тази година Европейската комисия е публикувала комюнике за очакванията ѝ за тази система. През март тази година бе одобрен пилотен проект и вероятно той ще заработи напълно догодина. Тази система стана задължителна по отношение на здравните данни на европейските граждани, работещи в чужбина и техните права. Дискутира се въпросът за продължителността на задържане на данните. На електронната страница на Европейската комисия може да се намери кой е органът, който е отговорен и където е ситуирана тази система в съответната страна.

Предостави се информация по отношение на системата за сътрудничество при защита на данните на потребителите. До органите по защита на данните на страните-членки е изпратен въпросник, информацията от който ще бъде дискутирана на следващата среща на Работната група.

Продължиха обсъжданията за прегледа на Директива 95/46 и предложенията за нейното развитие и осъвременяване.

Отчете се, че основният сигнал от срещата на органите по защита на данните в Югоизточна Европа в Будапеща е бил недостатъчната независимост и недостатъчен бюджет на органите по защита на личните данни.

Дискутира се изпълнението на Директива 2006/43 – споразумения за сътрудничество между надзорните органи на фирмите за одит на страните-членки и съответния орган на САЩ.

Разгледа се изготвеният от подгрупа „Ключови въпроси” документ относно съгласието. Отчетоха се няколко важни въпроса в този документ. На първо място става ясно, че пасивното поведение и мълчанието няма да се възприемат като приемане. На второ място се дискутира какво означава свободно дадено съгласие. На трето място се подчерта, че съществуващата правна рамка е добра и балансирана, и не се налага да бъде променяна генерално. Все пак съществуват и някои проблеми по отношение на

двусмислие и неяснота. Реши се да се съберат мненията на всички участници в групата и в съответствие с коментарите да се направи ревизия на документа, след което той да бъде приет с писмена процедура.

Подгрупата по финансовите въпроси разгледа два основни въпроса:

- проект на писмо до хазната на САЩ по практически насоки, отнасящи се до изпълнението на програмата за борба с финансирането на тероризма и
- проект на становище за ръководството за защита на личните данни при борбата срещу прането на пари.

Подгрупата по технологичните въпроси разгледа следните основни въпроси:

- Защита на личните данни в Google StreetView и Google StreetView-WiFi;
- По отношение на поведенческата реклама с участието на бизнеса се изготвя документ, който да обхване защитата на личните данни при извършване на профилиране на поведението на потребителите за целите на рекламата;
- Обработка на данни за местоположението от Apple;
- Пробив в защитата на данните на Sony, като първото е в плейстейшън нетъурк с администратор на мрежата – Великобритания.

От Европейската комисия се представи информация за Директивата за данните на пасажерите. По отношение на вътрешните полети дискусията ще продължи. Договорът с Австралия за данните на пасажерите е даден на Европейския парламент за одобрение. Договорът с Канада се забавя, тъй като там нямаше правителство. През юни договарянето ще продължи. Договорът със САЩ е готов като текст и е даден на Съвета на ЕС за становище. След като Съветът го приеме, той ще го даде на Европейския парламент за мнение и ако то е положително, Съветът може официално да ги приеме.

Дискутира се ефективността на органите по защита на данните. Европейската агенция по правата на човека ще разработи ръководство за подпомагане дейността на органите по защита на данните.

Обяви се създаването на нова работна група, която ще се занимава с въпросите на полиция и правосъдие.

УЧАСТИЕ НА КЗЛД В РАБОТАТА НА СЪВМЕСТНИ НАДЗОРНИ ОРГАНИ, КООРДИНАЦИОННИ И РАБОТНИ ГРУПИ

От 6 до 8 юни 2011 г. в Брюксел се проведеха работни срещи на Съвместните надзорни органи по Шенген, Европол и Митници; Координационните групи по надзор на Евродак и Митническата информационна система и Работната група по полиция и правосъдие. Представители на Комисията за защита на личните данни бяха членовете на Комисията Мария Матева и Веселин Целков.

Съвместният надзорен орган по Шенген избра свой председател и заместник-председател за период от една година, тъй като мандатът на предишните изтече на 10 март 2011. Разгледа се проектът на план за проверка на Шенгенската информационна система SIS I+4AI. Дискутира се достъпът на Европол до Шенгенската информационна система. Представи се информация за възможностите за свързване на Европол с EU Information Systems EDOC 435367-v10. Разгледа се изпълнението на действията по сигналите по чл. 95 (европейска заповед за арест) и чл. 99 (тайно наблюдение на лица и предмети – моторни превозни средства и др.), както и изпълнението на чл. 45 от Шенгенската конвенция. Показан бе новият уеб сайт на надзорния орган. Обсъдиха се бъдещите дейности на органа.

Съвместният надзорен орган по митниците разгледа прилагането на Рамково решение на

Съвета 2008/977/ПВР (относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебно сътрудничество по криминални въпроси) и Митническата информационна система. Проведе се дискусия по подготовката на предстояща проверка на Митническата информационна система. Състоя се среща на Съвместния надзорен орган с Координационната група по надзор на митническата информационна система, на която се предостави актуална информация за развитието на системата - настояща техническа платформа, развитие в нормативната уредба, развитие на предложението за изграждане на консолидирана информационна система. Дискутираха се възможните бъдещи общи действия на Координационната група със Съвместния надзорен орган по митници.

Европейският надзорен орган по защита на данните предостави информация, постъпила от Европейската служба за борба с измамите (ОЛАФ).

Координационната група по надзор на Евродак преразглежда регламента за Евродак. Представи се статистика на специалните търсения. Дискутираха се първите изводи от координираната проверка по предварителното заличаване. Направи се преглед на мерките за сигурност, като в тази насока гръцкият и испанският органи по защита на личните данни направиха презентации на използваните от тях методи.

Работната група по полиция и правосъдие обсъди по-нататъшните стъпки в политиката за надзор на европейските органи по защита на личните данни. Обсъди се създаването на Работна група по надзор в областта на свободата, сигурността и правосъдието. Разгледаха се някои нерешени към момента въпроси като:

- Съвместно проучване на практиката по обработка и по-нататъшно използване на ДНК профилите в работата на органите по правоприлагането (вкл. обмен на информация за ДНК профил през Interpol Gateway).
- Прилагане на рамково решение за защита на личните данни в третия стълб – текущо състояние и бъдещи действия.
- План за действие по прилагането на Стокхолмската програма и преглед на управлението на информацията в сферата на свободата, сигурността и правосъдието - списък на приоритетни задачи за анализ на Работната група по полиция и правосъдие.

Дискутираха се някои дейности на Съвета на Европа по отношение на прилагането на препоръка R(87)15 за обработването на лични данни в работата на полицията.

СТАНОВИЩЕ НА ЕНОЗД ПО ДОКЛАДА НА ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ ЗА ОЦЕНКА НА ДИРЕКТИВАТА ЗА ЗАДЪРЖАНЕ НА ДАННИТЕ

На 18 април 2011 г. Европейската комисия представи пред Съвета и Европейския парламент своя доклад с оценка на Директивата за задържане на данните (Директива 2006/24/ЕС). На 31 май 2011 г. Европейския надзорен орган по защита на личните данни (ЕНОЗД) изрази становище по Доклада, според което Директивата за задържане на данните не отговаря на изискванията за защитата на неприкосновеността и личните данни

Директивата за задържане на данните изисква всички доставчици на електронни комуникационни услуги

за пазят трафичните и локализационни данни на всички граждани за евентуалното им използване от страните-членки за целите на правоприлагането. Докладът на Европейската комисия дава оценка на изпълнението на Директивата и отчита нейното въздействие както върху доставчиците, така и върху потребителите на електронни комуникационни услуги. ЕНОЗД със задоволство отбелязва, че Европейската комисия взема предвид въздействието на Директивата върху фундаменталните права, свързани с неприкосновеността на личната информация, особено по отношение на критиките, отправени към характера на директивата в тази връзка.

По различни поводи Европейският надзорен орган по защита на личните данни е заявявал, че възможността да се предоставят трафични и локализационни данни може да играе важна роля в разследванията на престъпления. Въпреки това, от гледна точка на правото на неприкосновеност на личния живот и защита на личните данни, той многократно е изразявал сериозни съмнения за необходимостта за съхранение на данни в такъв голям мащаб. В тази връзка ЕНОЗД е подчертавал изключителното значение на процеса по оценяване и е призовавал за ясни доказателства, че такава мярка е необходима и пропорционална

След анализ на Доклада за оценка на Директивата, ЕНОЗД счита, че Директивата не отговаря на изискванията, следващи от фундаменталните права за неприкосновеност на личния живот и защита на личните данни, главно поради следните причини:

- Необходимостта от задържане данните не е достатъчно добре доказана;
- Задържането на данните може да се уреди с по-малко навлизане в обсега на личната неприкосновеност;
- Директивата предоставя твърде голяма свобода на държавите-членки за уточняването на целите, за които данните могат да бъдат използвани, както и установяване на това кой може да получи достъп до данните и при какви условия.

Европейският надзорен орган по защита на личните данни, Питър Хъстинкс, казва: „Въпреки че Комисията явно е положила много усилия за събиране на информация от страните-членки, количеството и качеството на предоставената информация не е достатъчно за да се направи положителен извод за необходимостта от задържането на данните така, както е предвидено в Директивата. Следователно е необходимо по-нататъшно изследване на необходимостта и пропорционалността и в частност на проучването на по-малко навлизащи в сферата на неприкосновеността мерки.”

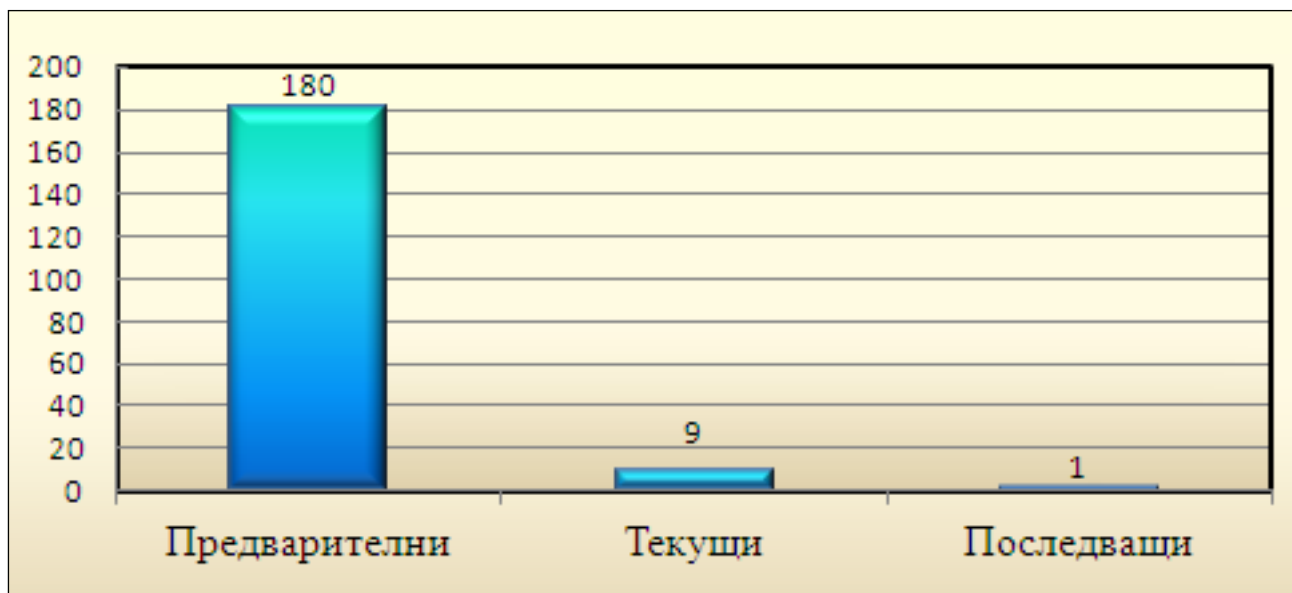
Докладът с оценката на Директивата ще играе роля в изготвянето на възможни нейни поправки. ЕНОЗД призовава Европейската комисия за сериозно обмисляне на всички възможности в този по-нататъшен процес, включително възможността за отмяна на Директивата, комбинирана или не с предложение за алтернативна, по-целенасочена мярка.

Ако на основа на нова информация необходимостта от инструмент на ЕС по задържане на данните бъде доказана, то три основни изисквания трябва да се имат предвид. Преди всичко, той трябва да представлява всеобхватни и действително хармонизирани правила, както относно задълженията за запазване на данни, така и относно по-нататъшното използване на данните от страна на компетентните органи. Този инструмент трябва да бъде пропорционален и изчерпателен, което означава, че трябва да има ясна и точна цел, която не може да бъде заобикаляна.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА ПРОВЕРКИТЕ ЗА ПЕРИОДА МАЙ - ЮНИ 2011 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за периода май - юни 2011 г. са извършени общо 190 проверки.

Най-голям е дялът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За отчетния период извършените предварителните проверки са 180 бр.

На основание изготвените от тези проверки констативни актове в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД са вписани 175 администратори, а за 5 процедурата е прекратена на различни основания.

На свое редовно заседание, проведено на 18 май 2011 г., Комисията за защита на личните данни взе решение на основание чл. 17б, ал. 3, т. 3 от ЗЗЛД да откаже вписване на 797 администратори на лични данни в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД, поради непотърсена кореспонденция или получена кореспонденция, без да са изпратили документи за извършване на проверката.

През отчетния период приключиха планови проверки на Национален визов център към Министерство на външните работи, „Обединена Българска Банка“ АД, както и проверки на администратори на лични данни, предоставящи услуги в планински курорти на български и чуждестранни граждани. От извършените 16 проверки на администратори на лични данни, предоставящи услуги в планински курорти, бяха съставени 10 акта за установяване на административни нарушения.

Във връзка с изпълнение на утвърдения „План за извършване на текущи проверки по инициатива на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) за 2011 г.“ започнаха проверки на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, гр. Пловдив, Главна дирекция „Гранична полиция“ към Министерство на вътрешните работи и администрацията на Министерски съвет.

За отчетния период са съставени 12 акта за установяване на административни нарушения и са издадени 6 наказателни постановления. Сред най-често срещаните нарушения на ЗЗЛД са неспазване разпоредбите на чл. 17, ал. 4 от ЗЗЛД (обработването на лични данни е започнало преди подаване на заявление за регистрация) и чл. 23 (не са предприели мерки за защита на личните данни и/или не са определени с инструкция техническите и организационни мерки, за да бъдат защитени данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване).

РЕГИСТРАЦИЯ НА АД

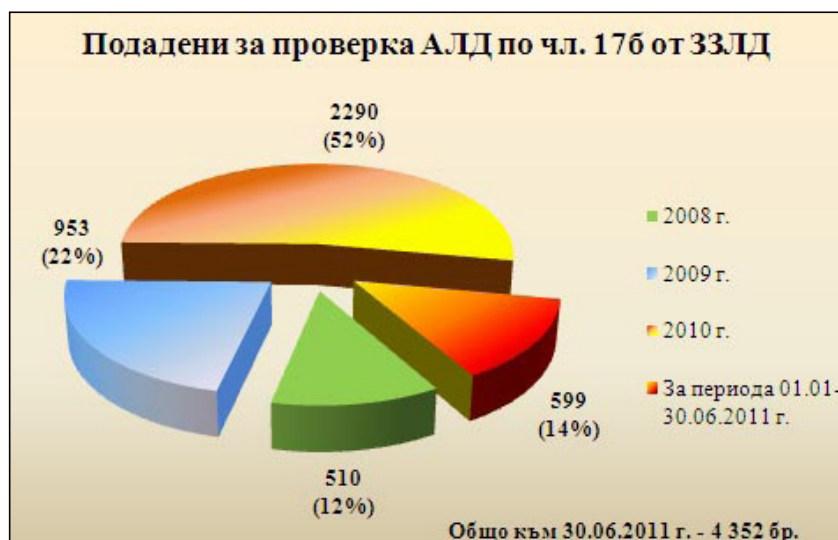
СТАТИСТИКА НА ИНФОРМАЦИЯТА ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И АРХИВ” ЗА ПЕРИОДА МАЙ - ЮНИ 2011 г.

През месеците март и април 2011 г. отдел „Регистър и архив” е извършвал своите обичайни дейности. През месеците май и юни 2011 г. отдел „Регистър и архив” е извършвал своите обичайни дейности по поддръжката и обработката на информацията в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри.

На графиката е илюстриран броят на въведените в автоматизираната информационна система (от началото на нейното функциониране) заявления на администратори на лични данни:

През месеците май и юни 2011 г. в информационните масиви на КЗЛД са въведени 35 822 заявления за регистрация на администратори на лични данни. След въвеждането се извършва проверка за коректност и съответствие на данните и одобрение от проверяващ служител. Тези администратори, които извършват първоначална регистрация след одобрение от проверяващия служител биват включен в един от двата списъка: предложение към комисията за вписване в регистъра по чл.10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД или предложение към комисията за проверка по 17б.

Големият брой обработени заявления съответно доведе до необходимостта от извършване на значителен брой предварителни проверки по чл. 17б. На графиката е илюстрирано сравнението на броя необходими проверки по чл. 17б само за периода 01.01-30.06.2011 с предходните години.

Тези администратори, които са включени в списъка на предложените за вписване, се предлагат на заседание на комисията и след решение им се издава на уникален идентификационен номер. Веднага след вземане на решението администраторът бива вписан в „Регистъра на АД и на водените от тях регистри с лични данни“. Към настоящия момент в регистъра са вписани над 113 012 АД, като само за последните два месеца техният брой е 4 125.

Освободените от регистрация с решение на комисията администратори на лични данни към момента са 16 709, като само за последните два месеца техният брой е 2 762. На графиката е илюстрирано съотношението на освободените от регистрация АД за периода 01.01 – 30.06.2011 г. спрямо целият период до 31.12.2010 г.

Регистърът на вписаните администратори на лични данни и Списъкът на освободените от регистрация с решение на КЗЛД са публични и са достъпни от интернет страницата на комисията.

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

РЕШЕНИЕ

№ 84/2011 г.

София, 12.04.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на закрито заседание, проведено на 16.03.2011 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. №84/12.01.2011 г., подадена от С.Р.С. срещу Министъра на вътрешните работи.

С.Р.С. сезира Комисията за защита на личните данни с оплакване за неправомерно обработване на свързаните с него лични данни от администратор на лични данни – Министъра на вътрешните работи. В жалбата е описана следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят е сезирал ОД на МВР-Р. с молба рег. №13519/02.06.2009 г. срещу отказ да бъде регистриран лек автомобил Форд Ескорт. По повод молбата му е разпоредена проверка и в процеса на разследването, жалбоподателят е призован да даде обяснения като преупълномощено лице пред разследващ полицай К. Полицай К. е изискал от господин С.Р.С. да представи оригинал на договора за покупко-продажба на моторното превозно средство. Към онзи момент документа не се намирал в господин С.Р.С. и той не е могъл да изпълни разпореждането на полицая. За неизпълнение на разпореждането, на С.Р.С. му бил съставен акт №041385/19.06.2009 г. Във връзка с процедурата по акта, жалбоподателят е предоставил на полицай К. всичките си лични данни.

След приключване на случая с акта, жалбоподателят е установил, че разследващ полицай К. е депозирал молба до Районен съд гр. Р. срещу него с правно основание – обида и клеветата.

С.Р.С. твърди, че личните му данни, които са събрани по повод полицейската проверка неправомерно са обработени, като са използвани в молбата на разследващ полицай К. до РС гр. Р. Излагат се доводи, че администратор на лични данни, съгласно разпоредбата на чл. 163 от ЗМВР е Министъра на вътрешните работи, а полицай К. е обработващ лични данни. Господин С.Р.С., приема, че полицай К. с действията си не е спазил реда за предоставяне на лични данни на физически лица, регламентиран в разпоредбата на чл. 33 от Инструкция №13-381/10.03.2009 г. за реда за обработка на лични данни в министерство на вътрешните работи.

Жалбоподателят приема, че при обработването на свързаните с него лични данни не са били спазени принципите на чл. 2, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД, от което произтича неправомерното им обработване от страна на ОД на МВР гр. Р.

С.Р.С. иска от КЗЛД да бъде извършена проверка по изложеният от него случай, която да установи следните обстоятелства:

- Кой е бил призовкаря от Административен съд гр. Р., от който разследващ полицай твърди, че е получил жалба, съдържаща личните му данни;
- Да бъдат изискани обяснения от призовкаря, по отношение на факта, на какъв адрес е връчена жалбата.

Към жалбата не са представени доказателства.

В условията на служебното начало, с писмо, изх. №84/24.01.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 36, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс е изискано от Министъра на вътрешните работи да изрази становището си по жалбата, както и да предостави относимите по случая доказателства.

С писмо вх. №84/09.02.2011 г. от Министъра на вътрешните работи е депозирано в деловодството на КЗЛД писмено становище и доказателства по жалбата.

Ответната страна, счита жалбата за недопустима, тъй като предметът ѝ е извън правомо-

цията на Комисията, дадени й с разпоредбата на чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД. Мотивите на министъра за неоснователността на жалбата са, че независимо, че в нея се излагат твърдения за извършено нарушение на ЗЗЛД от Министъра на вътрешните работи, в качеството му на администратор на лични данни, в обстоятелствената й част се съдържат само факти, по отношение на предоставянето на личните данни на господин С.Р.С. от държавен служител в министерството. Предоставянето на личните данни не е извършено по повод изпълнението на служебните му задължения, а във връзка със защитата на накърнените му лични права, която защита се осъществява по реда на НПК. Тъжбата на разследващ полицай К. до Районен съд Р. има белезите на частен документ, подписан от самия него, поради което подаването и съответно образуването на наказателно производство от частен характер не може да бъде обвързано с министъра.

Министърът на вътрешните работи приема, че в жалбата не се съдържа информация, от която може да се приеме, че има неизпълнение на задължението администратора на лични данни за предприемане на технически и организационни мерки за защита на данните от случайно или незаконно унищожаване, загуба или неправомерен достъп до тях, вменено му с разпоредбата на чл.23, ал.1 от ЗЗЛД.

Релевират се доводи от страна на ответната страна и по отношение на неоснователността на жалбата, в случай че КЗЛД не възприеме твърдението за нейната недопустимост. Съображенията за недопустимостта следва да бъдат приложени и при разглеждането й по отношение на основателността й. Твърди се, че в резултат на извършена проверка се е установило, че свързаните със С.Р.С. лични данни са станали достояние на разследващ полицай К., освен по повод на служебните му задължения, а именно съставяне на акт №041385/19.06.2009г., а така също и по повод конституирането му като страна по административно дело №88/2009г., образувано пред Административен съд Р. Фактите установени от проверката се потвърждава и от публикуваната в официалната интернет страница на Върховен административен съд информация по отношение на адм.д.№11643/2009г. Делото е образувано по повод касационна жалба, подадена от С.Р.С. против решение №50/29.07.2009г. на Административен съд Р. В публикуваният на интернет страницата списък на призованите по административното дело страни, разследващ полицай К. е призован на домашния си адрес. В подкрепа на твърдението, че личните данни на жалбоподателят са станали известни на полицай К. и по повод образуваното административно дело се прави връзката с разпоредбата на чл.163, ал.1 и ал.2 от АПК, която задължава съда да разпорежи изпращането на препис от жалбата или протеста на ответната страна.

Към становището са приложени следните доказателства: становище от директора на ОДМ-ВР - Р., справка от К.К., резолюция от 10.04.2009г., докладна записка от 02.07.2009г., възражение от С.Р.С. от 19.06.2009г., призовка, акт за установяване на административно нарушение от 19.06.2009г., рапорт от К.К., обяснения от Е.Р. с дата 25.06.2009г., рапорт от Д.М. – инспектор при ОД на МВР-Р., обяснения от С.Р.С. от 29.06.2009г., докладна записка от 30.06.2009г., обяснения от Д.Д., справка от 25.06.2010г. от К.К., списък на призованите по д.№11643/2009г. лица, регистрационна карта, решение №4575/08.04.2010г. на ВАС и протокол от 10.03.2010г. по д.№11643/2009г.

С оглед извършване на преценка на допустимостта на жалбата, по отношение на нейната срочност, с писма от 17.02.2011г. на Председателя на КЗЛД е изисквана информация от жалбоподателят и от Районен съд Р., да предоставят информация относно факта, на коя дата С.Р.С. е узнал, че разследващ полицай К.К. е обработил личните му данни, като ги е използвал при написването на тъжбата до РС Р.

С молба от 28.02.2011г. С.Р.С. е заявил, че на **29.09.2009г.** е узнал за тъжбата на К.К. В подкрепа на твърдението си е приложил призовка по нчхд №597/2009г.

На 09.03.2011г. Районен съд Р. е уточнил, че по подадената от К.К. срещу С.Р.С. тъжба е образувано нчхд №597/2009г. Делото е насрочено за 26.10.2009г., за която дата жалбоподателят С.Р.С. е уведомен, посредством изпращането на призовка №2, получена на **30.09.2009г.** от лицето.

Районен съд – гр. Р. предоставя информация, че първоинстанционният съд е постановил оправдателна присъда, която е била обжалвана пред Окръжен съд Р. Второинстанционният съд е отменил присъдата на първата инстанция и е постановил осъдителна такава.

Към писмото са представени следните документи: призовка №2/28.09.2009г. на РС Р., разпореждане от 18.09.2009г. на РС Р., жалба от К.К. срещу присъда на РС Р., присъда №480/2009г. на РС Р., решение №21/29.03.2010г. на ОС Р. и тъжба на К.К. до РС Р.

При извършена служебна справка в регистъра на заведените в КЗЛД жалби се установи, че С.Р.С. е депозирал пред Комисията жалба с рег.№8156/03.06.2010г. Жалбата му е била насочена срещу разследващ полицай К.К. Комисията се е произнесла с решение №8156/12.11.2010г., с което е обявила жалбата за недопустима и е прекратила административното производство. Мотивите за постановяване на решението са, че посоченият като ответна страна К.К., не е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД и липсва пасивно легитимирана страна в административното производство.

Решението на Комисията не е оспорено през Върховен административен съд от страните и по отношение на С.Р.С. е влязло в сила на 10.12.2010г.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административния орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е Министъра на вътрешните работи.

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. Видно от приложените към административната преписка доказателства от Районен съд Р. и от твърдението на самият жалбоподател, той е узнал за твърдяното от него неправомерното обработване на личните му данни от страна на МВР на 29.09.2009г. Определеният в чл.38 от ЗЗЛД, срок е преклузивен и след изтичането му правната последица е прекратяване на субективното право и съответстващото му правно задължение. Срокът за подаване на жалба е изтекъл на 29.09.2010г.

Жалба рег.№84 е депозирана в деловодството на КЗЛД на 12.01.2011г.

Във връзка с изложеното, КЗЛД приема че жалбата, подадена от С.Р.С. е недопустима, поради факта, че е подадена след срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

С оглед гореизложеното, поради просрочие на жалбата, в съответствие с чл.27, ал.2, т.6 от АПК и във връзка с чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ :

Оставя без разглеждане жалба рег. №84/12.01.2011г., подадена от С.Р.С. срещу Министъра на вътрешните работи, като недопустима и прекратява административното производство

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 843/2011 г.
гр. София, 21.06.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове- Валентин Енев и Мария Матева на открито заседание, проведено на 11.05.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 843/21.02.2011 г. подадена от Б.Г.К. от гр. София срещу “ЧЕЗ Е.Б.“ АД (ЧЕЗ).

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество, не се явяват, не се представляват, не ангажират допълнителни доказателства за целите на административното производство по жалбата.

Жалбоподателят Б.Г.К. сезира Комисията с жалба, в която излага твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от страна на “ЧЕЗ Е.Б.“ АД, като фактическата обстановка според твърденията по случая е следната:

Като съсобственик на къща, която обитава, жалбоподателят заявява, че първият етаж от нея се отдава под наем. Бившият наемодател не плащал ток от 2007 г., поради което електрозахранването е преустановено през 2008 г., след което наемателят захранвал помещението чрез кабел от съседна къща. Към момента въпросното помещение е отдадено под наем на друга фирма, представителите на които предприели действия по откриване на нова партида за захранване с електричество на наетия имот. От страна на електроразпределителното дружество са им връчени три образци-бланки за попълване, едната от които е декларация от собственика на имота, че е съгласен с откриването на новата партида, която трябвало да предостави лично, както нотариалния акт за собственост, личната карта за сканиране или техни копия. Допълнително за необходимостта да се яви лично и да представи посочените документи г-н К. е уведомен по телефона от служител, представил се като А.

Г-н К. протестира срещу монополния диктат на “ЧЕЗ Е.Б.“ АД, като за целта сезира КЗП и Омбудсмана на РБългария.

Към жалбата се прилагат копия от декларацията по чл. 4, ал. 3 от Общите условия на ЧЕЗ.

В условията на служебното начало с оглед спазването на принципа на процесуална бързина и икономия, от страните са изискани становища, доказателства и пояснения, свързани с изясняване на фактическата и правна страна на жалбата.

Страните предоставят исканата информация в рамките на предоставените им срокове.

С писмо изх. № 843/11/16.03.2011 г. от “ЧЕЗ Е.Б.“ АД е изискано становище по изложените в жалбата факти, както и информация относно правното основание за обработване на сочения в жалбата обем от данни, както и уточнение на случаите, в които се изисква предоставяне на копия от нотариалните актове на клиентите.

С писмо вх. № 843/11/23.03.2011 г. от страна на електроразпределителното дружество се изразява становище за неоснователност на жалбата като се изтъква, че изискванията по отношение на жалбоподателя са залегнали в чл. 4 от Общите условия на дружеството, които от своя страна са утвърдени от ДКЕВР с Решение № ОУ-059 от 07.11.2007 г. По отношение на твърденията за сканиране и копиране на документ за самоличност и нотариален акт се сочи, че се изискват за сведения и в подкрепа на което се прилагат копия от набора на документи, които фирмата-наемател на г-н К. е подала във връзка с молбата за енергийно захранване на наетия имот. Към тях не фигурират копия от лична карта или нотариален акт. По отношение на твърденията за обаждане по телефона от служител А. се сочи, че след проверка се установява, че такъв не съществува. Прилага се копие от Приложение 1 от методиката, с която “ЧЕЗ Е.Б.“ АД регламентира правата и задълженията на служителите.

лите, обработващи лични данни на клиентите.

От председателя на КЗП с писмо рег. № 843/11/16.03.2011 г. е изискано становище по жалбата. В отговор с писмо рег. № 843/11/01.04.2011 г. се сочи, че поставеният в жалбата проблем е извън нейната компетентност.

Видно от представените доказателства, изразени становища и твърдения следва, че жалбата е редовна, подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна по следните съображения:

Г-н К. сезира Комисията с жалба, в която ведно с оплакванията си срещу считаното от него за некоректно отношение на "ЧЕЗ Е.Б." АД към клиентите, поставя въпроса относно изискванията на енергийното дружество за представяне на документи за собственост и самоличност на лицата, с които установява търговски взаимоотношения.

Видно от изложените в жалбата факти, както и тези, установени в рамките на административното производство, жалбоподателят отдава под наем част от собствено помещение, като фирмата-наемател подава молба до "ЧЕЗ Е.Б." АД за снабдяване на помещението с ток. С оглед на това, съгласно установеното в чл. 4, ал. 3 от Общите условия на дружеството изисквания, се прилага декларация от собственика на имота, в която последният декларира, че се съгласява за определен период от време да бъде солидарно отговорен по отношение на задълженията, възникващи за наемателя по повод консумираната ел. енергия. В същата декларация, която жалбоподателят е подписал, е залегнало съгласието на лицето неговите данни да бъдат обработвани от "ЧЕЗ Е.Б." АД във връзка с установените договорни взаимоотношения.

Твърденията на жалбоподателя за изискването на енергийното дружество за предоставяне на копия от документ за самоличност и собственост не се потвърждават от събрания доказателствен материал. Видно от представените от "ЧЕЗ Е.Б." АД набор от документи, които фирмата-наемател на жалбоподателя е подала, към последните липсват копия от документ за самоличност или нотариален акт за собственост на името на г-н К.

Условията, при които законодателят допуска обработването на личните данни са посочени в чл. 4 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, като чл. 4 ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД допуска обработването на лични данни при наличието на съгласие на физическото лице, което в случая е налице с оглед установените договорни взаимоотношения между страните.

С оглед гореизложеното се налага извода, че твърденията в жалбата не се доказват по категоричен и безспорен, поради което Комисията

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег. № 843/21.02.2011 г. подадена от Б.Г.К. от гр. София срещу "ЧЕЗ Е.Б." АД.

Решението на Комисията може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ 801/2011 г.
гр. София, 11.05.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 27.04.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави на разглеждане жалба с рег. №801/11/11.03.2011 г. от Ц.Н. срещу ДЗЗД "А.С.О.П." към КНСБ.

На 17.02.2011 г. в деловодството на КЗЛД е постъпила молба от Ц.Н., с която се иска Комисията да изрази становище по конкретен въпрос- дали председателят на А.С.О.П. към КНСБ има право до обработва лични данни на членовете с цел регистрирането на нови дружества без знанието и съгласието на лицата. Твърди се, че председателят на Асоциацията- г-жа Р.П. е регистрирала две нови дружества по ЗЗД- А.С.О.П.-Ч.С. и консорциум Г.Д.Х.Н.П.Д.В.Н.Л., като за целта са използвани данни на лицата на Асоциацията, респ. личните данни на жалбоподателката, за което последната е сезирала прокуратурата. Жалбоподателката е работела като касиер във Ф.С.О.П. към КНСБ на доброволни начала.

Прилага се незаверено копие от Договор за консорциум под форма на гражданско дружество с име Г.Д.А.С.О.П. към КНСБ, в който личните данни от документа за самоличност на жалбоподателката фигурират като вписан за длъжност касиер и който договор е неподписан от всички съдружници.

С писмо изх. № 801/11/10.03.2011 г. на Председателя на КЗЛД е изпратено уведомление до г-жа Ц.Н. с указание за реда и начина на сезиране на Комисията с жалба.

В отговор на дадените указания г-жа Ц.Н. депозира жалба със същите твърдения. Сочи се, че новорегистрираните дружества по ЗЗД към момента са закрити и не съществуват, но в периода на съществуването им са били създадени документи за финансови злоупотреби, в които фигурират данните на жалбоподателката като касиер, което е установено от проверка на НАП.

Видно от приложените доказателства между жалбоподателката в качеството ѝ на касиер на А.С.О.П. и Р.П.- председател на А.С.О.П. съществува конфликт по повод задължението на касиера регулярно да превежда сумите от членски внос по сметка на Асоциацията.

Жалбоподателката прилага копия на писма до НАП, БНБ, Агенция по вписванията, ИА "Главна инспекция по труда", с които иска информация и документи, създадени по повод извършените финансови злоупотреби и с лични данни от страна на г-жа Р.П.

Прилагат се удостоверения от регистър БУЛСТАТ, от които е видно, че ДЗЗД Г.Д.Х.Н.П.Д.В.Н.Л. и ДЗЗД А.С.О.П. към КНСБ са прекратени към 05.01.2011 г.

Г-жа Ц.Н. моли Комисията да установи доколко е злоупотребено с личните ѝ данни, които не е предоставяла доброволно за регистриране на горепосочените граждански дружества от Р.П.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

В чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жал-

бата. В конкретния случай, Комисията не може да упражни правата си по чл. 10, ал. 1 т. 7 от ЗЗЛД, съгласно който Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон, поради липсата на администратор на лични данни, който да бъде конституиран като ответна страна. Изложените твърдения за извършени злоупотреби с личните данни на жалбоподателките са по отношение на прекратени към дата 05.01.2011 г. дружества по ЗЗД, видно от представените към преписката издадени от Агенцията по вписванията удостоверения.

Справката от удостоверенията за регистрираните дружества, която сама по себе си е официален документ, издаден от държавен орган в рамките на неговата компетентност, не съдържа лични данни на жалбоподателката нито като съдружник, нито като представител, поради което не е на лице и правен интерес от оспорване на действията г-жа Р.П. по отношение използване на личните данни на Ц.Н. за регистриране на дружества по ЗЗД. Не съществуват и трудовоправни отношения между дружествата и жалбоподателката видно от твърденията на ИА "Главна инспекция по труда".

В случай, че съществуват данни в подкрепа на твърденията на жалбоподателката за наличие на документи, в които са използвани нейните данни с цел извършване на финансови злоупотреби, то случая попада в хипотезата на чл. 1, ал. 5 от ЗЗЛД. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява Наказателния кодекс /НК/, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на Наказателно-процесуалния кодекс. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във вр. с чл. 308 от НК. При наличие на съмнения относно действия по фалшифициране на документи, следва да бъдат уведомени разследващите органи, в чиято компетентност е извършването на наказателното преследване и което своевременно е предприето от жалбоподателката.

С оглед гореизложеното, поради липса на пасивна процесуална легитимация, липса на правен интерес и на основание чл. 27, ал. 2, т. 5 и т. 6 от АПК и във връзка с чл. 1, ал. 5 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ :

Прекратява административното производство по жалба с рег. №801/11/11.03.2011г. от Ц.Н. срещу ДЗЗД А.С.О.П. към КНСБ.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№10063/2010 г.
София, 11.05.2011г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 27.04.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда молба с рег.№10063/21.02.2011г., подадена от Х.С.П., с правно основание чл.62, ал.1 от АПК за попълване на Решение №10063/07.02.2011г. на КЗЛД.

Административното производство е по реда на чл.62, ал.1 от Закона за защита на личните данни.

В Комисия за защита на личните данни е постъпила жалба от Х.С.П. срещу мълчалив отказ на „Ю.И.Е.Д.Б.” АД да му предостави достъп до личните му данни. В жалбата е посочено, че господин Х.С.П. е сключил договор през 2008г. за ипотечен кредит с банката. Във връзка със сключеният договор, жалбоподателят е предоставил свързаните с него лични данни. В началото на 2010г. е установил, че личните му данни, които е предоставил на банката във връзка с договора са разпространени на трети лица. Във връзка с установеното разпространяване на личните му данни, в жалбоподателят се е породило съмнение за сигурността на данните му, което го е провокирало да подаде заявление до банката с искане за достъп до личните му данни.

Господин Х.С.П. е подал молба рег.№693/28.07.2010г. до „Ю.И.Е.Д.Б.” АД, с която е поискал да бъде уведомен писмено за начина на обработване на личните му данни, какъв обем от данни са предоставяни на трети лица, от кои служители на банката, по какъв повод и на какво правно основание, информация и дали данните му са използвани за рекламни цели. Към момента на подаване на жалбата господин Х.С.П. не е получил отговор от банката, за това жалбата му е насочена срещу мълчалив отказ за достъп до лични данни, по смисъла на чл.26 и чл.28 от ЗЗЛД.

Жалбоподателят иска от Комисията, да задължи „Ю.И.Е.Д.Б.” АД да предостави исканата от него информация.

Господин Х.С.П. иска от КЗЛД, да извърши проверка на банката, от която да се установи реда за събиране на личните данни на клиентите ѝ.

В жалбата е посочено още, че при сключване на договори за кредит, банката предлага типови договори, чиито клаузи и условия не подлежат на промяна. В тази връзка господин Х.С.П. иска Комисията да издаде задължително предписание на „Ю.И.Е.Д.Б.” АД. В жалбата е посочен и текста на задължителното предписание.

Въз основа на събраните по административната преписка доказателства, КЗЛД е постановила Решение №10063/07.02.2011г., с което е уважила жалбата на Х.С.П., отменила е мълчаливият отказ на банката за достъп до лични данни по смисъла на чл.26 и чл.28 от ЗЗЛД и е издала задължително предписание на банката да предостави исканата информация в обема, поискан със заявлението за достъп.

С молба от 21.02.2011г., господин Х.С.П. на основание чл.62, ал.1 от АПК е поискал от Комисията да допълни постановеното от нея решение.

Жалбоподателят счита, че решението е непълно и следва да бъде допълнено като КЗЛД се произнесе по въпроса за твърдяното нарушение от страна на администратора на лични данни на разпоредбата на чл.19, ал.1, т.1, т.2, т.3 и т.4 от ЗЗЛД. Х.С.П. иска за извършеното нарушение да бъде наложено от административния орган, административно наказание на основание чл.42, ал.3 от ЗЗЛД.

Иска се произнасяне по релевираното от жалбоподателя нарушение от страна на „Ю.И.Е.Д.Б.” АД, изразяващо се в практиката на прилагане на типови договори, чиито клаузи и условия не подлежат на обсъждане и договаряне от страна на клиентите на банката. Жалбоподателят приема, че тази

практика превръща правото на физическото лице за изразяване на изрично съгласие за обработване на личните му данни в негово задължение.

С оглед принципа на равенство на страните в административния процес, на „Ю.И.Е.Д.Б.” АД е изпратена молбата на жалбоподателят за допълване на решението, за запознаване с нея и изразяване на становище.

На 16.03.2011г. е депозирано становище от ответната страна по молбата за допълването на решението.

Излага се мнение, че решението е пълно и не следва да се допълва. Твърди се, че на откритото заседание на комисията, проведено на 12.01.2011г., Х.С.П. не е правил искане, в смисъла на посоченото в т.2 от молбата за допълване. Банковата институция, приема че е изпълнила задълженията си по чл.19 от ЗЗЛД, като е предоставила необходимата дължимата от нея информация. Уточнява се, че се поддържа изразеното с писма от 29.10.2010г. и 10.12.2010г. мнение, че съществува възможността да се правят персонални договорки с клиентите на банката, стига това да не препятства процеса на обработване на личните данни, което да води до невъзможност на изпълнението на договора за кредит. Излагат се доводи, че с подписването на договора за кредит, жалбоподателят е дал съгласието си свързаните с него лични данни да бъдат обработване за целите на договора, както, че до момента на изразяване на становището не е постъпило заявление от него за преустановяването на обработването.

По административната преписка е предоставена информация от банката, че е изпълнила даденото ѝ задължително предписание, като е предоставила доказателства в тази насока. Приложено е решение на администратора на лични данни и писмо до жалбоподателят, с което се предоставя изисканата от господин Х.С.П. информация.

Към момента на постановяване на настоящето решение не е постъпило в Комисията възражение от страна на Х.С.П. за неизпълнение на задължителното предписание.

На основание изложеното, КЗЛД приема, че молбата на Х.С.П. с правно основание чл.62, ал.1 от АПК е допустима. Съображенията за това са следните:

Заверено копие от Решение №10063/07.02.2011г. на КЗЛД е изпратено на жалбоподателя с придружително писмо изх.№10063/07.02.2011г. на Председателя на КЗЛД. Видно от известие за доставка /обратна разписка/ №R10063/10/07.02.2011г., писмото е доставено на адресатът му на 09.02.2011г. Преклузивният срок за оспорване на решението е изтекъл на 24.02.2011г. молбата за допълване е депозирана на 21.02.2011г., от което следва, че същата е подадена в срока, определен в чл.62, ал.1 от АПК. Молбата е подадена от участваща в административното производство страна. Във връзка с изложеното може да се приеме, че молбата на Х.С.П. е допустима, но разгледана по същество е неоснователна.

В т.1 от молбата за допълване на господин Х.С.П. се твърди, че банката не е изпълнила задължението си по чл.19, ал.1, т.1, т.2, т.3 и т.4 от ЗЗЛД, поради което е налице нарушение и се иска налагането на административно наказание на основание чл.42, ал.3 от ЗЗЛД.

В чл.19 от ЗЗЛД е вменено като задължение на администраторите на лични данни да предоставят информация на физическото лице в следните насоки:

1. данните, които идентифицират администратора и неговия представител;
2. целите на обработването на личните данни;
3. получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните;
4. данните за задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им;
5. информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни.

В разпоредбата на ал.2 от цитирания текст се предвижда изключение от задължението за предоставяне на информация, в случаите, когато физическото лице, за което се отнасят, вече разполага

с тях или в закон съществува изрична забрана за предоставянето им.

По т.1 от чл.19 от ЗЗЛД, администратора на лични данни дължи предоставяне на информация, която го индивидуализира.

В представения към административната преписка договор за кредит за покупка на недвижим имот HL**** от 12.05.2008г., сключен между жалбоподателя и банката, се съдържа информация по отношение на кредитната институция с посочването на наименованието ѝ, единният ѝ идентификационен код и адрес. Законодателят не е определил формата и времето, когато администраторът на лични данни следва да предостави информация по отношение на него, от което следва да се приеме, че в настоящия случай, той го е сторил с предоставянето на договора за запознаване със съдържанието му и подписване. Обемът на предоставената информация е достатъчен банката да бъде индивидуализирана, поради което Комисията приема, че е изпълнено задължението по т.1 от чл.19 ЗЗЛД. На следващо място липсват твърдения и доказателства, от страна на жалбоподателя, че същият не е могъл да индивидуализира банката, което е довело до нарушаване на правата му по ЗЗЛД.

Съгласно т.2, администраторът трябва да посочи целите, за които ще обработва личните данни. В клаузата на чл.25, ал.4 от договора за кредит е договорено между страните, че с подписването на същия, кредитополучателят се съгласява банката личните му данни, до които е получила достъп за изпълнението на договора, както и за рекламиране /промотиране на продукти и услуги/ чрез изпращане на гласови и/или писмени рекламни съобщения или уведомления. Следва да се приеме за установено, че преди подписването на договора, господин Х.С.П. е бил запознат с цитираната клауза. В случай, че той не е изчел договора преди подписването му, трябва да се приложи принципа в правото, че никой не може да черпи права от собственото си бездействие. Незапознаването със съдържанието на договора не променя факта, че администраторът на лични данни е изпълнил задължението си да информира физическото лице за целите, за които ще обработва личните данни. Следва да се отбележи, че липсват твърдения и доказателства в насока, че банката е обработила личните данни и за други цели, различни от тези които са посочени в договора, с което да е нарушила принципа на пропорционалност и съразмерност.

„Ю.И.Е.Д.Б.” АД е изпълнила и задължението си да информира жалбоподателя за получателите или категориите получатели, на които може да разкрие данните. Задължението е изпълнено с договорката направена в чл.24, ал.1 и чл.25, ал.2 и ал.5 от договора за кредит. В тях са посочени случаите и категориите лица, на които могат да бъдат разкрити данните.

По административната преписка са налице данни, че Х.С.П. е бил уведомен от администратора на лични данни за доброволния характер на предоставяне на личните му данни.

В тази връзка Комисия за защита на личните данни приема, че искането за допълване на решението на КЗЛД и установяването на извършено нарушение на чл.19 от ЗЗЛД е неоснователно.

В т.2 от молбата за допълване, Х.С.П. излага оплаквания, че „Ю.И.Е.Д.Б.” АД има практика за прилагане на типови договори, чиито клаузи и условия не подлежат на обсъждане и договаряне от страна на клиентите на банката.

В изразените от страна на банката становища от 29.10.2010г. и 10.12.2010г. до КЗЛД е посочено, че не съществува принципна невъзможност да бъдат постигнати индивидуални договорки с клиентите на банката, относно установените в договора клаузи, стига те да не възпрепятстват обработването на данните по начин, който да доведе до невъзможност на изпълнението на договор. Посочено е като пример за невъзможност по изпълнението на договора, несъгласието на физическото лице банката да съхранява информация по отношение на името му и единният му граждански номер.

Към административната преписка липсват доказателства, с които да се установява, че жалбоподателят е правил опит за промяна на договорните клаузи, който е неуважен от другата страна по договора.

Не следва да се забравя и принципа на чл.9 от ЗЗД, който се прилага по повод възникването, развитието и прекратяването на облигационните отношения между страните. Страните могат свободно да определят съдържанието на договора, доколкото то не противоречи на повелителните норми на закона и на добрите нрави.

Следва да се отбележи още, че господин Х.С.П., преди сключването на договора за кредит е попълнил формуляр на заявление за жилищно ипотечен кредит №НЛ33850 от 01.02.2008г., като с подписването на този формуляр е декларирал с подписа си, че е уведомен за факта, че банката ще обработва свързаните с него лични данни и целите на обработването, като е изразил съгласието си за това.

В ЗЗЛД е предвидено условието за допустимост при обработване на лични данни на физическите лице, когато е налице съгласието на лицето, за което се отнасят данните. Законодателят не е определил формата на изразяването на съгласието, за това може да се приеме, че същата може да се изрази устно, писмено или с конклюдентни действия, изразяващи се в подписването на съответните книжа. В случай, че Х.С.П. не е бил съгласен с договорните клаузи, които е предлагала банката за отпускането на ипотечния кредит, за него е съществувала правната възможност да се откаже от сключването на договора, вследствие, на което действие да бъде прекратена започната процедура по отпускането.

Комисия за защита на личните данни, няма правомощието и не е в нейните компетенции да измени клаузите по вече сключен облигационен договор.

Молбата за допълване на решението и по отношение на т.2 от нея също се явява неоснователна.

С оглед изложеното, Комисията счита, че молбата за допълване на решение 010063/07.02.2011г. на КЗЛД е неоснователна, поради което на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 62, ал. 1 от АПК,

РЕШИ :

Оставя без уважение молба рег.№ № 10063/21.02.2011г., подадена от Х.С.П., с правно основание чл.62, ал.1 от АПК за допълване на Решение №10063/07.02.2011г. на КЗЛД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 430/2011 г.

София 19.05.2011г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 23.03.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 430/01.02.2011г., подадена от А.А.М. срещу Дирекция „Национален парк Рила” към Министерство на околната среда и водите.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с

която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание, проведено на 02.03.2011 г., жалбата е обявена за допустима, като ответна страна в административното производство е конституирана Дирекция „Национален парк Рила” към Министерство на околната среда и водите, а като заинтересована страна Министерство на околната среда и водите.

В Комисия за защита на личните данни е постъпила жалба от А.А.М. за това, че дирекция „Национален парк Рила” неправомерно е обработила свързаните с нея лични данни. Твърдяното неправомерно обработване се изразява в обстоятелството, че на официалната интернет страница на дирекцията е публикувана заповед №437/29.11.2010г. на директора на „Национален парк Рила”, с която е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателката с дирекцията. В заповедта са изписани трите имена, единият граждански номер и длъжността, която е заемала госпожа А.А.М.

В жалбата се навеждат и твърдения за незаконосъобразното съобщаване на заповедта, както и че към датата на подаване на жалбата пред КЗЛД се отказва връчването и съответно недопускането на жалбоподателката до работното ѝ място.

А.А.М. иска от Комисията да бъде извършена проверка и да се предприемат необходимите действия за отстраняване на допуснатото нарушение на ЗЗЛД.

Към жалбата е приложена разпечатка от сайта на Дирекция „Национален парк Рила”.

При извършената служебна проверка на редовността на жалбата се установи, че същата е подадена по електронен път и не е подписана с електронен подпис. На 14.02.2011г., на основание чл.30, ал.2 от ПДКЗЛДНА е изпратено писмо до жалбоподателката, с което ѝ е указано, че жалбата ѝ и страда от пороци, и че следва в законоустановеният 3-дневен срок да ги отстрани, в противен случай жалбата ѝ ще бъде оставена без разглеждане като нередовна.

В законовият срок нередовността на жалбата е отстранена.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано, на основание чл.36, ал.2 от АПК изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от Дирекция „Национален парк Рила” и от Министерството на околната среда и водите /МОСВ/.

На 07.02.2011г. в деловодството на КЗЛД е постъпило писмо от Министерството на труда и социалната политика /МТСП/, което е адресирано и до Изпълнителния директор на ИА „Главна инспекция по труда”. С писмото се изпраща по компетентност, постъпила в министерството от А.А.М. жалба. Искане се в законоустановеният срок, адресатите на писмото да представят становищата си по жалбата на лицето с копие до министерството.

На 21.02.2011г. е депозирано писмено становище от Дирекция „Национален парк Рила”, ведно с приложените към него доказателства. В становището се излага следната фактическа обстановка:

В края на месец септември по реда на чл.16 от Закона за държавния служител е възникнало служебно правоотношение между дирекцията и жалбоподателката. А.А.М. е заемала длъжността началник на отдел, при специфични законови условия, а именно: при не пълно работно време и при срочно правоотношение. Тя е заемала посочената длъжност, до провеждането на конкурс за нея. Към 12.10.2010г. на основание издадени заповеди №№136 и 137 на директора на Дирекция „Национален парк Рила” е открита процедура за провеждане на конкурс за заемане на длъжността. Твърди се, че към посочената дата е възникнал фактическия състав на законовата хипотеза за прекратяване на служебното правоотношение с жалбоподателката. Госпожа А.А.М. е кандидатствала за длъжността и е била допусната до участие от конкурсната комисия. За проведеният на 16.11.2010г. конкурс за заемане на длъжността е съставен протокол, в който конкурсната комисия е отразила оценяването на кандидатите, по обявените критерии и жалбоподателката е класирана на трето място. Твърди

се, че след узнаване на резултатите от конкурса, госпожа А.А.М. е преустановила изпълнението на служебните си задължения, въпреки че все още е била в служебни правоотношения с дирекцията. Започнала ежедневна агресивна кампания към подчинените си служители, изразяваща се в неясни и нелогични заплахи. От 24.11.2010г. госпожа А.А.М. е напуснала работното си място, като е представяла болнични листове, с които е оправдавала неявяването си на работа.

В становището се твърди, че са правени многократни опити за контакт с А.А.М. по повод връчване на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение. След като контакт не е осъществен по обичайните начини за това, се е наложило индивидуалния административен акт, какъвто е Заповед №473/2010г. на директора на Дирекция „Национален парк Рила“ да бъде съобщен на лицето по реда на чл.61 от Административно процесуалния кодекс. Сочи се, че е изготвено съобщение до жалбоподателката, с което се уведомява за заповедта, в което не се разкриват свързаните с нея лични данни.

Към становището са приложени следните документи: протокол от 31.01.2011г.; заповед №РД-179/23.12.2010г. на директора на Дирекция „Национален парк Рила“; заповед №401/27.09.2010г. на директора на Дирекция „Национален парк Рила“; заповед №437/29.11.2010г. на директора на Дирекция „Национален парк Рила“; съобщение от 23.12.2010г.; протокол 02/23.1.20201г.; жалба от директора на Дирекция „Национален парк Рила“ до РЦЗ от 20.12.2010г., писмо от РЦЗ от 04.02.2011г.; експертно решение №0241/31.01.2011г.; възражение от А.А.М. от 26.11.2010г., решение №1/29.11.2010г. на директора на Дирекция „Национален парк Рила“ и разпечатка от сайта на дирекция „Национален парк Рила“.

На 21.01.2011г. в деловодството на КЗЛД е постъпило писмо от МОСВ, адресирано до директора на Дирекция „Национален парк Рила“, с копие до Комисията. Видно от съдържанието му, жалба от госпожа А.А.М. с рег.№48-00-178/10.02.2011г., която е постъпила в министерството се препраща по компетентност на Дирекция „Национален парк Рила“.

В отговор на изисканото с писмо на Председателя на КЗЛД, на основание чл.36, ал.2 от АПК становище и доказателства от МОСВ, на 21.02.2011г. е постъпило писмо, с което се сочи, че министерството не е страна по смисъла на чл.15, ал.1 от АПК в административното производство по жалбата на А.А.М. и не е активно легитимирана да изрази становището си по нея. Излагат се твърдения, че пасивно легитимирана страна в образуваното производство е директорът на Дирекция „Национален парк Рила“.

На откритото заседание на КЗЛД, проведено на 23.03.2011г., страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Жалбоподателката се явява лично, ответната страна не се явява и не се представлява, а заинтересованата страна Министерство на околната среда и водите се представлява от юрисконсулт М.К. с конкретно пълномощно.

Представителят на Министерството на околната среда и водите, моли Комисията да се произнесе с решение, с което да заличи като заинтересована страна министерството. Основанията за направеното искане са, че Дирекция „Национален парк Рила“ е специализиран регионален орган на МОСВ, която е отделно юридическо лице от министерството и е второстепенен разпоредител с бюджетни средства. Юрисконсулт К. изразява становище, че дирекцията е пасивно легитимирана страна в административното производство, по смисъла на чл.15 от АПК.

Комисия за защита на личните данни, след като обсъди направеното искане за отвеждане като заинтересована страна Министерството на околната среда и водите, прие че същата е легитимирана да участва в производството, поради което оставя искането на юрисконсулт К. без уважение. Мотивите за решението са, че Дирекция „Национален парк Рила“ е юридическо лице в сферата на държавната власт и е образувано с решение №8 на МОСВ. Принципат на юридическото лице е министъра, поради което същият се явява страна в административното производство. Конституирането на министерството като страна в процеса се налага и от факта, че Дирекция „Национален парк Рила“ е второстепенен разпоредител с бюджетни средства и в случай на уважаване на жалбата и налагане

на административно наказание, предвидено в административно-наказателните разпоредби на ЗЗЛД, следва първостепенният разпоредител с бюджетни средства да бъде уведомен.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложениите към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е Дирекция „Национален парк Рила”. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, като е подал заявление за регистрацията му като администратор на лични данни. Заявени са 5 регистъра.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателката има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Разгледана по същество жалбата е основателна, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи следната фактическа обстановка:

Със Заповед №473/29.11.2010г. на директора на Дирекция „Национален парк Рила”, издадена на основание чл.103, ал.1, т.6, пр.1 от ЗДС, във връзка с чл.10, ал.4 от ЗДСл и чл.3, ал.4, пр.1 от Наредбата за провеждане на конкурсите за държавни служители /НПКДС/, се прекратява служебното правоотношение с А.А.М. В заповедта се съдържат трите имена и единният граждански номер на жалбоподателката.

Видно от приложените към жалбата разпечатки от сайта на дирекцията, направените служебни такива и от твърденията на ответната страна в изразеното становище, заповедта е била публикувана на сайта на Дирекция „Национален парк Рила”.

Свързаните с А.А.М. лични данни са обработени от администратор на лични данни, в нарушение на принципа за пропорционалност на обработваните данни, изразяващо се в разпространяването им чрез публикуването в интернет страницата на дирекцията.

Разпространени са трите имена и единният граждански номер на А.А.М., която информация представлява лични данни по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗЗЛД. Чрез обема от публикуваната информация, физическото лице може да бъде индивидуализирано пряко. Още повече, в публикуваната заповед се съдържа и информация, която сама по себе си не представлява лични данни – месторабота, длъжност, структурна единица, в която лицето е работило, ранга, който е притежава, но обвързана

с трите имена и единият граждански номер на физическото лице дава възможност за идентифицирането му по безспорен начин.

Жалбоподателката е предоставила личните си данни на директора на Дирекция „Национален парк Рила” за целите на възникване на служебно правоотношение. Обработването на данните ѝ за целта, за която са предоставени е извършено при наличието на две от условията за допустимост при обработването, а именно: съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните, изразяващо се в конклюдентни действия по предоставянето им и съответно подписването на заповедта за назначаване. Данните са обработвани за възникналите между физическото лице и администратора на лични данни предоговорни и в последствие договорни взаимоотношения, скрепени със заповед №410/27.09.2010г. на директора на Дирекция „Национален парк Рила”.

Личните данни на А.А.М. са обработени и чрез разпространяването им, с публикуване на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, в която те се съдържат. Този вид обработване е допълнителен спрямо целите, за които са събрани личните данните, от което следва, че същото е извършено в противоречие на принципа на пропорционалност при обработване на данните.

Ответната страна в административното производство е изложила обстоятелствата, които са наложили публикуване на заповедта. Твърдението е, че въпреки многобройните опити да бъде връчена заповедта, същите са останали без резултат, което е наложило съобщаването ѝ по реда на чл.61 от АПК.

Цитираната от ответната страна разпоредба, задължава административния орган да съобщи издадения от него акт. Съобщаването може да се извърши чрез устно уведомяване, за съдържанието на акта или чрез отправяне на писмено съобщение.

Законодателят е предвидил възможността, в случаите, когато адресът на някое от заинтересованите лица не е известен или то не е намерено на посочения адрес, съобщаването на административния акт да стане посредством изготвяне на съобщение до лицето, на което трябва да се сведе до знанието. Съобщението се поставя на таблото за обявления, интернет страницата на съответния административен орган или по друг обичаен начин.

По административната преписка има доказателства, приложения протокол от 23.12.2011г. на комисията, назначена със заповед №РД-179/2010г., че Дирекция „Национален парк Рила” е направила опит да съобщи на госпожа А.А.М. заповедта за прекратяване на служебното ѝ правоотношение.

Администраторът на лични данни неправилно е тълкувал, от което следва, че не се е съобразил с текста на чл.61, ал.3 от АПК, в който законодателят е предвидил, че в интернет страницата се публикува **съобщение**, което се изготвя до заинтересованото лице, с което се уведомява за изготвения административен акт, а не самият акт, който трябва да бъде съобщен.

По административната преписка се съдържат доказателства, от които е видно, че ответната страна е изготвила съобщение до жалбоподателката, но също така се установява, че освен него е възпроизведен и текста на заповедта.

С публикуването на съдържанието на заповедта, дирекция „Национален парк Рила”, освен че не е спазила изискването на чл.61, ал.3 от АПК, преценката за което, не е в кръга правомощия, по които КЗЛД е компетентна да се произнесе, но е обработил личните данни на А.А.М. в разрез на принципа на пропорционалност на данните в нарушение на чл.2, ал.2, т.2 от ЗЗЛД. Вследствие на неспазването на принципа, администраторът на лични данни неправомерно е разпространил личните данни на жалбоподателката чрез публикуването в сайта на дирекцията и по този начин е осигурил възможност за неправомерен достъп до тях от неограничен кръг от лица.

С настоящето решение Комисия за защита на личните данни, установи по безспорен начин, че Дирекция „Национален парк Рила” към Министерство на околната среда и водите чрез директорът ѝ К.А. на 29.11.2010г. в гр. Благоевград е извършил административно нарушение по Закона за защита на личните данни, изразяващо се в неправомерно обработване на личните данни на А.А.М. Неправо-

мерността при обработването на личните данни е вследствие от неспазване на принципа в чл.2, ал.2, т.2 от ЗЗЛД за пропорционалност на данните спрямо целите, за които се обработват. Личните данни са разпространени до неограничен кръг от лица чрез публикуването им на официалната интернет страница на дирекцията, което дава възможност от страна на лицата, на които са станали достояние данните, да нарушат неприкосновеността на личността и правото на личен живот на А.А.М.

В § 1 от ДР на ЗЗЛД се съдържа легалната дефиниция на „обработване на лични данни“, което представлява всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Разпространяването на лични данни е вид обработване, съгласно легалната дефиниция дадена в §1 от ДР на ЗЗЛД.

Разпространяването на данните чрез публикуването им в интернет не е било необходимо, от което следва, че не е законосъобразно, за това защото разпоредбата на чл.61, ал.3 от АПК посочва, че се изготвя съобщение до заинтересованите страни, с което се уведомяват за постановяването на административния акт, а не че съдържанието на акта се публикува в цялост.

С действията си Дирекция „Национален парк Рила“ към Министерство на околната среда и водите чрез директорът й К.А. е нарушила принципа на пропорционалност, посочен в чл.2, ал.2, т.2 от ЗЗЛД при обработване на личните данни на жалбоподателката.

Комисията установи, че деянието не е извършено при условията на неизбежна отбрана или крайна необходимост, поради което представлява административно нарушение.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 във връзка с чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

1.Уважава жалба с рег. №430/01.02.2011г., подадена от А.А.М. срещу Дирекция „Национален парк Рила“ към Министерството на околната среда и водите.

2. Налага на Дирекция „Национален парк Рила“ към Министерството на околната среда и водите, БУЛСТАТ 101157692, със седалище: гр. Благоевград, кв. Вароша, ул. Бистрица №12В, представлявана от директорът й К.А., имуществена санкция в размер на 15 000 лв. (петнадесет хиляди лева) за нарушаване на чл.2 ал.2, т.2 от ЗЗЛД, осъществено чрез действия по неправомерно обработване на лични данни, посочени в мотивите на настоящето решение.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 884/2011 г.
София.19.05.2011г.

Комисия за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 13.04.2011г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. №884/23.02.2011г. подадена от Ц.Н.Н.срещу Сдружение с нестопанска цел „Българска федерация по хокей на трева” /БФХТ/.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание проведено на 30.03.2011г. жалбата е обявена за допустима и като ответна страна в административното производство е конституирано Сдружение с нестопанска цел „Българска федерация по хокей на трева”, а като заинтересована страна е конституирано Сдружение с нестопанска цел “Спортен клуб по хокей на трева – Локомотив” гр. София.

В Комисия за защита на личните данни е постъпила жалба от Ц.Н.Н. за това, че Сдружение с нестопанска цел Българска федерация по хокей на трева /БФХТ/ неправомерно е разпространила свързаните с него лични данни. Неправомерното обработване на личните данни е извършено чрез изпращане по електронен път на заповед №78/15.06.2010г. на Председателя на сдружение Българска федерация по хокей на трева и протокол от заседание на УС на БФХТ на широк кръг от лица. В посочените документи се съдържат личните данни на господин Ц.Н.Н. – три имена, единен граждански номер качеството му на състезател и клубната му принадлежност.

Към жалбата е приложен протокол от 12.06.2010г. на УС на БФХТ; заповед №78/15.06.2010г. на Председателя на БФХТ и разпечатки от имейлите до които са разпратени документите.

В условията на служебното начало, залегнало в административния процес и изясняване на обстоятелствата от значение за случая, на основание чл.36, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс е изискано становище от Българска федерация по хокей на трева, както и представяне на относимите доказателства.

На 17.03.2011г. в деловодството на КЗЛД е постъпило писмено становище от федерацията, в което се твърди, че свързаните с Ц.Н.Н. лични данни са обработени законосъобразно, поради следните съображения:

БФХТ и Клуб по хокей на трева „Локомотив София”, чийто състезател е жалбоподателят се намират в нормативно регламентирани взаимоотношения. Клуб по хокей на трева „Локомотив София” е член на федерацията и като такъв е приел Устава ѝ, съгласно който членовете са длъжни да спазват разпоредбите му, решенията на ръководните органи на федерацията и вътрешните правилници, програми и наредби.

Участието на състезателите в държавни първенства и турнири, които се организират от БФХТ се обвързва с необходимостта същите да бъдат картотекирани в съответния клуб. Правилата за картотекиране на състезателите са регламентирани в наредбата за първенствата и турнирите по хокей на трева 2009-2010г. При регистрацията, съответния клуб към който е картотекиран играча, предоставя на федерацията следните документи: картотечни списъци на състезателите, подписани и подпечатани от Председателя на клуба, състезателна карта и годишна застраховка или декларация на състезателя.

Картотечните списъци се изготвят от съответния клуб и се предоставят на БФХТ.

В становището на ответната страна се излагат доводи, че личните данни на състезателите се използват за точно конкретна цел, а именно картотекирането им и произтичащите от това права и задължения.

Със заповед №78/15.06.2010г. е наложено наказание на жалбоподателят в качеството му на състезател и с оглед безспорното му индивидуализиране са изписани трите му имена и единият му граждански номер. Сочи се, че кореспонденцията между федерацията и клубовете-членове се извършва по електронен път, на основание взето решение от Управителния съвет.

Във връзка с изложените в становището аргументи, БФХТ счита жалбата за неоснователна и моли Комисията да прекрати административното производство образувано по нея.

Към становището са представени следните документи: удостоверение за актуално състояние на фирмата от 22.11.2010г. на СГС, по фирмено дело №1750а/1994г., устав на юридическо лице с нестопанска цел Сдружение „Българска федерация по хокей на трева”, приет на 07.10.2008г., Наредба за първенствата и турнирите по хокей на трева в системата на БФХТ за сезона 2009-2010г., протокол от 09.08.2010г. на УС на БФХТ, етичен кодекс на БФХТ, протокол от заседание, проведено на 18.06.2010г. на УС на БФХТ, протокол №1/12.01.2008г. на УС на БФХТ, списък на официални и длъжностни лица на БФХТ и КХ собственици на e-mail адреси, протокол от 12.06.2010г. на УС на БФХТ, заповед №78/15.06.2010г. на Председателя на БФХТ, телефонен указател на БФХТ, телефонен указател на корпоративната група на БФХТ, молба от Ц.Н.Н.от 09.09.2009г. до КХ НСА, молба от Ц.Н.Н.от 09.09.2009г. до СКХТ Локомотив София, договор за правна защита и съдействие и пълно-мощно.

С писмо изх.№884/02.03.2011г. на Председателя на КЗЛД е изискано изразяване на писмено становище по жалбата и представяне на относими доказателства и от Сдружение с нестопанска цел „Спортен клуб по хокей на трева - Локомотив” гр. София. Заинтересованата страна не е изразила становище и не се е възползвала от възможността да представи доказателства.

На откритото заседание, насрочено за 13.04.2011г. за разглеждане на жалбата по същество, страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Страните не се явяват и не се представят.

Приложението на Закона за защита на личните данни се обвързва с обработването на информация, представляваща „лични данни” по смисъла на легалната дефиниция на чл. 2, ал. 1, съгласно която тя трябва да е достатъчна, за да може физическото лице да може да бъде идентифицирано. Съдържащата се информация в протокол от заседание на управителния съвет на БФХТ от 12.06.2010г. и заповед №78/15.06.2010г. на председателя на БФХТ, а именно три имена, единен граждански номер и клубна принадлежност и качество са достатъчни за идентифицирането на жалбоподателя, от което следва, че същата представлява лични данни. Видно от доказателствата, приложени към административната преписка, свързаните с жалбоподателят лични данни, които се съдържат в заповедта и протокола са разпространени чрез изпращането им по електронната поща на лица, които са председатели на клубове по хокей, съответно членове на федерацията, членове на УС на федерацията и други лица, които са свързани с нея. Липсват доказателства, че данните са разпространени на трети лица, които не са свързани с федерацията.

На следващо място, приложимостта на ЗЗЛД е обвързана с условието обработваните лични данни да съставляват или да са предназначени да съставляват част от регистър. От събраните към административната преписка доказателства и от изразеното писмено становище на БФХТ се установи, че картотекирането на играчите се извършва от съответния клуб по хокей на трева, който от своя страна, съгласно чл.9 от Устава на юридическо лице с нестопанска цел Сдружение „Българска федерация по хокей на трева” БФХТ е член на федерацията. Картотекирането на играчите е разписано в Наредбата за първенствата и турнирите по хокей на трева, приета с решение на УС от 09.08.2009г.

Картотеките на състезателите и длъжностните лица се правят от клубовете и информацията се предоставя на федерацията. Съгласно чл.23, буква Б от Наредбата за първенствата и турнирите по хокей в системата на БФХТ 2008/2009г., документите необходими за участие в държавните първенства и турнири се внасят в офиса на БФХТ в определения с наредбата срок, като клубовете по трева прилагат следните документи:

1. картотечни списъци на състезателите в два екземпляра на всички отбори подписани и подпечатани от Председателя на клуба. В списъците се вписват трите имена и годината на раждане на състезателите, цветовете на екипировката на отбора (основен и резервен) и трите имена на менажерите и треньорите. Един състезател може да фигурира в картотечните списъци на две възрастови групи, в които има право да играе;

2. състезателна карта – 1 бр. (образец на БФХТ) на състезателите фигуриращи в картотечните списъци и отговарящи на изискванията на Наредбата, ПСПХ и ТП. Картата трябва да има заверка от периодичен медицински преглед с дата след 01 август от настоящата година, удостоверяваща и гарантираща здравния статут на състезателя. Снимка – 1 бр. (при първо картотекиране)

3. Менажерска, треньорска и съдийска карта на длъжностните лица на клуба.

Представените документи се приемат от БФХТ като федерацията извършва заверка на документите.

При първо картотекиране на непълнолетни, съответния клуб по хокей е длъжен да представи оригинал и копие (за БФХТ) от акт за раждане и декларация от родителите за съгласие.

На основание изложеното следва да се приеме, че картотечните списъци на играчите на отделните клубове по хокей, които членуват във федерацията, представляват регистър, който се съхранява при нея.

На следващо място, условие за приложимостта на ЗЗЛД и реализиране на контролните правомощия на Комисията в изпълнение на ЗЗЛД, е изискването за безспорно установяване на факта на обработване на лични данни на физическите лица. По смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД „обработване на лични данни” е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. Видно от цитираното определение на понятието „обработване на лични данни” всяко едно от посочените действия само по себе си или в определена последователност, представлява обработване на лични данни по смисъла на закона. В конкретния случай, описан в жалбата личните данни са обработени чрез разпространяването им от Българска федерация по хокей на трева. Този факт не е спорен, тъй като в становището си федерацията не отрича факта, че е разпространила данните на лицата като е уточнила, че данните са изпратени по имейла до определен брой лица, които лица са в определени нормативно регламентирани взаимоотношения с БФХТ – клубове са членове на федерацията, а физическите лица са длъжностни лица, официални лица, членове на управителния съвет, турнирни директори, мениджъри на отбори, членове на комисии към федерацията и т.н. и които боравят с личните данни на жалбоподателя в това им качество. От приложените към жалбата разпечатки от имейлите на жалбоподателя е видно, че изпращачът на имейла е Българска федерация по хокей на трева, а като предмет на съобщението е записано: „протокол на управителния съвет и заповед”.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Правомерното обработване на личните данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъ-

бразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна- на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработване на техните лични данни. Наличието на тяхното съгласие, съгласно чл. 4, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД, е едно от условията за допустимост на обработването на личните им данни от страна на администраторите. В конкретния случай не е налице изрично дадено волеизявление, от което да е видно, че жалбоподателя се е съгласил лични му данни да бъдат оповестени по начина и в обема, в които са били разпространени от БФХТ чрез изпращането им по електронната поща.

От събраните по административната преписка доказателства се установи следната фактическа обстановка:

На 12 юни 2010г. е проведено заседание на управителния съвет на Българска федерация по хокей на трева. На заседанието е воден протокол, в който е отразено, че жалбоподателят е присъствал и поради нарушаване на реда в залата се е стигнало до решение, за налагани на наказание на провинилите се лица. В протокола от 12.06.2010г. е възпроизведено решението на УС, с което се налага наказание и жалбоподателя и той е индивидуализирани с трите си имена, единният му граждански номер, качеството и клубната им принадлежност. Този обем от лични данни се съдържа и в заповед №78/15.06.2010г. на Председателя на федерацията. В заповедта е определено, същата да се сведе до знанието на всички клубове – членове на БФХТ, турнирни директори организиращи държавни първенства и турнири, охранителните служби на МФВС и НСА чрез писма по електронната поща или чрез препоръчани писма.

В чл.31 ал.3 от Устава на федерацията е определен начина и кръга на лицата, които имат право на достъп до протоколите от заседанията на управителния съвет.

БФХТ не отрича, че е разпространила личните данни на жалбоподателя чрез изпращането по имейла на документите, в които те се съдържат.

При извършена служебна справка в регистъра на администраторите на лични данни се установи, че и БФХТ е подала на собствено основание заявление за регистрацията ѝ като администратор.

БФХТ обработва личните данни на състезателите на клубовете, които членуват във федерацията за целите за организиране и участие в турнири по хокей на трева, издаване на състезателни карти, застраховки и т.н.

Наложено наказание на жалбоподателя със заповед №78/15.06.2010г. е забрана за влизане в офисите на БФХТ, както и присъствие по време на официални прояви, включително и технически конференции на БФХТ. Целта на издаването на състезателните карти на играчите е да се удостовери принадлежността им към съответен клуб по хокей на трева, който е член на федерацията, а също така играчите да се легитимират при участието си в турнири или други прояви организирани от БФХТ. Личните данни, които се съдържат в състезателната карта са: три имена, единен граждански номер, клубна принадлежност, лицензии на лицата и снимка. Предвид вида на наложеното наказание на жалбоподателя и изпълнението на заповедта на председателя на БФХТ, с която то е наложено, Комисията приема, че не е било необходимо в нея да се изписват единните граждански номера на наказаните лица. За индивидуализирането на състезателите, по отношение, на които е наложено наказанието е необходимо да се посочат само имената им и към кой клуб и в какво качество членуват и по регистрационният номер на състезателната карта. За фактическото изпълнението на заповедта, а именно недопускането им до офисите и конференциите на федерацията е следвало да се приемат от УС на БФХТ правила за пропускателния режим.

Безспорен е фактът, че членовете на федерацията имат право да бъдат информирани за дейността ѝ, което е разписано в чл.11 от Устава на юридическо лице с нестопанска цел, сдружение „Българска федерация по хокей на трева”. В тази връзка, федерацията следва да ги информира за предприетите от нея действия и взети решения. С протоколно решение на УС, взето на заседание

на 12.01.2008г. е определен начина на информиране на заинтересованите лица, за дейността на федерацията, а именно чрез кореспонденция, която се осъществява по електронната поща. В случая трябва да се търси баланса между неприкосновеността на личността на физическото лице, чиито данни се обработват и правата на членовете на федерацията, по отношение на информираността им за дейността ѝ. С индивидуализирането на жалбоподателят чрез по-голям обем от свързани с него лични данни в протокола на УС на БФХТ и заповедта на председателя на федерацията, КЗЛД счита че са надхвърлени целите, за които се обработват данните и са разпространени на лица в нарушение принципа в чл.2, ал.2, т.3 от ЗЗЛД за съотносимостта на данните към целта, за която се обработват.

В етичният кодекс на БФХТ е разписано в чл.17, че участниците в дейността на федерацията, който имат достъп до личните данни с оглед естеството на работата им, са длъжни да гарантират неприкосновеността на предоставената им лична информация, съгласно закона. Тази разпоредба е нарушена, защото администраторите на лични данни са задължени да определят едно или повече лица по защитата на личните данни, които да отговорят за координирането и прилагането на техническите и организационни мерки за защитата на данните. Определянето на тези лица става с вътрешни правила на администратора /инструкция или заповед/. Част от лицата, до които данните на жалбоподателя са разпространени не са сред тези, които са „обработващи лични данни”, по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД и естеството им на работа не изисква да имат достъп до тях в този им обем. В случаят администраторът на лични данни не е намерил баланса, с което е нарушил вмененото му задължение в чл.23 от ЗЗЛД, да предприеме необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни от неправомерно разпространение.

На основание изложеното Комисия за защита на личните данни приема, че свързаните с жалбоподателят лични данни са допълнително обработени от БФХТ, което е несъотносимо, както за целите на обработването им, така и за изпълнение на заповед №78/2010г.

С настоящето решение Комисия за защита на личните данни, установи по безспорен начин, че Сдружение с нестопанска цел „Българска федерация по хокей на трева”, представлявано от С.П. К., на 15.06.2010г. в гр. София е извършило административно нарушение, изразяващо се в обработване на свързаните с жалбоподателят лични данни в нарушение на принципа на съразмерност. Личните данни на Ц.Н.Н. са неправомерно разпространени на лица, които не са оторизирани от администратора да обработват от негово име и за негова сметка данните. С нарушаване на чл.2, ал.2, т.3 от ЗЗЛД, ответната страна в административното производство е извършила административно нарушение по смисъла на ЗЗЛД, което подлежи на санкциониране.

При определяне размера на налаганото с настоящето решение административно наказание, Комисията се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга. При извършена служебна справка се установи, че КЗЛД е била сезирана с жалби от други двама състезатели, чиито лични данни също се съдържат в заповедта на председателя на БФХТ. По жалбите има постановено решение, с което е установено извършено административно нарушение.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледани по същество жалбата е основателна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.39, ал.2 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация,

РЕШИ :

- 1.Уважава жалба с рег. №884/23.02.2011г.1 подадена от Ц.Н.Н.срещу Сдружение с нестопанска цел „Българска федерация по хокей на трева” /БФХТ/.
2. На основание чл.42, ал.9 във връзка с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД налага на Сдружение с нес-

топанска цел „Българска федерация по хоккей на трева”, БУЛСТАТ 121858722 със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, бул. Васил Левски № 75, представлявано от С.П.К., административно наказание – имуществена санкция в размер на 10 500 / десет хиляди и петстотин/ лв. за нарушение на чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 1080/2011 г.

София, 19.05.2011г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на закрито заседание, проведено на 16.03.2011 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. №1080/09.03.2011г., подадена от С.П.К. срещу Агенция „Митници” и Окръжна прокуратура гр.Видин.

С.П.К. сезира Комисията за защита на личните данни с жалба, в която твърди, че с писмо изх.№4413/194/08 от 02.07.2009г. на временно изпълняващия длъжността началник Митница Видин е изискана справка от Окръжна прокуратура Видин за факта дали срещу жалбоподателят има образувано досъдебно производство, на какъв етап е и има ли повдигнато обвинение. Окръжна прокуратура Видин със свое писмо №209/03.07.2009г., предоставя изисканата информация от началника на митницата.

Жалбоподателят твърди, че в писмото на началника на митница Видин са използвани личните му данни, а именно: три имена и единен граждански номер, като целта на използването им била за получаване на информация от прокуратурата.

Господин С.П.К. уточнява, че едва сега сезира Комисията, защото въпросите възникнали по повод писмото на митница Видин са били предмет на разследване, като е било образувано нхд №46/2010г.

С.П.К. иска от Комисията да извърши проверка по изнесените от него факти, която да установи дали свързаните с него лични данни са били правомерно обработени. Жалбоподателят иска още, да бъде извършена проверка, дали Агенция Митници е изпълнила задължението си по чл.23, ал.4 от ЗЗЛД и дали е предприела всички необходими технически и организационни мерки за защита на личните данни от неправомерен достъп до тях.

Жалбата, с която е сезирана КЗЛД е адресирана и до Омбудсмана на Република България и Инспектората на Министерство на финансите.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на служебното начало, съгласно чл.9 от АПК и на основание чл.36, ал.2 от АПК,

с писма изх.№1080/16.03.2011г. на Председателя на КЗЛД са изискани становища и представяне на относимите по случая доказателства от Агенция „Митници” и от Митница Видин.

С оглед преценката на допустимостта на жалбата, от жалбоподателят е изискана информация, на коя дата и по какъв начин е узнал за писмото на Митница Видин, с което е изискана информация от Окръжна прокуратура Видин.

С писмо вх.№1080/31.03.2011г. от Агенция „Митници”, централно управление е депозирано в деловодството на КЗЛД писмено становище и доказателства по жалбата.

В становището е описана следната фактическа обстановка:

Със заповед №468/19.01.2009г. на директора на Агенция „Митници” е определен временно изпълняващ длъжността началник на Митница Видин. Жалбоподателят е изпълнявал тази длъжност, но с оглед извършваната проверка спрямо него, за наличието на обстоятелства по чл.100, ал.2 от Закона за държавния служител, той бил отстранен временно от поста си.

С писмо изх.№4413/194/08 от 02.07.2009г. е направено запитване във връзка с течащата проверка срещу С.П.К. до Окръжна прокуратура Видин. Запитването било в насока, дали срещу лицето има образувано досъдебно производство, както и в случай на образувано такова на какъв етап е и има ли повдигнато обвинение срещу него.

С писмо №208/2009г. от 03.07.2009г. Окръжна прокуратура Видин е уведомила митницата, че срещу господин С.П.К. има образувано досъдебно производство с №341/2008г. по описа на ОД на МВМР Видин, преписка 776/2008г. по описа на Окръжна прокуратура Видин. Досъдебното производство е образувано на 15.06.2009г. по чл.282, ал.2 във връзка с ал.1, във връзка с чл.26, ал.1 от НК. Агенция „Митници” сочи, че изисканата информация от прокуратурата е използвана единствено и само с оглед изпълнение на служебни задължения по прилагане на Закона за държавния служител.

Във връзка с изложените твърдения и факти, Агенция „Митници” моли Комисията да остави жалбата без уважение като неоснователна и недоказана.

Към становището са представени следните документи: писмо №4400/24.03.2011г. на Митница Лом, Становище от началника на Митница Лом, писмо изх.№4413/194/08 от 02.07.2009г. на Митница Видин, писмо №208/2009г. на ОП Видин, заповед №468/19.01.2009г. на Агенция „Митници”, заповед №986/13.02.2009г. на Агенция „Митници”, заповед №ЗДОД/0018/18.03.2008г. на Митница Видин и вътрешни правила от 07.07.2008г. на Агенция „Митници”.

На 28.03.2011г. е постъпила в КЗЛД допълнителна молба от С.П.К., с която се уточнява, че времето на узнаване за съществуването на писмото от Митница Видин до ОП Видин е по време на образуваното досъдебно производство. По повод използването на личните му данни, жалбоподателят е подал жалба до Окръжна прокуратура Видин с вх.№776/08 от **20.07.2009г.** Жалбата му е препратена до Областна дирекция на МВР-Видин, за извършване на проверка и приобщаване към заявителски материал №341/08г. По жалбата няма произнасяне, поради което господин С.П.К. сезира Комисията.

В уточняващата молба се сочи още, че с писмото на Окръжна прокуратура Видин, което е отговор на запитването на Митница Видин, жалбоподателят се бил запознал през септември 2009г. в качеството му на действащ началник на митницата. Изнася се информация за образуваните срещу С.П.К. производства както и изхода на тяхното приключване.

Към молбата са приложени следните документи: жалба вх.№776/20.07.2009г. от С.П.К. до ОП Видин и писмо №776/21.07.2009г.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административния орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е Агенция „Митници”, а Митница Видин е обработващ лични данни.

С писмо изх.№1080/16.03.2011г. на Председателя на КЗЛД, от господин С.П.К., освен че е изискана информация за времето, когато е узнал за неправомерното обработване на свързаните с него лични данни е изискано да уточни дали жалбата му е насочена само срещу Агенция „Митници” или и срещу Окръжна прокуратура Видин.

С уточняващата молба от 28.03.2011г. жалбоподателят не е изпълнил даденото му указание и не е уточнил дали жалбата му е насочена и срещу ОП Видин.

С оглед служебното начало и служебното конституиране на страните в административното производство, от административния орган приема, че ответна страна в настоящето производство са Агенция „Митници” и Окръжна прокуратура Видин. В жалбата и от представените доказателства се установява, че Митница Видин е обработила личните данни на жалбоподателят, като ги е използвала в посочването им в писмо, чрез което се изисква информация от ОП Видин, дали срещу лицето има образувано досъдебно производство. Окръжната прокуратура също е обработила данните, като е извършила справка и е отговорила на запитването.

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни.

В уточняваща молба от 28.03.2011г., С.П.К. е заявява, че за писмото на Митница Видин, в което са използвани личните му данни е узнал по време на досъдебното производство. По повод считаното от него неправомерно обработване на данните му е подал жалба до окръжната прокуратура на **20.07.2009г.** Към молбата е приложена цитираната жалба, от съдържанието, на която се установява факта, че жалбоподателят знае за съществуването на писмо №4413/194/02.07.2009г. на началника на Митница Видин. Следва да се извърши обосновано предположение, че датата на узнаването е или по-ранна от датата на подаването на жалбата или най-малкото, че тя е 20.07.2009г., когато е депозирана жалбата.

Определеният в чл.38 от ЗЗЛД, срок е преклузивен и след изтичането му правната последица е прекратяване на субективното право и съответстващото му правно задължение. Срокът за подаване на жалба срещу твърдяното неправомерно обработване на свързаните с жалбоподателят лични данни по отношение на Агенция „Митници” е изтекъл на **20.07.2010г.**

Жалбата, с която е сезирана Комисията е депозирана на **09.03.2011г.**, тоест след срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

На следващо място, по отношение на твърдяното неправомерно обработване на личните данни от страна на Окръжна прокуратура Видин се установи, че жалбоподателят е узнал за писмото-отговор на прокуратурата във връзка с запитването на видинската митница през **месец септември 2009г.**

Във връзка с изложеното, КЗЛД приема, че жалбата в частта по отношение на Окръжна прокуратура Видин също е недопустима, поради факта, че е подадена след срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

С оглед гореизложеното, поради просрочие на жалбата, в съответствие с чл.27, ал.2, т.6 от АПК и във връзка с чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ :

Оставя без разглеждане жалба рег. №1080/09.03.2011г., подадена от С.П.К. срещу Агенция „Митници” и Окръжна прокуратура гр.Видин, като недопустима и прекратява администра-

тивното производство

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ 1249/2011 г.****София, 19.05.2011г.**

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков на закрито заседание, проведено на 20.04.2011 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. №1249/19.03.2011г., подадена от Г.П.Ж. и С.Г.Ж. срещу „Т.Ф.С.” ЕАД.

В Комисията за защита на личните данни е препратена по компетентност от Комисия за регулиране на съобщенията жалби от Г.П.Ж. и С.Г.Ж.

В жалбите, които са с идентичен текст се сочи, че през 2005г., жалбоподателите са получили от „Т.Ф.С.” ЕАД кредитни карти. Твърди се, че не са попълвали заявления за получаването на кредитните карти. Жалбоподателите сочат, че периодично са получавали извлечения за задълженията по картите с посочване на натрупаните по тях такси и лихви. Кредитните карти са получени от жалбоподателите, чрез изпращането им по пощата, на домашните им адреси.

Г.П.Ж. и С.Г.Ж., молят Комисията да извърши проверка на финансовата институция.

Към жалбите не са приложени доказателства.

В условията на служебното начало, съгласно чл.9 от АПК и на основание чл.36, ал.2 от АПК, с писмо изх.№84/24.01.2011г. на Председателя на КЗЛД е изискано от „Т.Ф.С.” ЕАД да изрази становището си по жалбите, както и да представи относимите към тях доказателства.

С писмо вх.№1249/07.04.2011г. от „Т.Ф.С.” ЕАД е депозирано в деловодството на КЗЛД писмено становище и доказателства.

Ответната страна сочи, че във връзка с образуваното административно производство пред КЗЛД е извършила проверка, от която се е установило, че жалбоподателите са подали заявления за кредитна карта Транскарт на 15.06.2005г. по повод заявленията са сключени и договори за предоставяне на кредит – Транскарт на физическо лице.

Кредитните карти са активирани на 15.06.2005г. Кредитната институция твърди, че към 06.04.2011г. Г.П.Ж. и С.Г.Ж. нямат задължения по договорите за кредит и същите са прекратени.

Към становището като доказателства са представени: заявления за кредитна карта Транскарт от 15.06.2005г. от Г.П.Ж. и С.Г.Ж. и договори за предоставяне на кредит-Транскарт на физическо

лице на двамата жалбоподатели.

С оглед извършване на преценка на допустимостта на жалбите, по отношение на тяхната срочност, с писма от 29.03.2011г. на Председателя на КЗЛД е изискана информация от жалбоподателите да конкретизират датата, на която са узнали за наличието на кредитните карти на тяхно име, както и информация за начина на предоставянето на картите и времето.

С писмо, изпратено по електронната поща на 31.03.2011г., Г.П.Ж. уточнява, че е получила картата през 2005г., но не може да конкретизира точна дата.

Към настоящия момент не е постъпило уточнение от другия жалбоподател – С.Г.Ж. за датата на узнаване за съществуването на кредитната карта.

Жалбите са процесуално недопустими, поради следните съображения:

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административния орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „Т.Ф.С.” ЕАД. При извършена служебна справка в регистъра на администраторите на лични данни, който води КЗЛД се установи, че дружеството е изпълнило задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е вписано в регистъра.

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. Видно от приложените към административната преписка доказателства от „Т.Ф.С.” ЕАД и от направеното уточнение на жалбоподателката Г.П.Ж. се установи, че свързаните с жалбоподателите лични данни са обработени от ответната страна в административното производство през 2005г. по повод подадени заявления, а в последствие и сключени договори за предоставяне на кредит-Транскарт.

Жалбите депозирани пред Комисия за регулиране на съобщенията, препратени по компетентност в КЗЛД са депозирани **22.02.2011г.**

Във връзка с изложеното, считам че са изтекли, както краткия, така и дългия преклузивен срок, определени в чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, поради което жалбите се явяват просрочени, от което следва тяхната недопустимост.

РЕШИ :

Оставя без разглеждане жалба с вх. №1249/19.03.2011г., подадена от Г.П.Ж. и С.Г.Ж. срещу „Т.Ф.С.” ЕАД.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 8116/10г.
София, 19.05.2011г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 23.03.2011г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда жалба с рег. № 8116/02.06.2010г., подадена от Й.А.Х. срещу Министерство на вътрешните работи – Областна дирекция на вътрешните работи – Шумен.

Жалбоподателката уведомява КЗЛД, че органите на МВР - ОДМВР – Шумен неправомерно са обработили личните й данни, разпространявайки постоянния й адрес, в нарушение на разпоредбите на чл.2, ал.2, т.1 и чл.4, ал.1, т.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Госпожа Й.А.Х. сочи, че ОДМВР-Шумен е изпратила запитване рег.№13586/07.06.2009г., до Висшия адвокатски съвет (ВАдвС), целящо установяване правоспособността й на действащ адвокат.

Тъй като в писмото се съдържат трите имена, ЕГН-то и постоянния й адрес, жалбоподателката счита, че горното представлява неправомерно предоставяне на нейни лични данни от МВР - ОДМВР - Шумен на ВАдвС.

Госпожа Й.А.Х. приема, че с посочване на постоянния й адрес, е надхвърлена целта на обработване на личните й данни.

Жалбоподателката изтъква, че МВР - ОДМВР – Шумен би могло да се осведоми за адвокатската й правоспособност като в писмото си до ВАдвС посочи само ЕГН-то й, което би я индивидуализирало еднозначно, без възможност за дублиране на нейните имена.

Госпожа Й.А.Х. подчертава, че съгласно чл.1 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР), постоянния адрес е данна, която отличава лицето от другите лица в обществото.

Към жалбата се прилагат копия от писмо рег.№ 13586/07.06.2009 г. на МВР - ОДМВР Шумен, от писмо изх.№ 522 / 16.06.2009 г. на ВАдвС и от писмо изх.№ 225/08.03.2010 г. на ВАдвС.

Преди да подаде пред КЗЛД жалба рег. № 8116/02.06.2010г., жалбоподателката е сезирала Комисията с жалба № Ж-10/21.01.2010г. срещу МВР, в която твърди, че органите на МВР - ОД МВР-Шумен неправомерно обработват нейни лични данни, като без правно основание разпространяват единния й граждански номер, в същото писмо рег. № 13586/ 07.06.2009г. на ОДВР Шумен до ВАдвС.

С Решение № 10/17.03.2010г. КЗЛД оставя цитираната жалба без уважение, като неоснователна.

Решението на Комисията бива обжалвано пред Върховния административен съд (ВАС) с жалба вх. № Ж-10/09г. от 16.04.2010г.

На свое редовно заседание, проведено на 16.06.2010г. (Протокол № 22) КЗЛД обявява жалба рег. № 8116/ 02.06.2010г., подадена от Й.А.Х. срещу МВР – ОДМВР Шумен за допустима.

Във връзка с принципа на служебното начало, закрепен в чл.9 от АПК и с оглед установяване истинността по случая, съгласно чл.7 от АПК, на основание чл.54, ал.5, във връзка с чл.36, ал.1 АПК, Комисията решава образуването административното производство, по жалба рег. N 8116/ 02.06.2010г да бъде спряно поради наличие на съдебно производство, образувано по жалба вх. № Ж-10/09г. от 16.04.2010, висящо пред ВАС и преюдициално по отношение на настоящото производство.

С писмо изх. № 8116/24.01.2011г. на Председателя на КЗЛД е отправено запитване до ВАС – Пето отделение, относно хода на съдебното производство по административно дело № 7607/2010г., образувано по жалба вх. № Ж-10/16.04.2010г.

С писмо вх. № 8116/10/02.02.2011г. ВАС уведомява Комисията, че по визираното дело е пос-

тановено Определение с № 9611/09.07.2010г., което е влязло в сила на 31.07.2010г.

С определението ВАС оставя без разглеждане жалбата на Й.А.Х. против Решение № 10/17.03.2010г. на КЗЛД и прекратява производството по дело № 7607/2010г.

Предвид горното и на основание чл.55, ал.1 от АПК, на редовно заседание, проведено на 23.02.2011г. (Протокол № 10), КЗЛД взема решение за възобновяване на административното производство по жалба рег. N 8116/02.06.2010г.

На основание чл. 38, ал 3 от ПДКЗЛДНА Комисията конституира като ответна страна в производството Министерство на вътрешните работи, а като заинтересовани страни Висшия адвокатски съвет и Областна дирекция на вътрешните работи – Шумен.

С писмо изх.№ 8116/10/02.03.2011г.на Председателя на КЗЛД, от МВР е поискано предоставяне на писмено становище по жалба рег. № 8116/02.06.2010г., ведно с относимите доказателства.

С писмо рег. № I – 7603, екз. № 2/16.03.2011г. МВР депозира становището си по жалбата на госпожа Й.А.Х., като прилага към него:

- 1.Копие на договор за правна помощ
- 2.Копие на пълномощно
- 3.Копие на молби до Районен съд Шумен от Й.А.Х.

С писма изх.№ 8116/10/02.03.2011г.на Председателя на КЗЛД, са изискани становища по жалбата и от ОДВР Шумен и от ВАДвСъвет.

С писмо рег. № 6234/15.03.2011г. ОДМВР – Шумен предоставя становището си по жалбата на госпожа Й.А.Х.

Към становището са приложени:

1. Искова молба рег. № АВ 487/26.02.2008г. на НСП срещу А.Д.;
2. Молба от 05.09.2008г. до съда за заличаване на НСП като страна (ищец) по гр.д. №601/08г. по описа на ШРС и конституиране на МВР;
3. Пълномощно, издадено от Директора на НСП, препратено с писмо рег. № АО-743/24.03.2008г.;
4. Пълномощно за процесуално представителство на МВР рег. № 1-699 от 14.01.2009г., издадено от министъра на вътрешните работи с молба от 22.01.2009г.;
5. Пълномощно рег. № 1-7669 от 11.03.2010г.;
6. Договор за правна защита и съдействие от 22.01.2009г. (за идентичност на имена) и пълномощно от 22.01.2009г. за процесуално представителство;
7. Съдебен протокол от проведено на 09.12.2009г. съдебно заседание по гр.дело №601/2008г. по описа на ШРС.

В становището на МВР е изразено схващането, че претенцията на Й.А.Х., за допуснато нарушение при предоставяне на нейния адрес на ВАДвС, в писмото на ОДМВР – Шумен, е неоснователна.

В становището се подчертава, че писмо рег. № 13586/07.06.2009г. по описа на ОДМВР – Шумен, с което е направено запитването до ВАДвС, съдържащо адреса на жалбоподателката, е подписано от директора на ОДМВР – Шумен, в качеството му на орган, компетентен да обработва лични данни в МВР.

Сочи се, че ВАДвС също е администратор на лични данни и съответно носител на всички задължения за тяхната защита от неправомерна употреба.

В неговата компетентност е включено, предвиденото в чл.122, ал.1, т.7 от Закона за адвокатурата (ЗА) поддържане на единните регистри на адвокатите.

На основание чл.148, ал.1 от ЗА правилата за водене на единни адвокатски регистри за адво-

кати от ВАДвС са определени с Наредба № 3 от 29.10.2004г. за водене и съхраняване на регистрите от адвокатските съвети.

В становището се подчертава, че според чл.6, ал.1, т.2, б. „г” от Наредба № 3 адресът на адвокатската кантора е част от задължителната информация за вписване в регистъра, представляваща елемент от идентификацията на адвоката при изпълнение на функциите му.

В становището се разяснява, че основание за съдържащото се в писмо рег. № 13586/07.06.2009г. по описа на ОДМВР – Шумен запитване до ВАДвС е воденото, в Районен съд гр.Шумен съдебно производство по гр.д № 601/2008г., по което ищец е МВР.

В това производство ответникът, А.Д.Х., е упълномощил, на основание чл.32, т.2 от ГПК, жалбоподателката, в качеството ѝ на негов родител, да го представлява по пълномощие.

Представен е и договор от същата дата, съгласно който А.Х. е заплатил на жалбоподателката възнаграждение за правната защита.

Заплатеното възнаграждение придава на договора формата на договор по чл.36, ал.2 от ЗА, при който адвоката уговаря възнаграждението си със своя клиент.

По силата на такъв договор пълномощникът, в качеството му на адвокат, може да претендира, от насрещната страна по делото, разноски, дори и когато е упълномощен от свой роднина.

В ал.1, във връзка с ал.5 на чл.78 от ГПК се определя какви разноски за представителство по пълномощие могат да бъдат присъдени от съда, като тази възможност е предоставена само за разноски, извършени за възнаграждение на адвокат, но не и за другите варианти на представителство по пълномощие, за които не се допуска присъждане на разноски.

Тоест, качеството на адвокат на представителя по пълномощие е основния юридически факт, въз основа на който могат да се признаят и присъдят разноски за него.

В становището се подчертава, че установяването, по безспорен начин, дали определено лице е адвокат, към точно определен момент, може да се извърши само въз основа на изрична, актуална справка по адвокатските регистри.

Същевременно жалбоподателката, в качеството ѝ на процесуален представител, се е легитимирала с посочения в запитването на ОДМВР – Шумен адрес и в представеното по делото пълномощно, и в договора за правна помощ, депозиран пред Районен съд – гр.Шумен.

Горният факт определя същия адрес като такъв на пълномощника по чл.33 от ГПК и като адрес за връчване по чл.38 от ГПК.

Адресът на пълномощника се явява и един от задължителните елементи от съдържанието на писмения отговор на исковата молба, така както е посочено в чл.131, ал.2, т.2 от ГПК.

Сочи се, че адресът на Й.А.Х., в качеството ѝ на пълномощник е бил разглеждан като еднозначен с този на адвокатската кантора за адвокат.

Като такъв, точно определен и предоставен от пълномощника Й.А.Х. в съдебните книжа по делото, адресът е посочен в запитването до ВАДвС.

Становището, депозирано пред КЗЛД от ОДМВР – Шумен също застъпва схващането за неоснователност на жалбата, подадена от госпожа Й.А.Х.

В него се сочи, че по гр.д № 601/2008г. за ищеца – МВР, е съществувал правен интерес от доказването, че тя не е лице, вписано в адвокатските регистри, придобило правоспособност „Юрист” и следователно не ѝ се дължи възнаграждение за правни услуги и процесуално представителство.

От ОДМВР – Шумен считат, че след като, с писмо № 13586/07.06.2009г. по описа на ОДМВР – Шумен, е предоставена информация за имената и ЕГН-то на госпожа Й.А.Х., наличието на постоянен адрес допълва идентификацията на физическото лице, тъй като според чл.3, ал.1 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР), данните за постоянния адрес са едни от тези, които разграничават

лицата помежду им.

От ОДМВР – Шумен подчертават, че по настоящата жалба не се касае за огласяване на лични данни, в нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД, а за събиране и внасяне на официално писмено доказателство по реда на ГПК, от надлежно упълномощен представител на ищеца по делото.

Данните за постоянен адрес, имена и ЕГН на жалбоподателката не са използвани и огласени публично, за злоупотреба с тях, в нарушение на целта на закона, а са използвани за нуждите на правосъдието и за упражняване на законни права и интереси на ищеца по едно образувано съдебно производство.

В становището се изтъква, че кореспонденцията между ОДМВР – Шумен и ВАДвС, описана в жалба № 8116/02.06.2010г., подадена от госпожа Й.А.Х. е имала за цел защита интересите на МВР по гр.д № 601/2008г. по описа на Районен съд – гр.Шумен, по което жалбоподателката е конституирана като процесуален представител на сина си, а данните за адреса ѝ са станали налични още с пълномощното, предоставено от нея, по делото.

Жалба № 8116/02.06.2010г. е насрочена за разглеждане по същество на 23 март 2011г., за което страните са редовно уведомени.

На заседанието се явява главен юрисконсулт Б.Д.И. – процесуален представител на Министерство на вътрешните работи.

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, които са свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

Според чл.93,ал.1, във връзка с чл.89,ал.1 от ЗГР постоянният адрес е адрес в населено място, избран от лицето за вписването му в регистрите на населението и се явява еднозначно описание на мястото където то живее или където получава кореспонденцията си.

Съдържащата се в писмо рег.№ 13586/07.06.2009 г. на МВР - ОДВР Шумен до ВАДвС информация относно постоянния адрес на жалбоподателката е недостатъчна, за да може тя да бъде еднозначно идентифицирана, но в съвкупност с информация за трите ѝ имена и ЕГН-то ѝ предполага подобно идентифициране.

Предоставянето на личните данни на Й.А.Х. от страна на МВР - ОДМВР Шумен на ВАДвС представлява „обработване на лични данни” по смисъла на § 1, т.1 от ДР на ЗЗЛД.

Предоставянето на адреса на Й.А.Х. на ВАДвС е извършено при наличието на законови предпоставки, съдържащи се в ЗГР, ГПК, ЗА, ЗМВР и регламентиращи основанието и целите на това действие.

Предоставянето, от страна на жалбоподателката, на адреса ѝ по гр.д. № 601/2008г., може да се определи като нейно съгласие по чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД за обработване на тези ѝ лични данни за нуждите на съдебното производство.

Искането, отправено от ОДМВР – Шумен до ВАДвС представлява искане за събиране на доказателства по съдебното производство, относими към част от исковата претенция за плащане на разноски на ищеца.

Чл.4, ал.1, т.6 от ЗЗЛД допуска обработване на лични данни, когато то е необходимо за упражняване правомощия, предоставени със закон на администратора на лични данни.

В случая министърът на вътрешните работи, който е администратор на лични данни, е задължен и оправомощен от ЗМВР (чл.20, ал.2 и чл.21, т.6) да представлява МВР и да ръководи финансовото осигуряване.

Може да се приеме, че в рамките на тези свои задължения министърът на вътрешните работи

е осъществил защита на икономическия интерес на МВР в производството по гр.д. №601/2008г. на Районен съд гр. Шумен.

При изпълнение на законово определените му задължения, за министъра на вътрешните работи е било налице и условието по чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД, допускащо обработване на лични данни.

Като страна в съдебно производство законовият интерес на МВР е да осъществи своята защита, като събере и предостави на съда всички необходими доказателства.

Тази необходимост за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни –в случая министъра на вътрешните работи, определя допустимостта на извършената обработка на адреса на жалбоподателката.

При извършената обработка на адреса са спазени изискванията на чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

При използването му не е надхвърлена посочената цел – защита правния интерес на МВР в съдебно производство по гражданско дело.

Адресът на жалбоподателката не е огласен публично, пред широк кръг от хора, а е предоставен само на ВАДвС, в рамките на осъществяваните от него дейности и в качеството му на администратор на лични данни, единствено за целите на съдебното производство по гр.д. № 601/2008г. по описа на ШРС.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесе ни в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба рег. № 8116/02.06.2010г., подадена от Й.А.Х. срещу Министерство на вътрешните работи.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 9194/10г.

София,19.05.2011г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 13.04.2011г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № 9194/20.07.2010г., подадена от Р.П.Д. срещу „К.Б.М.” ЕАД („Г.”) и „М.” ООД.

Жалбоподателката уведомява КЗЛД, че на 11 февруари 2010г., при подписване на Допълнително споразумение по програма „Заедно” към договор за мобилни услуги с фирма „М.” ООД и е предложено да закупи телефон на преференциална цена.

Към момента на предложението госпожа Р.П.Д. счита, че няма нужда от допълнителен апарат и отказва да го закупи, но три седмици по-късно променя намеренията си и посещава друг представителен магазин на „Г.“.

След направена справка, на жалбоподателката е отказано участие в промоцията, тъй като в общата база-данни на мобилния оператор е отразено, че тя вече е закупила телефон на по-ниска цена.

Считайки, че се касае за техническа грешка, госпожа Р.П.Д. се връща в магазина, където е преподписала промяната в плана си, с искане за коригирането ѝ.

След извършена проверка се установява, че служител на фирма „М.“ ООД, възползвайки се от правото на преференции на жалбоподателката, е закупил телефон на промоционална цена, като е използвал личните ѝ данни, предоставени при преподписване на договора за мобилни услуги.

На 19.03.2010г. госпожа Р.П.Д. депозира жалба пред „Г.“, след което в личен разговор ѝ е предложено да я оттегли доброволно като срещу това ще ѝ бъде заплатена разликата между пазарната и промоционалната цена на телефона.

Жалбоподателката счита, че е извършено закононарушение от служителя на фирма „М.“ ООД, с цел лична изгода.

Тя държи отговорно и самото дружество, в качеството му на администратор на лични данни, неизпълнил задължението си да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Жалбоподателката информира, че е получила официален отговор от „К.Б.М.“ ЕАД - изх. № GB-23KXXV.

В него дружеството потвърждава, че е установено извършването на нарушение от страна на служителя на „М.“ ООД.

Госпожа Р.П.Д. моли Комисията да разгледа жалбата ѝ и да наложи, предвиденото , административно наказание, в случай че бъде установено нарушение на ЗЗЛД.

Към жалбата са приложени:

1. Допълнително споразумение по програма „Заедно” към договор за мобилни услуги от 11.02.2010г.
2. Жалба, депозирана пред „Г.“ под № 587-115169162/19.03.2010г.
3. Отговор изх. № GB-23KXXV от „Г.“.

С писма изх. № 9194/10/10.08.2010г. на Председателя на КЗЛД, от „К.Б.М.“ ЕАД и „М.“ ООД са изискани писмени становища по изнесените в жалбата факти и обстоятелства, информация какви лични данни на жалбоподателката са обработвани и изясняване характера на документите, създадени по отношение на госпожа Р.П.Д.

С писмата е изискано и предоставяне на заверено копие от договора за мобилни услуги, сключен с госпожа Р.П.Д., чрез „М.“ ООД.

С писмо вх. № 9194/10/23.08.2010г. „К.Б.М.“ ЕАД уведомява КЗЛД, че проверката по случая е установила извършване на твърдяното нарушение в търговски обект, управляван от „М.“ ООД под търговска марка G.N., в качеството му на търговски партньор на „Г.Н.С.“ ЕООД.

Изяснява се, че по силата на договор за търговско представителство, сключен на 01 октомври 2007г., „Г.Н.С.“ ЕООД се явява представител на „К.Б.М.“ ЕАД.

Именно в качеството му на търговски представител на „Г.“, „Г.Н.С.“ ЕООД е имало право да възложи изпълнението на определени задължения по горния договор на подизпълнители.

Към становището са приложени:

1. Договор за мобилни услуги № 1775272/28.03.2007г.
2. Допълнително споразумение по програма „Заедно” към договор за мобилни услуги от 11.02.2010г.
3. Пълномощно

С писма изх. № 9194/10/27.08.2010г. на Председателя на КЗЛД, до „Г.Н.С.” ЕООД и „М.” ООД, е изискано предоставяне на заверени копия от договора, сключен помежду им, както и от договора, сключен между „Г.Н.С.” ЕООД и „К.Б.М.” ЕАД.

С писмо вх. № 9194/10/0109.2010г. „Г.Н.С.” ЕООД депозира становището си по жалбата и уведомява КЗЛД, че не е обработвало лични данни на госпожа Р.П.Д. и не е създавало документи, свързани с нея.

От „Г.Н.С.” ЕООД считат, че тъй като личните данни на жалбоподателката са събрани и обработени от „М.” ООД, чрез негови служители, „М.” ООД, в качеството му на самостоятелен правен субект би следвало да изпълни изискванията на ЗЗЛД и като администратор на лични данни да създаде необходимата организация за контрол върху начина на събирането и обработването им от страна на служителите си.

В становището се сочи, че данните на госпожа Р.П.Д., по подписаното Допълнително споразумение, са предоставени на „К.Б.М.” ЕАД след събрането и обработването им от служители на „М.” ООД

Подчертава се, че в рамките на този процес „Г.Н.С.” ЕООД не е съхранявало, обработвало или събирано лични данни на жалбоподателката.

От дружеството ангажират мнението, че описаната в жалбата хипотеза не съставлява злоупотреба с лични данни, а измама и отговорност за нея би следвало да носи лицето, получило лична облага.

Към становището са приложени:

1. Договор за търговско представителство между „К.Б.М.” ЕАД и „Г.Н.С.” ЕООД.
2. Договор за търговско представителство между „Г.Н.С.” ЕООД и „М.” ООД.
3. Заявление за вписване на „Г.Н.С.” ЕООД като администратор на лични данни в регистъра на КЗЛД.

С писмо вх. № 9194/10/07.10.2010г. „М.” ООД предоставя писменото си становище по жалбата и сочи, че изнесените в нея факти не кореспондират с приложените писмени доказателства, противоречат си и взаимно се изключват.

От „М.” ООД считат, че твърденията на жалбоподателката за ощетяването ѝ са несъстоятелни, неподкрепени с доказателства, без посочване от кого и по какъв начин са засегнати интересите ѝ.

Според „М.” ООД са налице влошени личностни взаимоотношения между госпожа Р.П.Д. и техен служител и възникналия помежду им спор е на личностна основа.

Подчертава се, че жалбоподателката не е конкретизирала с кои свои действия или бездействия „М.” ООД, в качеството му на администратор на лични данни, е нарушило ЗЗЛД.

В заключение, управителят на дружеството информира, че копията от поисканите от КЗЛД договори представляват конфиденциална информация и могат да бъдат изискани единствено от централата на „Г.Н.С.” ЕООД.

На свое редовно заседание, проведено на 16.12.2010г. (Протокол № 42), КЗЛД обявява жалбата

на госпожа Р.П.Д. за допустима и взема решение за изискване от нея на информация относно сезирането на органите на прокуратурата с фактите и обстоятелствата, които е изнесла пред Комисията.

С писмо вх. № 9194/10/13.01.2010г. в КЗЛД, постъпва обяснение от госпожа Л.Ж.С., пълномощник на Р.П.Д., с което КЗЛД е уведомена че жалбоподателката не е подавала жалба до прокуратурата и ще търси правата си по гражданско-правен ред, след официалната констатация на КЗЛД относно извършеното закононарушение.

Към обяснението е приложено копие от пълномощно на Л.Ж.С.

На свое редовно заседание, проведено на 30.03.2011г. (Протокол № 15), КЗЛД насрочва жалба рег. № 9194/20.07.2010г. за разглеждане в открито заседание и конституира „М.” ООД, „К.Б.М.” ЕАД и „Г.Н.С.” ЕООД като ответни страни в административното производство, в качеството им на администратори на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД.

Жалбата е насрочена за разглеждане по същество на 13 април 2011г., за което страните са редовно уведомени.

На заседанието на КЗЛД се явяват юрисконсулт М.К., процесуален представител на „К.Б.М.” ЕАД и адвокати Б. и Х., процесуални представители на „Г.Н.С.” ЕООД.

Според чл.10, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, КЗЛД анализира и осъществява цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защитата на личните данни, тоест на всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, които са свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

Материалите, събрани по жалбата на Р.П.Д. предпоставят извода, че личните данни на жалбоподателката са събрани и обработени от служители на „М.” ООД, след което са предоставени на „К.Б.М.” ЕАД, като в рамките на този процес „Г.Н.С.” ЕООД не е съхранявало, обработвало или събирало нейни лични данни.

Анализът на Договора за търговско представителство между „Г.Н.С.” ЕООД и „М.” ООД сочи, че „М.” ООД, чрез „Г.Н.С.” ЕООД, получава мандат за осъществява, със свои средства и персонал, на представителско и посредническо съдействие за „Г.”, както и да изпълнява други правни и/или фактически действия за сметка на „Г.Н.С.” ЕООД.

Според чл.13 „М.” ООД се задължава да изпълнява договора със собствената си организационна и ръководна структура, с достатъчен брой лица от своя персонал и/или нарочно наети от него за целта трети лица.

Дружеството отговаря за необходимата професионална квалификация и опит, за качеството на работа, както и за вреди, нанесени на „Г.” или на „Г.Н.С.” ЕООД от действията или бездействията на физическите лица, конкретни изпълнители на представителните и посредническите му функции.

„М.” ООД се задължава да отстрани или уволни, при спазване на трудовото законодателство, всеки свой служител, който доказано е извършил нарушения на задълженията си, при обслужване потребителите на „Г.” и/или е нарушил или е съдействал за нарушаване на задълженията на дружеството по договора.

„Г.Н.С.” ЕООД и „М.” ООД изрично и безусловно се съгласяват, че договора, сключен помежду им по никакъв начин не създава трудови, граждански или каквито и да било други правоотношения между „Г.Н.С.” ЕООД и персонала на „М.” ООД или наетите от него за изпълнение на договора, трети лица.

В договора изрично е предвидено, че правата на „Г.” по отношение на „М.” ООД не може и

няма да се тълкуват като създаващи някакъв вид договорни взаимоотношения между „Г.” и „М.” ООД.

Според чл.24, ал.1 от ЗЗЛД администраторът на лични данни може да обработва данните сам или чрез възлагане на обработващ данните. Когато е необходимо по организационни причини, обработването може да се възложи на повече от един обработващ данните, включително с цел разграничаване на конкретните им задължения.

Според чл.24, ал.2 от ЗЗЛД в случаите, когато обработването на данните не се извършва от администратора, той е длъжен да осигури достатъчни гаранции за тяхната защита.

„Г.Н.С.” ЕООД е представител на „К.Б.М.” ЕАД („Г.”), по силата на Договор за търговско представителство, сключен на 01.10.2007г. и в това си качество е имало право да възложи изпълнението на определени задължения по договора на подизпълнители.

Именно, упражнявайки това си право „Г.Н.С.” ЕООД сключва Договор за търговско представителство с „М.” ООД.

Горното навежда на извода, че по смисъла на § 1, т.3 от ДР на ЗЗЛД, „Г.Н.С.” ЕООД и „М.” ООД се явяват обработващи лични данни по отношение на „К.Б.М.” ЕАД („Г.”) и отношенията помежду им са надлежно уредени по начина, предвиден от чл.24, ал.4 от ЗЗЛД.

Личните данни на жалбоподателката са събрани и обработени от служители на „М.” ООД, след което са предоставени на „К.Б.М.” ЕАД, тоест предоставените доброволно от госпожа Р.П.Д. данни са обработени от „Г.” за целите на предлаганите мобилни услуги, съобразно сключения между нея и „Г.” Договор за мобилни услуги № ***/28.03.2007г., подновен чрез Допълнително споразумение по програма „Заедно” от 11.02.2010г., сключено чрез посредничеството на „М.” ООД.

Същевременно, от събраните по жалбата материали и от становищата, депозираните от „К.Б.М.” ЕАД и „Г.Н.С.” ЕООД, личи, че направена проверка е установила извършване на твърдяното нарушение в търговски обект, управляван от „М.” ООД.

Става ясно, че служител на това дружество, целяйки да получи лична облага е закупил телефон на промоционална цена, възползвайки се от преференциите на жалбоподателката.

С оглед изложеното по – горе, следва да се приеме, че жалбата, подадена от Р.П.Д. е неоснователна по отношение на „К.Б.М.” ЕАД и „Г.Н.С.” ЕООД.

„К.Б.М.” ЕАД, в качеството му на администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД, е обработило личните данни на жалбоподателката в съответствие с нормата на чл.4, ал.2 и ал.3 от ЗЗЛД, като в рамките на този процес „Г.Н.С.” ЕООД не е съхранявало, обработвало или събирано нейни лични данни.

От своя страна „М.” ООД, в качеството му на обработващ лични данни, е обработило личните данни на жалбоподателката, без да предприеме необходимите технически и организационни мерки за защитата им от неправомерен достъп, което представлява нарушение на нормата на чл.23 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изяснени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

1. Обявява жалба рег. № рег. № 9194/20.07.2010г., подадена от Р.П.Д. срещу „К.Б.М.” ЕАД („Г.”) и „М.” ООД за основателна по отношение на „М.” ООД.

2. Отхвърля жалбата като неоснователна по отношение на „К.Б.М.” ЕАД и „Г.Н.С.” ЕООД.

3. На основание чл.38, ал.2 от ЗЗЛД, във връзка с чл.10, ал.1, т.1 и чл.42, ал.9 от ЗЗЛД налага на „М.“ ООД със седалище и адрес на управление гр. Варна, район „Приморски“, с ЕИК 148016360, административно наказание – имуществена санкция в размер на 4 500 (четири хиляди и петстотин) лева за това, че в качеството му на администратор на лични данни е нарушило разпоредбата на чл.23 от Закона за защита на личните данни.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 10313/10г.

София, 19.05.2011г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 23.03.2011г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда жалба с рег. № 10313/01.11.2010г., подадена от Д.Д.П. срещу „Х.П.Г.Д.Б.С.“ ЕООД.

Жалбоподателят описва, че на 01.10.2010г., по електронната си поща, е получил оферта от „ХПГДБС“ ЕООД за заемане на позицията MADO HR Generalist, в дружеството.

Господин Д.Д.П. сочи, че при приемане на условията ѝ е следвало да върне подписана втората страница на офертата, заедно с набор от документи, необходими за постъпването му на работа.

Сред тези документи той е трябвало да приложи и двустранно сканирано копие от личната си карта.

На 03.11.2010г. жалбоподателят, при контакт с госпожа П., специалист човешки ресурси в „ХПГДБС“ ЕООД, приема направената му оферта и прилага исканите документи, с изключение на сканирана лична карта.

Вместо нейно сканирано копие, господин П. изпраща файл с личните си данни и декларира готовност, при поискване, да я предостави за потвърждението им.

На 12.10.2010г., жалбоподателят провежда телефонен разговор със специалиста по човешки ресурси в „ХПГДБС“ ЕООД, във връзка с липсващото, сред изпратените документи, сканирано копие от личната му карта.

На господин Д.Д.П. е разяснено, че за да сключи трудов договор с „ХПГДБС“ ЕООД е длъжен да предостави копие от личната си карта.

В разговора жалбоподателят заявява, че няма да предостави исканото копие, тъй като Наредба № 4 за документите, които са необходими за сключване на трудов договор не поставя подобно изискване.

Господин Д.Д.П. е приканен да изложи позицията си писмено, като е предупреден, че за нея ще бъде уведомен и бъдещия му мениджър.

В телефонен разговор с мениджъра - подбор на „ХПГДБС” ЕООД, проведен на 15.10.2010г. господин Д.Д.П. е уведомен, че изискването за предоставяне на копие от лична карта е вътрешно за дружеството и представлява утвърдена практика при назначаване.

На жалбоподателя е предложено подписването на трудовия му договор, насрочено за същия ден, да бъде отложено.

На последвала среща с мениджъра подбор в „ХПГДБС” ЕООД, състояла се на 19.10.2010г., на господин Д.Д.П. отново е обяснено, че изискването за задължително предоставяне на копие от лична карта е част от вътрешните правила и процедури на дружеството.

Жалбоподателят сочи, че при всичките си контакти с представители на „ХПГДБС” ЕООД е поддържал първоначалната си позиция, изтъквайки, че вътрешните правила на дружеството не могат да противоречат на закона.

На 01.11.2010г. господин Д.Д.П. получава писмо от „ХПГДБС” ЕООД по електронната си поща, с което е уведомен, че дружеството се отказва от сключване на трудов договор с него, поради непредставяне на всички изискуеми документи.

Жалбоподателят моли КЗЛД да се произнесе относно задължителното условие, поставено от „ХПГДБС” ЕООД, за предоставяне на копие или за двустранно сканиране на лична карта, при сключване на трудов договор.

Към жалбата са приложени копия от електронната кореспонденция, водена между господин Д.Д.П. и „ХПГДБС” ЕООД.

С писмо изх. № 10313/10.11.2010г. на Председателя на КЗЛД, от „ХПГДБС” ЕООД е изисквано становище по фактите и обстоятелствата, визирани в жалбата, в това число и информация относно задължителното условие за копиране/сканиране на лична карта при сключване на трудов договор.

С писмо вх. № 10313/22.11.2010г. „ХПГДБС” ЕООД изразява становището си по случая и сочи, че като администратор на лични данни дружеството има право да обработва лични данни, съдържащи се в сканирано копие на лична карта, при спазване на ограниченията на чл.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), тъй като тези данни не попадат в хипотезата на чл.5, ал.1 от ЗЗЛД

В становището се подчертава, че тъй като копие на личната карта се предоставя доброволно от физическо лице, с което предстои да бъде сключен договор, актът на предоставянето изразява неговото съгласие с обработването на личните му данни.

С горното „ХПГДБС” ЕООД счита, че е изпълнена хипотезата на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД.

Според дружеството предстоящото сключване на трудов договор с дадено физическо лице се вменява в хипотезата на чл.4, ал.1, т.3 от ЗЗЛД.

В становището се изтъква, че сключването на договор между две страни е доброволно, израз на съгласие на всяка от тях с условията и изискванията на другата, ставащо факт след подписването му.

От „ХПГДБС” ЕООД уведомяват, че отказът на Д.Д.П. да се съобрази със стандартно изискване, във връзка с подписване на трудов договор, както и последвалата комуникация с него, са дали основание за съмнение в мотивацията му да работи в компанията и са довели до ревизиране на желанието им да го наемат на работа.

В становището от „ХПГДБС” ЕООД тълкуват разпоредбата на чл.1, ал.1 от Наредба № 4/1993г. за документите, които са необходими за сключване на трудов договор.

Според „ХПГДБС” ЕООД смисълът на тази разпоредба е, че работодателя не може да задържи личната карта, а следва да я върне след като регистрира личните данни.

В становището се сочи, че Наредбата не регламентира правото на работодателя да съхранява и обработва личните данни на служителите си, но това право е регламентирано от разпоредбите на ЗЗЛД.

В становището се изтъква, че според правната теория и съдебната практика Правилника за вътрешния трудов ред, приет на основание чл.181, във връзка с чл.37 от Кодекса на труда (КТ), е вътрешен нормативен акт за предприятието, в който може да се регламентира предоставянето на копие от лична карта.

Подчертава се, че това изискване е стандартна и утвърдена практика, прилагана от компаниите при наемане на нови служители, тъй като за работодателя е важно, в случай на злоупотреби, да може еднозначно да идентифицира служителя и да защити интересите си в съда.

В становището се твърди, че при проверки, правени на компанията от органите на Инспекцията по труда, е указано да се събират копия от личните карти на служителите, които да се съхраняват в личните им трудови досиета.

Към становището е приложено копие от Удостоверение № 36708 на „ХПГДБС“ ЕООД за вписването му като администратор на лични данни.

На 28.12.2010г., под вх. № 10313/10/ жалбоподателят депозира Допълнение към жалба вх. № 10313/01.11.2010г., в което сочи, че личната карта съдържа количество данни, надхвърлящо обема, необходим за сключване на трудов договор.

Господин Д.Д.П. ангажира мнението, че масовата практика в която и да е сфера, не може да бъде гаранция за законност.

В допълнението към жалбата си той потвърждава, че съвсем доброволно е предоставил на „ХПГДБС“ ЕООД личните данни, необходими за съставяне и сключване на трудов договор, проявявайки готовност да представи и личната си карта за потвърждаването им.

С писмо изх. № 10313/10/01.02.2011г.на Председателя на КЗЛД, от „ХПГДБС“ ЕООД е изискано предоставяне на заверено копие от Правилника за вътрешния ред, приет в дружеството, както и от указанията на Изпълнителна Агенция Главна инспекция по труда за събиране и съхраняване на копия от лични карти, в досиетата на служителите.

На свое редовно заседание, проведено на 23.02.2011г. (Протокол № 10), КЗЛД обявява жалбата на господин Д.Д.П. за допустима.

На основание чл. 38, ал 3 от ПДКЗЛДНА Комисията конституира като ответна страна в производството „Х.П.Г.Д.Б.С.“ ЕООД.

С писмо вх. № 10313/10/16.03.2011г. от „ХПГДБС“ ЕООД депозират в КЗЛД заверени копия от Правилника за вътрешния трудов ред, приет в дружеството, както и от писмо изх. № 95 до главния юрисконсулт на Изпълнителна Агенция Главна инспекция по труда (ИАГИТ).

В чл.2.3 от Правилника за вътрешния трудов ред на „ХПГДБС“ ЕООД (ПВТР) се сочи, че той е изготвен в съответствие с разпоредбите на КТ и действащото трудово законодателство, с вътрешните политики, практики и стандарти на Х.П.

В Раздел V от ПВТР, в чл.1.4.1 е закрепено изискването, при постъпване на работа в дружеството, служителя да приложи копие от лична карта или друг документ за самоличност, който се съхранява в трудовото му досие.

В писмо, изх. № 95/10.03.2011г. до главния юрисконсулт н ИАГИТ от „ХПГДБС“ ЕООД молят за становище относно допустимостта – с или без съгласието на служителите, компанията да съхранява копия от техните лични карти.

В писмото си „ХПГДБС“ ЕООД уведомява КЗЛД, че към момента становището, искано от ИАГИТ не е получено.

С писмо вх. № 10313/10/22.03.2011г. от ХПГДБС” ЕООД излагат схващането си, че жалбата, подадена от господин Д.Д.П. е недопустима, тъй като предвид отказа му да предостави копие от личната си карта, дружеството не е имало достъп до личните данни на жалбоподателя.

Жалба № 10313/01.11.2010г. е насрочена за разглеждане по същество на 23 март 2011г., за което страните са редовно уведомени.

На заседанието се явяват Д.Д.П., адвокат-доктор Л.П.Т., процесуален представител на „ХПГДБС” ЕООД, госпожа Л.Т., прокурист на „ХПГДБС” ЕООД, както и адвокат Б.Г.

С писмо вх. № 10313/10/24.03.2011г. господин Д.Д.П. депозира пред КЗЛД допълнително становище към жалба вх. № 10313/01.11.2011г., в което взема отношение по аргументите изложени от „ХПГДБС” ЕООД в хода на откритото заседание на Комисията.

В КЗЛД, под вх. № 10313/10/30.03.2011г. е заведено и допълнителното становище на „ХПГДБС” ЕООД, предоставено на Комисията във връзка с разглеждане жалбата на господин Д.Д.П. в проведеното открито заседание.

В становището си „ХПГДБС” ЕООД излагат доводи, в подкрепа на своята теза за недопустимост и неоснователност на подадената срещу дружеството жалба от страна на господин Д.Д.П..

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл.7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна.

„ХПГДБС” ЕООД е администратор на лични данни по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД.

Жалбата на господин Д.Д.П. е срещу поставяне на задължително изискване от „ХПГДБС” ЕООД, за двустранно копиране/сканиране на личната му карта при сключване на трудов договор.

Искането от страна на „ХПГДБС” ЕООД да получи, в качеството си на работодател, копие от личната карта на бъдещ служител за нуждите на сключването и изпълнението на трудов договор, противоречи на разпоредбата на чл.1, т.1 от Наредба № 4 за документите, които са необходими за сключване на трудов договор.

В нея изрично е упоменато, че за сключване на трудов договор е необходим личен паспорт или друг документ за самоличност, който се връща веднага от работодателя.

Предвид нормата на чл.1, т.1 от Наредба № 4, регламентираща достъпа на работодателя до оригинала на документа за самоличност на бъдещ служител, не може да се кредитира схващането, че същия е в правото си да притежава и съхранява копие от този документ в трудовото досие на служителя.

Съгласно чл.2, ал.2, т.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) личните данни трябва да се обработват законосъобразно и добросъвестно.

Трудовите правоотношения и сключваните във връзка с тях договори са уредени от нормите на Кодекса на труда (КТ) и издадените въз основа на него наредби, каквато е и Наредба № 4 за документите, които са необходими за сключване на трудов договор.

Нормата на чл.66 от КТ сочи, че трудовия договор следва да съдържа данни за страните, които по смисъла на § 1, т.10 от ДР на КТ, за работника или служителя, включват: името на лицето, постоянния адрес, единния граждански номер, вида и степента на притежаваното образование, както и данни за притежаваната научна степен, ако е свързана с изпълняваната от него работа.

С оглед горните нормативни разпоредби, изискването, закрепено в ПВТР на „ХПГДБС” ЕООД, за прилагане на копие от лична карта или друг документ за самоличност, при постъпване на работа

в дружеството, се оказва в противоречие със закона.

Действително, според нормите на Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) договорът е съглашение за създаване, уреждане или унищожаване на една правна връзка между лицата.

По силата на чл.9 от ЗЗД страните могат свободно да определят съдържанието на сключвания помежду им договор, стига то да не противоречи на закона и на добрите нрави.

В съответствие с обема данни, съдържащ се в личната карта на лицето, законодателят е преценил, че за целите на сключването и изпълнението на трудовия договор е необходимо и достатъчно представянето пред работодателя на личен паспорт или друг документ за самоличност, който се връща веднага, след идентифицирането на бъдещия работник или служител.

Тоест, изискването, поставено от „ХПГДБС“ ЕООД, за прилагане на копие от лична карта или друг документ за самоличност, при постъпване на работа, е несъотнесимо и надхвърля целите, за които се обработват личните данни на бъдещия работник или служител.

Не може да се приеме за основателно позоваването от страна на „ХПГДБС“ ЕООД на чл.4, ал.1, т.3 от ЗЗЛД.

Обработването на личните данни, предхождащо сключването на договор (в случая трудов), не означава, че предприетите в тази насока действия, включително и по искане на бъдещия работник или служител, могат да противоречат на нормативно закрепените изисквания.

Нещо повече, в жалбата, с която господин Д.Д.П. сезира КЗЛД се изтъква, че при всички контакти с представители на „ХПГДБС“ ЕООД той е поддържал позицията си, че вътрешните правила на което и да е дружество е нужно да съответстват на закона.

Според § 1, т. 13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД „съгласие на физическото лице“ представлява всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани.

Безспорно е, че чл.1.4.1 от Раздел V от ПВТР на „ХПГДБС“ ЕООД вменява на бъдещия работник или служител задължението, при постъпване на работа в дружеството, да приложи копие от личната си карта или от друг документ за самоличност, който се съхранява в трудовото му досие

Същевременно липсват факти в подкрепа на тезата на „ХПГДБС“ ЕООД, че физическите лица, с които дружеството предстои да сключи трудов договор предоставят доброволно копие от личните си карти.

Напротив, в случая, описан от жалбоподателя липсва свободно изразено волеизявление за обработване на личните му данни, чрез събиране и съхраняване на копие от личната му карта.

Не следва да се подкрепи и схващането, изразеното от „ХПГДБС“ ЕООД, че обработването на лични данни, съдържащи се в копие на личната карта е осъществено при спазване ограниченията на чл.4 от ЗЗЛД, поради факта, че данните не попадат в хипотезата на чл.5, ал.1 от ЗЗЛД.

Липсват доказателства в подкрепа на твърдението на ХПГДБС“ ЕООД, че дружеството е получило указания от Изпълнителна Агенция Главна инспекция по труда за събиране и съхраняване на копия от лични карти на служителите, в трудовите им досиетата.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изяснени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № 10313/01.11.2010г., подадена от Д.Д.П. срещу „Х.П.Г.Д.Б.С.“ ЕООД за основателна.

2. На основание чл.38, ал.2 и чл.42, ал.1 от Закона за защита на личните данни налага на „Х.П.Г.Д.Б.С.” ЕООД, със седалище и адрес на управление гр. София, 1766, район „Младост”, бул. „Александър Малинов” № 111 Бизнес Парк София Блок № 9, с ЕИК 131564637, административно наказание – имуществена санкция в размер на 20 000 (двадесет хиляди) лева за това, че в качеството си на администратор на лични данни е обработило личните данни на Д.Д.П. в нарушение на чл.2, ал.2, т.2 и т.3 от ЗЗЛД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 10455/2010 г.

София, 19.05.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 30.03.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № 10455/10.11.2010г., подадена от И.Д.Н. срещу „Б.Т.” ЕООД, „Р.Е.И.Б.” ЕООД, „П.Б.Т.” КД и „Т.Р.Е.И.Б.” КД.

В жалбата си И.Д.Н. описва, че търговските дружества срещу които е насочен сигнала са извършили нарушение на Закона за защита на личните данни, което се изразява в това, че с голямо закъснение са подали заявления за регистрацията им като администратори на лични данни. Твърди се, че дружествата са обработвали лични данни на физически лица преди да са изпълнили задължението си по чл.17 от ЗЗЛД. Излагат се доводи, че само две от фирмите са регистрирани като администратори на лични данни, а именно „П.Б.Т.” КД и „Т.Р.Е.И.Б.” КД. Сочи се, че двете дружества, които не са се регистрирали пред Комисията, не са работодатели по смисъла на Кодекса на труда, но също събират и обработват лични данни. Извода, че дружествата обработват лични данни, според жалбоподателката следва от факта, че те са неограничено отговорни съдружници, които управляват и представляват командитните дружества.

Конкретизирано е и твърдяното нарушение на ЗЗЛД, по отношение на правата на жалбоподателката. Нарушението се изразява в това, че след прекратяване на трудовите й правоотношения с дружеството е поискала издаването на препоръка и трудова характеристика. В издадените документи, освен че са посочени имената на жалбоподателката са изписани единия й граждански номер, домашен адрес, дата и място на раждане, което поражда за нея големи неудобства. Госпожа И.Д.Н. счита, че с изписването на по-голям обем от свързаните с нея лични данни в препоръките и трудовите й характеристики се осигурява достъп до данните й на неограничен кръг от лица, тъй като тези книжа се предоставят при кандидатстване за работа.

В жалбата е посочено още, че на 11.10.2010г. и на 02.11.2010г. жалбоподателката е изпратила до бившия си работодател електронни писма, с които е помолила да се заличат личните й данни от

препоръките и трудовите характеристики.

Към жалбата са приложени следните документи: разпечатки от търговския регистър, по отношение на дружествата срещу които е жалбата, удостоверения за актуално състояние на дружествата, издадени от СГС, трудова характеристика от 02.09.2009г., издадена от „Б.Т.” ЕООД, трудова характеристика от 06.07.2009г., издадена от „П.Б.Т.” КД и препоръка от 07.10.2008г., издадена от „Б.Т.” КД.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „П.Б.Т.” КД.

На 18.01.2011г. в деловодството на КЗЛД е депозирано становище от „П.Б.Т.” КД, в което се заявява, че не е известно на дружеството да е обработен по-голям обем от свързаните с И.Д.Н. данни, освен изискуемият се във връзка с трудовото правоотношение. Посочено е, че на 04.08.2008г. госпожа И.Д.Н. е направила искане от дружеството за издаване на професионална препоръка, която да бъде изготвена на немски език. В искането си госпожа И.Д.Н. не е посочила обема от данни, отнасящи се до нея, който следва да съдържа препоръката, от което дружеството приема, че е налице съгласието ѝ за обработване на свързаните с жалбоподателката лични данни, посредством изписването на част от тях в препоръките.

В становището се твърди, че издадената на основание чл.128а от Кодекса на труда, професионална препоръка на И.Д.Н. не е била предоставяна от дружеството на широк кръг от лица. Препоръката е била изготвена, съгласно обичайната практика за издаване на подобни документи, в които се вписват факти, свързани с трудовото правоотношение на служителя: име, дата на раждане – с цел безспорна индивидуализация на лицето и избягване на дублиране в имената, дата на назначаване, дата на напускане и оценка за работата на служителя.

Към становището са приложени: заявление вх.№2905/11.08.2008г. от И.Д.Н., писмо от 15.08.2008г. от И.Д.Н. и писмо от 17.08.2008г. от И.Д.Н.

С оглед установяване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, допълнително от ответната страна е изискано да представи информация, дали на заявлението на госпожа И.Д.Н., подадено по електронен път на 11.10.2010г., с правно основание чл.28 от ЗЗЛД до дружеството е отговорено.

С писмо от 07.02.2011г. „Плюс-Б.Т.” КД е уточнено, че не е известно в дружеството да е получавано официално запитване, което да е било входирано по установения ред и правила за документооборота. Това е причината да липсва и официален отговор от страна на дружеството по заявлението подадено по електронната поща с дата 11.10.2010г.

С оглед извършването на преценка, относно срочността на жалбата, с която е сезирана КЗЛД, с писмо изх.№10455/02.03.2011г. на Председателя на КЗЛД от жалбоподателката е изискана информация, за датата на узнаване на препоръките, като се посочи датата на връчването им /съобщаването/, както и да се уточни ответната страна в административното производство.

Аналогична информация за датата на връчване на препоръките е изискана и от „П.Б.Т.” КД.

На 08.03.2011г. по електронната поща, а на 14.03.2011г. в деловодството на КЗЛД е постъпило уточнение на жалбата. В него госпожа И.Д.Н. твърди, че препоръките издавани ѝ от „П.Б.Т.” КД са ѝ били доставяни чрез куриерска служба „С.” или по пощата.

По спомени на жалбоподателката на 14.08.2008г. е получила чрез фирма „С.”, удостоверение на немски език, носещо дата на издаване 12.08.2008г. На 24.07.2009г. е получила трудова характеристика на български език, с дата на издаване 06.07.2009г. и на 19.10.2009г. е получила по пощата, препоръка с дата на издаването ѝ 07.10.2009г.

Като допълнение към вече представените с жалбата доказателства, госпожа И.Д.Н. представя

препоръка, издадена от „Т.Р.Е.И.Б.” КД на Д.Д. Уточнено е, че тази препоръка е с дата на издаване 27.09.2010г. и е съобщена на адресата ѝ на 07.10.2010г. Сочи се, че и в ново приложената препоръка, също се съдържа датата на раждане на лицето, на което е издадена.

Уточнено е че жалбата е насочена срещу четирите дружества, които са посочени в първоначалната жалба, с пояснение, че нарушения са извършвани от служителите им.

Към писмото е приложена препоръка от 27.09.2010г., издадена на името на Д.Д. от „Т.Р.Е.И.Б.” КД.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административния орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. Видно от направените уточнения от И.Д.Н., последната дата, на която е получила препоръка, съответно е узнала за твърдяното от нея неправомерно обработване на свързаните с нея лични данни е **19.10.2009г.** Определеният в чл.38 от ЗЗЛД, срок е преклузивен и след изтичането му правната последица е прекратяване на субективното право и съответстващото му правно задължение. Срокът за подаване на жалба е изтекъл на **19.09.2010г.**

Жалба рег.№10455 е депозирана в деловодството на КЗЛД на **10.11.2011г.**

Във връзка с изложеното, Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е процесуално недопустима, подадена извън срока, определен в чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

На следващо място, следва да се отбележи, че съгласно разпоредбата на чл.128а /отм. с ДВ бр.108/2008/ от Кодекса на труда е предвидена възможността по писмено искане на работника или служителя, работодателят да издаде обективна и справедлива характеристика за професионалните му качества и за резултатите от трудовата му дейност. Работодателят при поискване е длъжен алтернативно да издаде препоръка на работника или служителя, която да му послужи при кандидатстване при друг работодател.

В цитираният текст от отменения чл.128а от КТ, законодателят не е определил реквизитите, които следва да имат характеристиките или препоръките, които издава работодателя. Безспорен е фактът, че в съответния документ, физическото лице, на което се издава следва да бъде безспорно индивидуализирано, посредством негови лични данни.

Към настоящият момент текста на отменения чл.128а от КТ е възпроизведен в чл.127, ал.3. И в новата редакция на текста не са посочени реквизитите и съответно ограничения на посочваната в препоръките или характеристиките информация.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че на 11.10.2010г. жалбоподателката е направила по електронната поща заявление с правно основание чл.28а от ЗЗЛД до ответното дружество. От представената към жалбата разпечатка на това заявление е видно, че то не е подписано. Във връзка с изложеното може да се приеме, че жалбоподателката не е упражнила валидно правото си на искане за заличаване на свързаните с нея лични данни от администратор на лични данни. Съгласно чл.30 от ЗЗЛД, заявлението до администраторите на лични данни следва да съдържа определени реквизити, като един от тях е то да бъде подписано.

По отношение на представената с писмо от 14.03.2011г., препоръка, издадена на 27.09.2010г. от „Т.Р.Е.И.Б.” КД на името на Д.Д., Комисията приема, че същата е неотнормативна към настоящето административно производство и не следва да се взема по внимание при вземане на решението. За Д.Д. съществува правната възможност да упражни правото си на жалба пред КЗЛД, в случай че счете правата си по ЗЗЛД за нарушени. Жалбата, с която е сезирана КЗЛД е само и единствено от името на И.Д.Н. и няма доказателства, от които може да се приеме, че тя действа и като пълномощник на Д.Д.

С оглед гореизложеното, поради просрочие на жалбата, в съответствие с чл.27, ал.2, т.6 от АПК и във връзка с чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. рег. № 10455/10.11.2010г., подадена от И.Д.Н. срещу И.Д.Н. срещу „Б.Т.” ЕООД, „Р.Е.И.Б.” ЕООД, „П.Б.Т.” КД и „Т.Р.Е.И.Б.” КД, като недопустима и прекратява административното производство

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 11468/2010 г.

София, 10.05.2011г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 30.03.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № 11468/30.12.2010г., подадена от В.Г.М. срещу „ЧЕЗ Р.Б.” АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание, проведено на 09.03.2011 г., жалбата е обявена за допустима, като ответна страна в административното производство е конституирано „ЧЕЗ Р.Б.” АД.

В жалбата на госпожа В.Г.М., с която е сезирала КЗЛД е описана следната фактическа обстановка:

На 25.11.2010г. жалбоподателката е посетила офис на „ЧЕЗ Р.Б.” АД и е подала искане за присъединяване към електрическата разпределителна мрежа за неин имот, находящ се в с. О. Към искането са приложени необходимите документи за имота, а именно: копие на нотариален акт и копие от виза за проектиране.

На 22.12.2010г. госпожа В.Г.М. е получила телефонно обаждане, от служител на електроразпределителното дружество, който я е уведомил, че следва да посети офиса на дружеството лично, с цел сключване на предварителен договор за присъединяване на обект към разпределителната мрежа на ЧЕЗ.

На 27.12.2010г. при посещение на офис на дружеството с цел сключване на предварителен

договор, госпожа В.Г.М. била уведомена от обслужващата я служителка, че предварителния договор вече е получен от нея на дата 23.12.2010г.

На 28.12.2010г. жалбоподателката отново била потърсена по телефона от отговорника на офиса на ЧЕЗ, който я е уведомил, че има изготвен нов договор.

Валентина В.Г.М. заявява в жалбата си, че нито тя, нито друго упълномощено от нея лице не са получавали първоначалния предварителен договор с ЧЕЗ. Изказват се предположения, че договорът е предаден на трето лице, без служителят на електроразпределителното дружество да е индивидуализирал получателя с изискване на документ за самоличност или пълномощно, удостоверяващо представителната му власт. Жалбоподателката счита, че с посочените действия от служители на дружеството са нарушени правата ѝ по ЗЗЛД и моли Комисията за съдействие.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изисквано, на основание чл.36, ал.2 от АПК изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „ЧЕЗ Р.Б.” АД.

На 04.02.2011г. в КЗЛД е постъпило писмено становище от ответната страна, в което се твърди, че по повод жалбата, с която е сезирана КЗЛД е извършена проверка, от която се е установило следното фактическа обстановка:

На 22.12.2010г. посредством телефонно обаждане, госпожа В.Г.М. е поканена в центъра за обслужване на клиенти, находящ се в гр. София, бул. Сливница да получи предварителен договор за присъединяване към електрическата разпределителна мрежа с №**** от 22.12.2010г. При посещението на жалбоподателката в центъра за обслужване на клиенти на 27.12.2010г. е установено, че е „допусната административна грешка”, изразяваща се в това, че на 23.12.2010г. предварителния договор с жалбоподателката е върнат на служител на дружеството с други документи. В становището се твърди, че госпожа В.Г.М. е уведомена за допусната техническа грешка и е поканена да си получи договора. Администраторът на лични данни декларира, че договора, в които се съдържат лични данни на жалбоподателката не е предоставян, нито връчван на друго лице.

С писмо изх.№11468/14.02.2011г. на Председателя на КЗЛД е изпратено на жалбоподателката становището на ответната страна, като ѝ е указано, че е в нейна тежест да докаже твърдените от нея факти. Допълнителни доказателства от госпожа В.Г.М. не са представени по административната преписка.

За откритото заседание на КЗЛД, проведено на 30.03.2011г., страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Жалбоподателката не се явява и не се представлява, за ответната страна се явява юрисконсулт А.Т.

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е

„ЧЕЗ Р.Б.” АД. Дружеството е изпълнило задължението си по чл.17 и е подало заявление до КЗЛД за регистрацията му като администратор на лични данни и е получило идентификационен №22793.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателката има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

Не е спорно, а и се потвърждава и от двете страни, че жалбоподателката В.Г.М. е предприела съответните действия и е сключила договор за присъединяване към електрическата разпределителна мрежа с №***** от 22.12.2010г. с „ЧЕЗ Р.Б.” АД.

Обработването на свързаните с В.Г.М. лични данни от „ЧЕЗ Р.Б.” АД се извършва при наличие на условието на чл.4, ал.1, т.3 от ЗЗЛД. Липсват твърдения, съответно доказателства, че обработването на данните за конкретната цел – договора е извършено в нарушение на принципите на чл.2 или други разпоредби от ЗЗЛД

Жалбата е насочена не срещу обработването на личните данни за целта на сключения договор, а срещу предполагаемо неправомерно разпространяване на лични данни, изразяващо се в предоставяне на предварителния договор на госпожа В.Г.М. на трето лице, което не е било упълномощено за тази дейност. Твърденията в жалбата не са подкрепени с доказателства, от което следва че няма как да бъдат кредитирани.

С писмо от 14.02.2011г. на Председателя на КЗЛД са дадени указания на госпожа В.Г.М. на основание чл.9, ал.4 от АПК да представи относимите доказателства, които подкрепят тезата застъпена в жалбата. Въпреки указанията, жалбоподателката не е ангажирала никакви доказателства.

Ответната страна в административното производство, твърди в писменото си становище, че предварителния договор не е предоставян на трето лице, а поради допуснатата административна грешка е върнат на служител на дружеството.

Правилото за разпределяне на доказателствената тежест, залегнало в разпоредбата на чл.154 от ГПК гласи, че всяка страна носи доказателствена тежест относно тези факти, от които извлича изгодни за себе си правни последици, които, именно, за това претендира като настъпили. Разпределянето на доказателствената тежест следва непосредствено от материалноправните норми. Те сочат, както правнорелевантните факти, така и спрямо кои лица възникват техните правни последици.

Доказателствената тежест в конкретния случай е на жалбоподателката. Тя заявява наличието на положителен факт, а именно разпространението на данните й., За да може Комисията в решението си да приеме, че е извършено неправомерно обработване на свързаните с госпожа В.Г.М. лични данни, изразяващо се в разпространяването им на трето лице, различно от администратора на лични данни е необходимо този факт да бъде доказан. В.Г.М. не ангажира никакви доказателства в подкрепа на твърденията си, от което следва че жалбата й е недоказана и следва да бъде оставена без уважение.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти

от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 във връзка с чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег. № 11468/30.13.2010г., подадена от В.Г.М. срещу „ЧЕЗ Р.Б.” АД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№852/2011 г.

София,01.06.2011г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 13.04.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № 852/21.02.2011г., подадена от А.К.С. срещу Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация” към Министерството на икономиката, енергетиката и туризма.

Административното производство е образувано по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на редовно заседание проведено на 30.03.2011г. жалбата е обявена за допустима и като ответна страна в административното производство е конституирана Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация”, а като заинтересована страна е конституирано Министерството на икономиката, енергетиката и туризма.

В жалбата си Анна А.К.С. твърди, че Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация” неправомерно и без нейното съгласие е разпространила свързаните с нея лични данни, изразяващо се в публикуването им на официалната интернет страница на агенцията.

Госпожа А.К.С. моли КЗЛД са оказване на съдействие и защитата на нарушените ѝ права по ЗЗЛД.

Към жалбата са приложени като доказателства: разпечатка от интернет страницата на агенцията и писмо изх.№320-71/03.02.2010г. на ИА „Българска служба за акредитация”.

В условията на служебното начало, залягналото в административния процес и изясняване на обстоятелствата от значение за случая, на основание чл.36, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс е изискано становище от Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация” към Министерството на икономиката, енергетиката и туризма.

На 14.03.2011г. в деловодството на КЗЛД е постъпило писмено становище от Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация”, в което се изтъкват следните аргументи:

Писмото адресирано до жалбоподателката, представлява индивидуален административен акт, по смисъла на чл.21 от АПК. Писмото е вследствие на инициирана от госпожа А.К.С. административна преписка пред агенцията. Излагат се твърдения, тъй като писмото представлява по своята същност индивидуален административен акт, то следва да има определената в чл.59 от АПК форма и реквизити. Един от задължителните реквизити на акта е посочването на адресата на акта, поради което трите имена и адреса на жалбоподателката се съдържат в публикуваното на интернет страницата на агенцията писмо.

На следващо място се твърди, че за съдържанието на акта, госпожа А.К.С. не е могла да бъде уведомена, поради факта, че писмото се е върнало в цялост с отбелязване от пощата, че „пратката е непотърсена”. Поради изтъкната причина се е наложило, съдържанието на писмото да бъде сведено до знанието ѝ, като се публикува, съгласно разпоредбата на чл.61, ал.3 от АПК.

Към становището е приложено копие от известие за доставка 320/03.02.2010г. и отбелязване на пощенска станция 1408.

За да се произнесе по жалба, рег. № 852/21.02.2011г., подадена от А.К.С. срещу Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация” към Министерството на икономиката, енергетиката и туризма, Комисията за защита на личните данни взе предвид следното:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес. С решение на Комисията за защита на личните данни, прието на заседание, проведено на 30.03.2011г. жалбата е обявена за процесуално допустима.

На откритото заседание, насрочено за 13.04.2011г. за разглеждане на жалбата по същество, страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Жалбоподателката се явява лично. Ответната страна се представлява от изпълнителния си директор госпожа Е.Я., а заинтересованата страна Министерство на икономиката, енергетиката и туризма се представлява от юрисконсулт Ц.Д.

От събраните в административното производство писмени доказателства, Комисията намира за установено следното:

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация” към Министерството на икономиката, енергетиката и туризма.

Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, като е подал заявление за регистрацията му като администратор на лични данни. Заявени са 3 регистъра.

При извършена служебна проверка в информационната система „Сиела” се установи, че е Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация” е юридическо лице, орган на изпълнителната власт и е образувано с решение № ЧР-Н-15 на Министерство на икономиката и енергетиката. Агенцията е второстепенен разпоредител с бюджетни средства и принципал ѝ е Министъра на икономиката, енергетиката и туризма, което налага конституирането на министерството като заинтересована страна в производството.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателката има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Разгледана по същество жалбата е основателна, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи следната фактическа обстановка:

Пред Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация” е образувано административно

производство, по повод подадена от А.К.С. молба с рег.№302-4/3/28.01.2010г.

С писмо изх.№320-7/03.02.2010г. агенцията уведомява жалбоподателката за развитието на образуваната административна преписка, като ѝ указва, че следва да уточни жалбата си. В писмото са изписани трите имена и адреса на жалбоподателката, която информация представлява лични данни по смисъла на чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

Видно от приложените към жалбата разпечатки от сайта на агенцията, направените служебни такива и от твърденията на ответната страна в изразеното становище, писмо изх.№320-7/П/03.02.2010г. на изпълнителния директор на ИА „Българска служба за акредитация” е била публикувана към настоящият момент /25.03.2011г./ също е достъпна на сайта на агенцията.

Свързаните с А.К.С. лични данни са обработени от администратор на лични данни, в нарушение на принципа за пропорционалност на данните, изразяващо се в разпространяването им чрез публикуването в интернет страницата на агенцията.

Разпространени са трите имена и адрес на жалбоподателката А.К.С., която информация представлява лични данни по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗЗЛД. Чрез обема от публикуваната информация, физическото лице може да бъде индивидуализирано пряко. Още повече, в публикуваното писмо се съдържа и информация, която сама по себе си не представлява лични данни – номера и дати на подадени жалби от А.К.С., номер на решение за основателност на изпълнителната агенция, наименование на сдружение, чиито управител е жалбоподателката, но обвързана с трите имена и единият граждански номер на физическото лице дава възможност за идентифицирането му по безспорен начин.

Жалбоподателката е предоставила личните си данни на изпълнителната агенция във връзка с образуваното административно производство по повод подадена молба вх.№302-4/Р/28.01.2010г. Предоставянето на личните данни произтича от необходимостта лицето, по чиято инициатива се образува производството, да се индивидуализира. Индивидуализирането е изискуем се реквизит на молбите, жалбите или сигналите, съгласно чл.29, ал.2 от АПК, с които се сезират компетентните органи, а от друга страна е необходимо и с оглед, определянето на заинтересованите лица при постановяване на крайния административен акт.

Обработването на личните данни на А.К.С. за целта, за която ги е предоставила е извършено при наличието на едно от условията за допустимост при обработването, а именно: съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните, изразено посредством конклюдентни действия с даването им.

Личните данни на А.К.С. са обработени и чрез разпространяването им, с публикуване на писмо изх.№320-7/П/03.02.2010г., в което те се съдържат. Този вид обработване е допълнителен спрямо целите, за които са събрани личните данните, от което следва, че същото е извършено в противоречие на принципа на пропорционалност при обработване на данните.

Ответната страна в административното производство е изложила обстоятелствата, които са наложили публикуване на писмото. Твърдението е, че то е било изпратено по пощата, за да може заинтересованото лице да се запознае със съдържанието му, но се е върнало в цялост с отбелязване, че „пратката е непотърсена”. Нестигането до знанието на адресата на писмото е наложило, то да бъде съобщено по реда на чл.61, ал.3 от АПК.

Цитираната от ответната страна разпоредба, задължава административния орган да съобщи издадения от него акт. Съобщаването може да се извърши чрез устно уведомяване, за съдържанието на акта или чрез отправяне на писмено съобщение.

Законодателят е предвидил възможността, в случаите когато адреса на някое от заинтересованите лица не е известен или то не е намерено на посочения адрес, съобщаването на административния акт да стане посредством изготвяне на съобщение до лицето, на което трябва да се сведе до знанието. Съобщението се поставя на таблото за обявления, интернет страницата на съответния административен орган или по друг обичаен начин.

По административната преписка има доказателства, че освен съобщение има и линк, който води до съдържанието на писмото в цялост, което е във формат PDF.

Администраторът на лични данни неправилно е тълкувал, от което следва, че не се е съобразил с текста на чл.61, ал.3 от АПК, в който законодателят е предвидил, че в интернет страницата се публикува **съобщение**, което се изготвя до заинтересованото лице, с което се уведомява за изготвения

административен акт, а не самият акт, които трябва да бъде съобщен.

С публикуването на съдържанието на писмото, в което са съдържат трите имена и адреса на жалбоподателката, администраторът на лични данни, освен че не е спазил изискването на чл.61, ал.3 от АПК, преценката за което, не е в кръга правомощия, по които КЗЛД е компетентна да се произнесе, но е обработил личните данни на А.К.С. в разрез на принципа на пропорционалност на данните в нарушение на чл.2, ал.2, т.2 от ЗЗЛД.

Вследствие на неспазването на принципа, администраторът на лични данни неправомерно е разпространил личните данни на жалбоподателката чрез публикуването в сайта на дирекцията и по този начин е осигурил възможност за неправилен достъп до тях от неограничен кръг от лица.

Във връзка с изложеното, Комисията приема, че жалбата е основателна.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД.

С настоящето решение Комисията за защита на личните данни, установи по безспорен начин, че Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация” чрез изпълнителният си директор Е.Я. е извършила административно нарушение, изразяващо се в непропорционално обработване на личните данни на А.К.С. спрямо целта, за която са събрани данните. Администраторът на лични данни е разпространил неправомерно свързаните с жалбоподателката лични данни чрез публикуването им в официалната интернет страница на агенцията. С разпространяването на личните данни на жалбоподателката до неограничен кръг от лица, имащи достъп до интернет страницата на агенцията са надхвърлени целите, за които данните са събрани и обработени. Нарушен е принципа на съразмерност и пропорционалност, визиран в чл.2 от ЗЗЛД. Личните данни на А.К.С. са обработени допълнително по начин, несъвместим с целите, за които са събрани, а именно: извършването на поисканата от нея административна услуга. Администраторът на лични данни не е уведомил жалбоподателката, че личните ѝ данни ще се предоставят на трети лица, с което не е изпълнил задължението си по чл.19, ал.1, т.3 от ЗЗЛД. Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация” не е изпълнила и задълженията си визиран в чл.23, ал.1 и чл.24, ал.2 от ЗЗЛД, да предприеме необходимите технически и организационни мерки за защита на данните, както и да осигури достатъчно гаранции за защитата им. Комисията установи, че деянието не е извършено при условията на неизбежна отбрана или крайна необходимост, поради което представлява административно нарушение.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправилен обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 във връзка с чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

1.Уважава жалба с рег. 852/21.02.2011г., подадена от А.К.С. срещу Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация”. към Министерството на икономиката, енергетиката и туризма.

2.На основание чл.38, ал.2 от ЗЗЛД издава задължително предписание на Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация” към Министерството на икономиката, енергетиката и туризма в следния смисъл:

Да бъдат заличени личните данни на А.К.С. от официалната интернет страница на агенцията, съдържащи се в писмо изх.№320-7/П/03.02.2010г. на Изпълнителния директор. При съобщаване на административните си актове, по реда на чл.61, ал.3 от Административно-процесуалния кодекс, изпълнителната агенция да се съобразява с цитираната разпоредба и да публикува съобщения до заинтересованите страни в административното производство, съблюдавайки принципите при обработване на личните данни на лицата, а не да публикува самите актове, които следва да бъдат съобщени по този ред.

Указва на Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация” към Министерството на икономиката, енергетиката и туризма, че следва да изпълни даденото ѝ задължително предписание в 14-дневен срок, като за предприетите действия да уведоми Комисия за защита на личните данни.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 11223/2011 г.

София, 01.06.2011г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 09.02.2011г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа жалба с рег. №11223/ 15.12.2010 г., подадена от Л.Р.К. за това, че на интернет сайт <http://www.parlament.bg?pub/StenD/DOC181110-003.pdf> и <http://key.parlament.bg/pub/StenD/DOC181110-002.pdf> са публикувани личните ѝ данни.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Л.Р.К. иска от Комисията да предприеме необходимите мерки за защита на личните ѝ данни, като счита, че неправомерно са разпространени.

В условията на служебното начало, залегнало в Административно процесуалния кодекс и при извършена служебна проверка се установи, че администрацията на Народното събрание администрира посочения в жалбата сайт, а публикуваната информация е предоставена от Министерството на околната среда и водите.

На основание чл.36, ал.2 от АПК е изискано становище от Народното събрание и от Министерство на околната среда и водите.

На 23.12.2010г. е постъпило в КЗЛД становище от Министерство на околната среда и водите, като в него е отразена следната фактическа обстановка:

На 28.10.2010г. в Министерството на околната среда и водите /МОСВ/ е постъпил въпрос на

народния представител от ПГ на ГЕРБ Г.А. относно броя и стойността на сключените в министерството граждански договори и раздадените суми под формата на допълнително материално стимулиране на служителите в министерството за периода от началото на мандата на министър Нона Караджова до 15.10.2010г.

Запитването от народния представител е направено на основание чл.90, ал.1 от Конституцията на Република България, във връзка с правомощията на народните представители по глава осма от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание /ПОДНС/.

В изпълнение на императивните разпоредби на Конституцията на Република България и на ПОДНС, министърът на околната среда и водите, в качеството му на задължен субект в рамките на парламентарния контрол е изготвил и предоставил по установения ред, посредством парламентарния секретар на министерството в Народното събрание подробен писмен отговор. Към отговора е приложена информация в табличен вид за трудовите възнаграждения на всеки от служителите на ведомството, разпределени по дирекции.

Становището на МОСВ е, че предоставената към отговора на народния представител информация не предполага оповестяването ѝ на интернет страницата на Народното събрание. Информацията е предназначена за сведение към отговора на поставения въпрос от Г.А. в рамките на парламентарния контрол.

Министерството обръща внимание, че Народното събрание, в качеството му на администратор на лични данни, по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД е длъжно да обработва личните данни на физическите лица законосъобразно и добросъвестно, като осигури подходяща защита.

Към становището е представен въпрос от Г.А., адресиран чрез Председателя на Народното събрание до министъра на околната среда и водите с №054-06-840/28.10.2010г.

На 11.01.2011г. в КЗЛД е депозирано становище по жалбата от Народното събрание. В становището е изложено следното:

На 28.10.2010г. в деловодството на НС е постъпил въпрос от народния представител Г.А. до Министъра на околната среда и водите. Въпросът е регистриран с вх.№054-06-840/28.10.2010г. и на 29.10.2010г. е изпратен на МОСВ.

На 11.11.2010г. в деловодството на Народното събрание е постъпил писмен отговор с изх.№02-00-128/11.11.2010г., подписан от министъра на околната среда и водите.

В изпълнение на ПОДНС писменият отговор от 11.11.2010г. е приложен към стенографския протокол на пленарното заседание от 12.11.2010г. и в определения срок стенограмата е публикувана на интернет страницата на Народното събрание.

На 13.12.2010г., в телефонен разговор парламентарният секретар на МОСВ е съобщила, че има недоволство от служителите на министерството за публикуването в интернет страницата на НС на личните им данни.

В становището се сочи, че извършените от Народното събрание действия по публикуване на стенографския протокол и приложения към него отговор на МОСВ, произтичат от конституционно установените правомощия на законодателния орган. По силата на чл.62, ал.1 от Конституцията на Република България, народното събрание осъществява законодателна власт и упражнява парламентарен контрол. На основание чл.90, ал.1 от Конституцията на Република България, народните представители имат право на въпроси и питання до министерски съвет или до отделни министри, които са длъжни да отговарят.

Дейността и организацията на НС се осъществява въз основа на Конституцията на Република България и правилника, приет от събранието. Правилника за организацията и дейността на народното събрание е приет на основание чл.73 от Конституцията на Република България и представлява норма-

тивен акт със задължителна сила по отношение на държавните органи, организациите и гражданите.

Съгласно разпоредбата на чл.83, ал.5 от ПОДНС, въпросите за писмен отговор, както и самите писмени отговори, се прилагат към стенографския протокол на пленарното заседание. Член 41, ал.5 от ПОДНС разпорежда стенограмите от пленарните заседания, когато те не са закрити, да се публикуват в 7-дневен срок на интернет страницата на Народното събрание.

Народното събрание излага аргументи, че извършените действия по публикуване на отговора на МОСВ са законосъобразни и са в изпълнение на нормативно задължение на администратора на лични данни, както и че са налице условията за допустимост при обработване на лични данни, визирани в чл.4, ал.1, т.5 и т.6 от ЗЗЛД. Сочи се, че Министъра на околната среда и водите е администратор на лични данни и като такъв не е посочил в отговора си от 11.11.2010г., че не е съгласен с публикуването на отделни части от приложенията към отговора. В тази връзка Народното събрание приема, че след като няма изрично искане за непубликуване на информацията, то предоставянето на личните данни на служителите на министерството е при наличието на условието на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД, а именно изричното съгласие на физическите лица, за които се отнасят данните.

След получаване в Народното събрание на информация, за изразеното несъгласие на служители в министерството, личните им данни да бъдат публикувани в сайта, НС незабавно е предприело съответните мерки, което се потвърждава и от сигналите на двете служителки, с които КЗЛД е сезирана.

Приложенията към отговора на МОСВ от 11.11.2010г., в които се съдържат лични данни, са свалени от интернет страницата, като достъпът до тях се осъществява съобразно действащото законодателство в РБ.

Към становището са приложени следните документи: въпрос от народния представител Г.А. до МОСВ от 28.10.2010г., отговора на МОСВ от 11.11.2010г. и извлечение от стенограмата на пленарното заседание от 12.11.2010г., публикувана в интернет страницата на НС.

С молба от 30.12.2010г., депозирана по преписката, Л.Р.К. заявява, че оттегля подадената от нея жалба и моли Комисията да прекрати образуваното пред нея административно производство.

Комисия за защита на личните данни констатира, че молбата за оттегляне на жалбата, съдържа всички законово изискуеми се реквизити и с нея е изразена безусловната воля на Л.Р.К. за десезиране на Комисията.

Във връзка с изложеното и на основание чл.56, ал.1 от АПК, Комисията,

РЕШИ :

Прекратява административното производство, образувано по жалба с рег. №11223/15.12.2010 г., подадена от Л.Р.К. за разпространяване на личните ѝ данни чрез интернет сайт <http://www.parlament.bg?pub/StenD/DOC181110-003.pdf> и [http://key.parlament. bg/pub/StenD/DOC181110-002.pdf](http://key.parlament.bg/pub/StenD/DOC181110-002.pdf).

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 11224/2011 г.
София, 01.06.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 09.02.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа жалба с рег. №11224/ 15.12.2010 г., подадена от Х.М.Ю. за това, че на интернет сайт <http://www.parlament.bg/pub/StenD/DOC181110-003.pdf> и <http://key.parlament.bg/pub/StenD/DOC181110-002.pdf>, са публикувани личните й данни.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Х.Ю. иска от Комисията да предприеме необходимите мерки за защита на личните й данни, като счита, че са неправомерно разпространени.

В условията на служебното начало, залегнало в Административно процесуалния кодекс и при извършена служебна проверка се установи, че администрацията на Народното събрание администрира посочения в жалбата сайт, а публикуваната информация е предоставена от Министерството на околната среда и водите.

На основание чл.36, ал.2 от АПК е изискано становище от Народното събрание и от Министерство на околната среда и водите.

На 23.12.2010 г. е постъпило в КЗЛД становище от Министерство на околната среда и водите, като в него е отразена следната фактическа обстановка:

На 28.10.2010 г. в Министерството на околната среда и водите /МОСВ/ е постъпил въпрос на народния представител от ПГ на ГЕРБ Г.А. относно броя и стойността на сключените в министерството граждански договори и раздадените суми под формата на допълнително материално стимулиране на служителите в министерството за периода от началото на мандата на министър Нона Караджова до 15.10.2010 г.

Запитването от народния представител е направено на основание чл.90, ал.1 от Конституцията на Република България, във връзка с правомощията на народните представители по глава осма от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание /ПОДНС/.

В изпълнение на императивните разпоредби на Конституцията на Република България и на ПОДНС, министърът на околната среда и водите, в качеството му на задължен субект в рамките на парламентарния контрол е изготвил и предоставил по установения ред, посредством парламентарния секретар на министерството в Народното събрание подробен писмен отговор. Към отговора е приложена информация в табличен вид за трудовите възнаграждения на всеки от служителите на ведомството, разпределени по дирекции.

Становището на МОСВ е, че предоставената към отговора на народния представител информация не предполага оповестяването й на интернет страницата на Народното събрание. Информацията е предназначена за сведение към отговора на поставения въпрос от Г.А. в рамките на парламентарния контрол.

Министерството обръща внимание, че Народното събрание, в качеството му на администратор на лични данни, по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД е длъжно да обработва личните данни на физическите лица законосъобразно и добросъвестно, като осигури подходяща защита.

Към становището е представен въпрос от Г.А., адресиран чрез Председателя на Народното събрание до Министъра на околната среда и водите с №054-06-840/28.10.2010 г.

На 11.01.2011г. в КЗЛД е депозирано становище по жалбата от Народното събрание. В становището е изложено следното:

На 28.10.2010г. в деловодството на НС е постъпил въпрос от народния представител Г.А. до министъра на околната среда и водите. Въпросът е регистриран с вх.№054-06-840/28.10.2010г. и на 29.10.2010г. е изпратен на МОСВ.

На 11.11.2010г. в деловодството на Народното събрание е постъпил писмен отговор с изх.№02-00-128/11.11.2010г., подписан от министъра на околната среда и водите.

В изпълнение на ПОДНС писменият отговор от 11.11.2010г. е приложен към стенографския протокол на пленарното заседание от 12.11.2010г. и в определения срок стенограмата е публикувана на интернет страницата на Народното събрание.

На 13.12.2010г., в телефонен разговор парламентарният секретар на МОСВ е съобщила, че има недоволство от служителите на министерството за публикуването в интернет страницата на НС на личните им данни.

В становището се сочи, че извършените от Народното събрание действия по публикуване на стенографския протокол и приложения към него отговор на МОСВ, произтичат от конституционно установените правомощия на законодателния орган. По силата на чл.62, ал.1 от Конституцията на Република България, народното събрание осъществява законодателна власт и упражнява парламентарен контрол. На основание чл.90, ал.1 от Конституцията на Република България, народните представители имат право на въпроси и питания до министерски съвет или до отделни министри, които са длъжни да отговарят.

Дейността и организацията на НС се осъществява въз основа на Конституцията на Република България и правилника, приет от събранието. Правилника за организацията и дейността на народното събрание е приет на основание чл.73 от Конституцията на Република България и представлява нормативен акт със задължителна сила по отношение на държавните органи, организациите и гражданите.

Съгласно разпоредбата на чл.83, ал.5 от ПОДНС, въпросите за писмен отговор, както и самите писмени отговори, се прилагат към стенографския протокол на пленарното заседание. Член 41, ал.5 от ПОДНС разпорежда стенограмите от пленарните заседания, когато те не са закрити, да се публикуват в 7-дневен срок на интернет страницата на Народното събрание.

Народното събрание излага аргументи, че извършените действия по публикуване на отговора на МОСВ са законосъобразни и са в изпълнение на нормативно задължение на администратора на лични данни, както и че са налице условията за допустимост при обработване на лични данни, визирани в чл.4, ал.1, т.5 и т.6 от ЗЗЛД. Соци се, че Министъра на околната среда и водите е администратор на лични данни и като такъв не е посочил в отговора си от 11.11.2010г., че не е съгласен с публикуването на отделни части от приложенията към отговора. В тази връзка Народното събрание приема, че след като няма изрично искане за непубликуване на информацията, то предоставянето на личните данни на служителите на министерството е при наличието на условието на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД, а именно изричното съгласие на физическите лица, за които се отнасят данните.

След получаване в Народното събрание на информация, за изразеното несъгласие на служители в министерството, личните им данни да бъдат публикувани в сайта, НС незабавно е предприело съответните мерки, което се потвърждава и от сигналите на двете служителки, с които КЗЛД е сезирана.

Приложенията към отговора на МОСВ от 11.11.2010г., в които се съдържат лични данни, са свалени от интернет страницата, като достъпът до тях се осъществява съобразно действащото законодателство в РБ.

Към становището са приложени следните документи: въпрос от народния представител

Г.А. до МОСВ от 28.10.2010г., отговора на МОСВ от 11.11.2010г. и извлечение от стенограмата на пленарното заседание от 12.11.2010г., публикувана в интернет страницата на НС.

С молба от 30.12.2010г., депозирана по преписката, Х.Ю. заявява, че оттегля подадената жалба и моли Комисията да прекрати образуваното пред нея административно производство.

Комисия за защита на личните данни констатира, че молбата за оттегляне на жалбата, съдържа всички законово изискуеми се реквизити и с нея е изразена безусловната воля на Х.Ю. за десезиране на Комисията.

Във връзка с изложеното и на основание чл.56, ал.1 от АПК, Комисията,

РЕШИ :

Прекратява административното производство, образувано по жалба с рег. №11224/15.12.2010 г., подадена от Х.М.Ю. за разпространение на личните й данни чрез интернет сайт <http://www.parlament.bg/pub/StenD/DOC181110-003.pdf> и <http://key.parlament.bg/pub/StenD/DOC181110-002.pdf>.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 11285/2010 г.

София, 01.06.2011г.

Комисия за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 13.04.2011г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалби с рег. №11285/17.12.2010г., подадена от Г.И.Г.-Д., №11287/17.12.2010г., подадена от К.Т.Б., №11288/17.12.2010г., подадена от М.М.Ц., №11289/17.12.2010г., подадена от Е.Д.С., №11331/21.12.2010г., подадена от В.Б.Б., №11332/ 21.12.2010г., подадена от Д.К.Б., №11333/21.12.2010г., подадена от М.Б.Г., №11334/ 21.12.2010г., подадена от А.А.Я. и №11370/27.12.2010г., подадена от А.Б.Г. В жалбите се излагат твърдения, че личните данни на жалбоподателите са разпространени на интернет сайт <http://www.parlament.bg/pub/StenD/DOC181110-003.pdf> и <http://key.parlament.bg/pub/StenD/DOC181110-002.pdf>.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбите отговарят на нормативно установените изисквания, поради което се явяват редовни. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание проведено на 09.02.2011г. жалбите са обявени за допустими и като ответна страна в административното производство са конституирани Министерство на околната среда и водите и администрацията на Народното събрание на Република България.

За да се произнесе, Комисия за защита на личните данни взе предвид следното:

В КЗЛД са постъпили 11 броя сигнали от физически лица относно публикуване на личните им данни /три имена и единен граждански номер/ без тяхното знание и съгласие на сайта на народното събрание, а именно: <http://www.parlament.bg/pub/StenD/DOC181110-003.pdf> и <http://key.parlament.bg/pub/StenD/DOC181110-002.pdf>.

Към сигналите като доказателство е приложено копие от списък с заглавие „Разходи по ПМС-46 за м.03.2010г., в който се съдържа следната информация: три имена, единен граждански номер, суми по ПМС-46, размер на осигурителни вноски и обща сума.

На основание чл.36, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс с писма изх.№№11223 и №11224 от 21.12.2010г. на Председателя на КЗЛД са изискани становища от Народното събрание и Министерство на околната среда и водите.

На 23.12.2010г. е постъпило в КЗЛД становище от Министерство на околната среда и водите, като в него е отразена следната фактическа обстановка:

На 28.10.2010г. в Министерството на околната среда и водите /МОСВ/ е постъпил въпрос на народния представител от ПГ на ГЕРБ Г.А. относно броя и стойността на сключените в министерството граждански договори и раздадените суми под формата на допълнително материално стимулиране на служителите в министерството за периода от началото на мандата на министър Нона Караджова до 15.10.2010г.

Запитването от народния представител е направено на основание чл.90, ал.1 от Конституцията на Република България, във връзка с правомощията на народните представители по глава осма от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание /ПОДНС/.

В изпълнение на императивните разпоредби на Конституцията на Република България и на ПОДНС, министърът на околната среда и водите, в качеството му на задължен субект в рамките на парламентарния контрол е изготвил и предоставил по установения ред, посредством парламентарния секретар на министерството в Народното събрание подробен писмен отговор. Към отговора е приложена информация в табличен вид за трудовите възнаграждения на всеки от служителите на ведомството, разпределени по дирекции.

Становището на МОСВ е, че предоставената към отговора на народния представител информация не предполага оповестяването ѝ на интернет страницата на Народното събрание. Информацията е предназначена за сведение към отговора на поставения въпрос от Г.А. в рамките на парламентарния контрол.

Министерството обръща внимание, че Народното събрание, в качеството му на администратор на лични данни, по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД е длъжно да обработва личните данни на физическите лица законосъобразно и добросъвестно, като осигури подходяща защита.

Към становището е представен въпрос от Г.А., адресиран чрез Председателя на Народното събрание до Министъра на околната среда и водите с №054-06-840/28.10.2010г.

На 07.01.2011г. е постъпило постановление за отказ от образуване на досъдебно производство от 03.01.2011г. на К. Владимиров – прокурор при СРП. Отказано е да се образува прокурорска преписка 073054/2010г. по тѣжба на Г.И.Г.-Д. С постановлението е определено материалите по преписката да бъдат изпратени на КЗЛД по компетентност, като след послужване същите да бъдат върнати обратно в СРП.

На 11.01.2011г. в КЗЛД е депозирано становище по случая от Народното събрание. В становището е изложено следното:

На 28.10.2010г. в деловодството на НС е постъпил въпрос от народния представител Г.А. до министъра на околната среда и водите. Въпросът е регистриран с вх.№054-06-840/28.10.2010г. и на 29.10.2010г. е изпратен на МОСВ.

На 11.11.2010г. в деловодството на Народното събрание е постъпил писмен отговор с изх.№02-00-128/11.11.2010г., подписан от министъра на околната среда и водите.

В изпълнение на ПОДНС писменият отговор от 11.11.2010г. е приложен към стенографския протокол на пленарното заседание от 12.11.2010г. и в определения срок стенограмата е публикувана на интернет страницата на Народното събрание.

На 13.12.2010г., в телефонен разговор парламентарният секретар на МОСВ е съобщила, че има недоволство от служителите на министерството за публикуването в интернет страницата на НС на личните им данни.

В становището се сочи, че извършените от Народното събрание действия по публикуване на стенографския протокол и приложения към него отговор на МОСВ, произтичат от конституционно установените правомощия на законодателния орган. По силата на чл.62, ал.1 от Конституцията на Република България, Народното събрание осъществява законодателна власт и упражнява парламентарен контрол. На основание чл.90, ал.1 от Конституцията на Република България, народните представители имат право на въпроси и питания до министерски съвет или до отделни министри, които са длъжни да отговарят.

Дейността и организацията на НС се осъществява въз основа на Конституцията на Република България и правилника, приет от събранието. Правилника за организацията и дейността на Народното събрание е приет на основание чл.73 от Конституцията на Република България и представлява нормативен акт със задължителна сила по отношение на държавните органи, организациите и гражданите.

Съгласно разпоредбата на чл.83, ал.5 от ПОДНС, въпросите за писмен отговор, както и самите писмени отговори, се прилагат към стенографския протокол на пленарното заседание. Член 41, ал.5 от ПОДНС разпорежда стенограмите от пленарните заседания, когато те не са закрити, да се публикуват в 7-дневен срок на интернет страницата на Народното събрание.

Народното събрание излага аргументи, че извършените действия по публикуване на отговора на МОСВ са законосъобразни и са в изпълнение на нормативно задължение на администратора на лични данни, както и че са налице условията за допустимост при обработване на лични данни, визирани в чл.4, ал.1, т.5 и т.6 от ЗЗЛД. Соци се, че Министъра на околната среда и водите е администратор на лични данни и като такъв не е посочил в отговора си от 11.11.2010г., че не е съгласен с публикуването на отделни части от приложенията към отговора. В тази връзка Народното събрание приема, че след като няма изрично искане за непубликуване на информацията, то предоставянето на личните данни на служителите на министерството е при наличието на условието на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД, а именно изричното съгласие на физическите лица, за които се отнасят данните.

След получаване в Народното събрание на информация, за изразеното несъгласие на служители в министерството, личните им данни да бъдат публикувани в сайта, НС незабавно е предприело съответните мерки, което се потвърждава и от сигналите на двете служителки, с които КЗЛД е сезирана.

Приложенията към отговора на МОСВ от 11.11.2010г., в които се съдържат лични данни, са свалени от интернет страницата, като достъпът до тях се осъществява съобразно действащото законодателство в РБългария.

Към становището са приложени следните документи: въпрос от народния представител Г.А. до МОСВ от 28.10.2010г., отговора на МОСВ от 11.11.2010г. и извлечение от стенограмата на пленарното заседание от 12.11.2010г., публикувана в интернет страницата на НС.

От събраните доказателства се установи, че МОСВ е предоставило на Народното събрание информация, в която се съдържат лични данни на служителите на министерството като отговор на запитване на народен представител. От своя страна Народното събрание в изпълнение на ПОДНС е публикувало на интернет страницата си, стенографския протокол и материалите от изпратени от министерството.

Видно от приложените от Народното събрание доказателства, се установява, че директори-

те на дирекции в МОСВ са изготвили списъци, в които се съдържат трите имена и длъжността на служителите в съответната дирекция, на които се полагат допълнителни възнаграждения, съгласно Постановление №67/14.04.2010г. на МС. Списъците са предоставени на Директора на Дирекция „Бюджет, финанси и счетоводство”. Към списъците има приложена счетоводна справка „Разходи по ПМС-67-Начислени по ведомост за месеците април май, юни, юли, август, септември и октомври 2010г.” В справката са отразени служителите с посочване на трите им имена, размера на възнаграждението по ПМС-67, размера на осигурителните вноски и размера на разходите по ПМС-67.

Прави впечатление, че счетоводната справка за служителите в дирекция „КПОС”, съдържа освен посочената по-горе информация и единните им граждански номера. Приложените справки са за месеците януари, февруари, и март 2010г. Приложени са и счетоводни справки на същата дирекция „КПСО” за месеците август, септември, ноември и декември 2009г., от които е видно, че са идентични с тези на останалите дирекции и не се съдържа в тях единният граждански номер на служителите.

Видно от писмо от 05.10.2010г. на М.К. – директор на Дирекция „Кохезионна политика за околна среда” до Х.М. – директор на Дирекция „Бюджет финанси и счетоводство” /представено от НС като доказателство/ се установи, че има утвърден поименен списък на служителите от МОСВ, изпълняващи функции по управлението на финансовата помощ на ЕС, съгласно ПМС №67/14.04.2010г. Списъкът е утвърден от министъра по управлението на средствата от ЕС Томислав Дончев и Министъра на финансите. Утвърденият списък е получен в министерството с вх.№03-00-732/06.10.2010г. поименният списък е съставен във връзка с „Указания относно финансирането на възнагражденията на служители, изпълняващи функции по управление на Структурните инструменти на ЕС, по техническа помощ на оперативните програми”. Указанията са дадени от Томислав Дончев и са изпратени с писмо вх.№03-00-622/23.07.2010г. Преди получаване на указанията, списъците изпращани за утвърждаване от Министъра на финансите не са били поименни. Към писмото е приложен списък на служителите, изпълняващи функции по управление на финансовата помощ от Европейския съюз определени в чл.6, ал.1, 2 и 5 от ПМС 67/14.04.2010г. Списъкът е утвърден от Министърът по управлението на средствата от Европейския съюз – Т. Дончев и Министърът на финансите. Списъкът е изготвен в табличен вид, като в графа 2 са посочени трите имена на служителят, в графа 3 се отразява административното звено, в което се намира, в графа 4 е отразена заемана длъжност и в графа 5 е отбелязано основната месечна заплата.

МОСВ е администратор на лични данни, по смисъла на ЗЗЛД. Един от заявените регистри е с наименование „Персонал-щатен и нещатен”. Министерството обработва чрез действия по събиране и съхраняване свързаните със служителите се лични данни. Правното основание за обработването, съответно целта на обработването е във връзка с трудовите взаимоотношения между министерството и служителите, независимо дали правоотношението е трудово или служебно. Обработването се извършва на правно основание, което е и условие за допустимост на обработването чл.4, ал.1, т.3 от ЗЗЛД.

На откритото заседание, насрочено за 23.03.2011г. за разглеждане на жалбата по същество, страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Явява се лично една от жалбоподателките – М.М.Ц., за Министерството на околната среда и водите се явява младши юрисконсулт в Дирекция „Правно и нормативно обслужване и обществени поръчки” М.К.

Сигналите са подадени от лица- служители на МОСВ, които структурно се намират в дирекция „КПСО”.

В чл.27, ал.2 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличието на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл.3. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни, който се води от КЗЛД се установи, че НС и МОСВ са изпълнили задължението си по чл.17 да подадат заявление за регистрацията им. НС е заявило 9 регистъра, а МОСВ е заявило, че обработва лични данни, структурирани в 8 регистъра.

Комисията за защита на личните данни приема, че с предоставянето на по-голям обем от информация, а именно единните граждански номера на служителите в дирекция „КПСО” е нарушен принципа на съразмерност при обработване на данните.

За администратора на лични данни е налице едно от условията на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, за правомерно обработване на личните данни на служителите си, но това не променя факта, че освен наличието на условие, обработването следва да е съобразено с принципите на чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

Във връзка с изложеното може да се направи извод, че МОСВ е предоставило информация на Народното събрание по отношение на служителите си в Дирекция „КПСО” в по-голям обем, съдържаща и единните им граждански номера, отколкото на служителите в останалите дирекции.

В заявлението на народният представител Г.А. до министерството се иска предоставяне на списък на всички служители в МОСВ по месеци и дирекции от началото на мандата до момента, както и колко от тях получават двойно възнаграждение. В заявлението никъде не се иска посочването на единните граждански номера на тези служители.

Независимо, че физическите лица са сезирали КЗЛД със сигнали, същите представляват по своята същност жалби, които са подадени в законоустановения срок, определен в чл.38 от ЗЗЛД, насочени са срещу действие, извършено от администратор на лични данни, което представлява обработване. Сигналите имат всички реквизити, съгласно чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА, които са необходими за валидно сезиране на административният орган. За физическите лица е налице правен интерес от подаването им, от което следва, че същите са допустими.

На основание чл.32 от АПК, КЗЛД взе решение, с което обедини в едно общо производство разглеждането на жалби вх.№11285 /17.12.2010г. от Г.И.Г.-Д., №11287/17.12.2010г. от К.Т.Б., №11288/ 17.12.2010г. от М.М.Ц., №11289/17.12.2010г. от Е.Д.С., №11331/21.12.2010г. от В.Б.Б., №11332/ 21.12.2010г. от Д.К.Б., №11333/21.12.2010г. от М.Б.Г., №11334/21.12.2010г. от А.А.Я. и №11370/27.12.2010г. от А.Б.Г.

На основание чл.56, ал.1 от АПК КЗЛД взе решение, с което прекратява административните производства по сигнали рег.№11224/15.12.2010г. от Х.М.Ю.; №11223/15.12.2010г. от Л.Р.К., поради оттеглянето им и десезирането на Комисията. За посочените жалби има изготвени конкретни решения, които не са инкорпорирани в настоящето, тъй като по посочените жалби няма решение за разглеждането им в едно общо производство, по смисъла на чл.32 от АПК.

Комисията за защита на личните данни възприема, че разгледани по същество жалбите са основателни. Съображенията за това са следните:

Министерство на околната среда и водите, в качеството му на администратор на лични данни, при наличие на правно основание – трудово правоотношение обработва свързаните със служителите на министерството лични данни.

Не е спорно между страните в административното производство, а и факта, че свързаните с жалбоподателите лични данни са публикувани на интернет страницата на Народното събрание се потвърждава от изразените от тях писмени становища. Отговорът на МОСВ е приложен към стенографския протокол на 12.11.2010г. и в законово определения срок е публикуван на сайта. На 13.12.2010г. след постъпил в НС сигнал за несъгласието на служителите от министерството, свързаните с тях лични данни да разпространяват по този начин, по инициатива на НС, данните са свалени. Може да се приеме, че във времеви диапазон от 12.11.2010г. до 13.12.2010г. личните данни са били публикувани в сайта на Народното събрание.

Във връзка с отправеният, на основание чл.90 от Конституцията на Република България въ-

прос от народния представител Г.А., министерството като задължен субект е предоставило исканата информация, в която са съдържат и личните данни на служителите му. Предоставянето на лични данни, представлява обработване, по смисъла на легалната дефиниция дадена в §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД. При предоставянето на личните данни, министерството ги е обработило в нарушение на принципа на съразмерност, като е предоставило по-голям обем от данни, единните граждански номера на жалбоподателите, без това да е било необходимо или искано. С несъобразяването с принципа на съразмерност, при обработване на личните данни, МОСВ не е изпълнил задължението си, вменено му с разпоредбата на чл.23 от ЗЗЛД. Администраторът на лични данни не е предприел необходимите технически и организационни мерки за защита на данните, което е довело до неправомерното им разпространяване и осигуряване на възможност на неограничен кръг от лица, които да имат достъп до тях.

На следващо място, КЗЛД счита, че не следва да се кредитира изразеното становище на министерството, че предоставената към отговора на народния представител информация не предполага оповестяването ѝ на интернет страницата на Народното събрание. Информацията е предназначена за сведение към отговора на поставения въпрос от Г.А. в рамките на парламентарния контрол.

Правилника за организацията и дейността на Народното събрание е подзаконов нормативен акт, който е обнародван в ДВ бр.58/2009г. Законовите и подзаконовите нормативни актове се обнародват в Държавен вестник с цел да бъдат съобщени на обществеността, от което следва че те са ноторно известни на адресатите си. С влизането им в сила те стават задължителни за лицата за които се отнасят, независимо дали те са физически, юридически или органи на държавна власт или местно самоуправление. В чл.83, ал.5 и чл.91, ал.2 от ПОДНС е разписано, че „питанията с писмен отговор и писмените отговори към тях се прилагат към стенографския протокол”. Стенограмите от пленарните заседания, когато те не са закрити и разпечатка от гласуването чрез компютризираната система, се публикуват в срок до 7 дни на интернет страницата на Народното събрание, съгласно чл.41, ал.5 от ПОДНС.

Във връзка с изложеното, Комисията приема, че релевираното твърдение на администратора на лични данни, че информацията, която е предоставил не предполага оповестяването ѝ чрез публикуване в интернет е несъстоятелно.

Личните данни на жалбоподателите са обработени и от Народното събрание, което на собствено основание е администратор, но в конкретния случай се явява обработващ лични данни по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД. Обработването е извършено чрез действие по разпространението им, изразяващо се в публикуване в интернет страницата на НС. За обработващия лични данни е налице условието за допустимост на обработването, посочено в чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД. Народното събрание е нормативно задължено с Правилника за организацията и дейността на народното събрание да приложи към стенографския протокол питането и писмения отговор към него. НС е задължено да публикува в страницата си стенограмата от пленарното заседание. С предоставеният по-голям обем лични данни от МОСВ, които не е поискан с въпроса на народния представител Г.А., не може да се приеме като нарушение на ЗЗЛД, извършено от НС. Още повече, че НС е задължен с императивната разпоредба на чл.41, ал.5 от ПОДНС да публикува стенограмата на сайта си. Императивните разпоредби са повелителни и при тях не може да се прави разширително тълкуване или изменение, изразяващо се в заличаване на част от информацията, която съдържа лични данни на физически лица, предоставена като отговор на запитване на народен представител.

С настоящето решение Комисия за защита на личните данни, установи по безспорен начин, че Министерството на околната среда и водите, представявано от Министър Нона Караджова, на 11.11.2010г. /датата на изпращане на отговора на МОСВ на запитването на народния представител до НС/ в гр. София е извършило административно нарушение, изразяващо се в обработване на свързаните с жалбоподателят лични данни в нарушение на принципа на съразмерност и пропорционалност при обработване на данните. Личните данни на жалбоподателите са предоставени на друг администратор на лични данни при наличие на правно основание, но в по-голям обем от поискания и от

необходимия за конкретната цел на обработването им. С нарушаване на чл.2, ал.2, т.2 и т.3 от ЗЗЛД, ответната страна в административното производство е извършила административно нарушение по смисъла на ЗЗЛД, което подлежи на санкциониране.

При определяне размера на налаганото с настоящето решение административно наказание, Комисията се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга. По административната преписка е установено, че на голям брой физически лица, които са служители на министерството, свързаните с тях лични данни са обработени по посочения начин. Следва да се отбележи, освен че личните данни са предоставени на администрацията на НС в по-голям обем, от поисканото и необходимото, МОСВ съхранява в счетоводните извлечения за получени допълнителни възнаграждения по ПМС 67 на служителите от Дирекция „Кохезионна политика за околна среда” в по-голям обем от необходимото. Физическите лица са индивидуализирани по безспорен начин при сключването на съответните трудови или граждански договори и не е необходимо в счетоводната справка да се съдържа информация за единните им граждански номера. Това обстоятелство се потвърждава и от факта, че по отношение на счетоводните справки на другите дирекции не се съдържа тази информация. Липсата на единните граждански номера не би затруднила установяването на лицата, на които следва да се изплати съответното възнаграждение.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледани по същество жалбите са основателни, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.39, ал.2 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация,

РЕШИ :

1.Уважава жалби с вх.№11285 /17.12.2010г., подадена от Г.И.Г.-Д., №11287/17.12.2010г., подадена от К.Т.Б., №11288/ 17.12.2010г., подадена от М.М.Ц., №11289/17.12.2010г., подадена от Е.Д.С., №11331/21.12.2010г., подадена от В.Б.Б., №11332/21.12.2010г., подадена от Д.К.Б., №11333/21.12.2010г., подадена от М.Б.Г., №11334/21.12.2010г., подадена от А.А.Я. и №11370/27.12.2010г., подадена от А.Б.Г. срещу Министерство на околната среда и водите и администрацията на Народното събрание на Република България.

2. На основание чл.42, ал.9 във връзка с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД налага на Министерство на околната среда и водите, БУЛСТАТ 000697371, със седалище и адрес на управление:гр. София ул.”Уилям Гладстон” №67, представлявано от Министър Нона Караджова, административно наказание– имуществена санкция в размер на 19 000 / деветнадесет хиляди/ лв. за нарушение на чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 10157/10г.
София, 01.06.2011г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 20.04.2011г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда жалба с рег. № 10157/18.10.2010г., подадена от П.Н.К. срещу „К.Б.М.” ЕАД („Г.”).

Жалбоподателят уведомява, че на 23.09.2010г. е изпратил писмо до офиса на „К.Б.М.” ЕАД, намиращ се в град София, ж.к. „Младост” 4, Бизнес парк София, в което е поискал, съгласно чл.28, ал.1, т.1 и 2 от Закона за защита на личните данни, да бъде уведомен какви негови лични данни и за какви цели са били обработвани от мобилния оператор.

С писмото си господин П.Н.К. отправя запитване до „К.Б.М.” ЕАД дали информация, включваща негови лични данни е предоставяна на трети лица и ако е предоставяна на кого и в какъв обем.

Жалбоподателят изисква от мобилния оператор да бъдат заличени личните му данни, съгласно чл.28а от ЗЗЛД

В писмото си той е информирал Оператора, че съгласно чл.261, ал.3, чл.250, ал.9 и чл.254, ал.3 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) личните му данни, включително данните за местоположението му, не могат да бъдат използвани за маркетингови цели.

Господин П.Н.К. уведомява КЗЛД, че искането му е получено от „К.Б.М.” ЕАД на 24.09.2010г. и въпреки изтичане на 14 дневния срок, предвиден в чл.32 от ЗЗЛД, до момента на подаване на жалбата – 18.10.2010г., не е получил отговор от мобилния оператор.

Жалбоподателят моли КЗЛД да бъде изискана интересувашата го информация, по служебен ред и да бъде наложена глоба на „К.Б.М.” ЕАД за нарушаване на закона.

Към жалбата са приложени:

1. Копие от искане за предоставяне на информация от 23.09.2010г.
2. Копие от известие за доставяне на Български пощи, с дата 24.09.2010г.

С писмо изх. № 10157/25.10.2010г. на Председателя на КЗЛД, от господин К. – представител на „К.Б.М.” ЕАД е изискано писмено становище, ведно с относимите доказателства, по жалбата на господин П.Н.К..

С писмо вх. № 10157/10/08.11.2010г. мобилният оператор предоставя, на вниманието на КЗЛД, отговор № GB – 7DKIN1/22.10.2010г. на жалба под № 587-242037442 от 24.09.2010г., подадена от П.Н.К. в дирекция „Обслужване на клиенти”.

От цитирания отговор е видно, че „К.Б.М.” ЕАД е уведомило жалбоподателя, че с полагане на подписа му в поле „Подпис на клиента” на Договор за мобилни услуги №*****/02.09.2009г. той е удостоверил, че е запознат с доброволния характер и условията на обработка и предоставяне на личните данни, съгласил се е с тези условия, включително е дал съгласието си за копиране и съхранение на документи по т.9 от договора.

В отговора, на господин П.Н.К. се обръща внимание, че в т.145 от Общите условия на „К.Б.М.” ЕАД за взаимоотношенията с потребителите на мобилни телефонни услуги е посочено, че за предоставянето на услугите „Г.” може да събира, обработва и съхранява лични данни, данни за потребители и данни за повиквания, в съответствие с действащото законодателство.

В писмото мобилният оператор уведомява жалбоподателя, че сим-картата му с номер ***** продължава да бъде активна в мрежата на „Г.“, тъй като не е подал заявление за отказване от мобилни услуги, което представлява условие, уговорено в поле 3 Потребител/Представител на подаденото от него едномесечно предизвестие за прекратяване на договора.

В заключение Операторът уверява господин П.Н.К., че към 22.10.2010г. „К.Б.М.“ ЕАД не копира лични документи и спазва всички изисквания на ЗЗЛД, като същевременно са предприети всички необходими мерки и действия за защита от нерегламентиран достъп до съхраняване на лични данни.

С жалба № 10157/10/07.01.2011г., подадена към жалба № 10157/18.10.2010г. господин П.Н.К. уведомява КЗЛД, че в отговор на запитването си, изпратено до офиса на „К.Б.М.“ ЕАД на 23.09.2010г. е получил писмо от мобилния оператор с № GB – 7DKIN1/22.10.2010г.

Според жалбоподателя горното писмо освен, че е изготвено след срока, предвиден по чл.32 от ЗЗЛД не съдържа и отговор на неговите искания, а препраща към прекратяване на договора му за мобилни услуги.

Предвид факта, че не е удовлетворен от отговора, на 11.11.2010г., господин П.Н.К. изпраща до „К.Б.М.“ ЕАД второ искане за предоставяне на информация.

В него той повторно предявява правата си на достъп до информация, дадени му от ЗЗЛД и изисква заличаването на личната информация, включително и ксерокопието на личната му карта, която Оператора съхранява.

Жалбоподателят получава писмо с изх. № GB – B95MH8/13.12.2010г., в което от „Г.“ твърдят, че отговора на исканията му се съдържа в писмо № GB – 7DKIN1/22.10.2010г.

Към жалбата са приложени :

1. Копие от искане за предоставяне на информация от 23.09.2010г.
2. Копие от писмо на „К.Б.М.“ ЕАД с изх. № GB – 7DKIN1/22.10.2010г.
3. Копие на второ искане за предоставяне на информация от 11.11.2010г.
4. Копие от писмо на „К.Б.М.“ ЕАД с изх. № GB – B95MH8/13.12.2010г.
5. Копие на фактура № 7153975085/05.12.2010г.

На свое редовно заседание, проведено на 30.03.2011г. (Протокол № 15) КЗЛД обявява жалба рег. № 10157/ 18.10.2010г., подадена от П.Н.К. срещу „К.Б.М.“ ЕАД за допустима.

На основание чл. 38, ал 3 от ПДКЗЛДНА Комисията конституира като ответна страна в производството „К.Б.М.“ ЕАД.

С писмо изх. № 10157/10/05.04.2011г. на Председателя на КЗЛД, от „К.Б.М.“ ЕАД е изискано предоставяне на заверено копие от договора, сключен между дружеството и господин П.Н.К. по заявка № *****/02.09.2009г., както и заверено копие от Общите условия на мобилния оператор за взаимоотношенията с потребителите на мобилни телефонни услуги, действали към момента на сключване на договора с жалбоподателя.

Горните документи са депозираны в КЗЛД от К.Б.М.“ ЕАД с писмо вх. №10157/10/13.04.2011г.

Жалба № 10157/18.10.2010г. е насрочена за разглеждане по същество на 20 април 2011г., за което страните са редовно уведомени.

На заседанието се явява жалбоподателят П.Н.К.

Жалба № 10157/18.10.2010г., подадена пред КЗЛД от господин П.Н.К. срещу „К.Б.М.“ ЕАД, е насочена срещу отказа на мобилния оператор да удовлетвори исканията на жалбоподателя за предоставяне на информация по чл.28 и чл.28а от ЗЗЛД, направени на 23.09.2010г и на 11.11.2010г.

Според чл.26, ал.1 от ЗЗЛД физическото лице има право на достъп до отнасящите се за него

лични данни, като разполага и с правото, предвидено от чл.28а от Закона по всяко време да поиска от администратора да заличи, коригира или блокира негови лични данни.

В съответствие с разпоредбата на чл.29 от ЗЗЛД жалбоподателят е осъществил правото си на достъп по чл.26 и правата си по чл.28а с писмени заявления, депозирани пред администратора на лични данни на 23.09.2010г. и на 11.11.2010г.

В отговор на горните искания, макар и след срока, предвиден от чл.32, ал.3 на ЗЗЛД, „К.Б.М.“ ЕАД отправя до господин П.Н.К. две писма – изх. № GB-7DKIN1/22.10.2010г. и изх. № GB-7DKIN1/13.12.2010г.

Съдържанието на посочените писма, събраните материали и изложени в рамките на административното производство становища, навеждат на извода, че по отношение на жалбоподателя П.Н.К. е налице хипотезата на чл. 33, ал.3 от ЗЗЛД.

Липсва писмено уведомление от страна на администратора на лични данни по отношение на заявителя за решението или отказа по заявленията му за достъп до информация.

Жалбоподателят е възпрепятстван при упражняване на правото му на достъп до отнасящи се за него лични данни, като не са удовлетворени и исканията му по чл.28а от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № 10157/18.10.2010г., подадена от П.Н.К. срещу „К.Б.М.“ ЕАД („Г.“) за основателна.

2. На основание чл.38, ал.2 от ЗЗЛД, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД издава задължително предписание на „К.Б.М.“ ЕАД („Г.“) за предоставяне, в 14 дневен срок, на достъп до исканата от жалбоподателя П.Н.К. информация, съгласно неговите заявления до дружеството, направени на 23.09.2010г. и на 11.11.2010г.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 847/2011 г.

гр. София, 15.06.2011г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове - Валентин Енев и Мария Матева на открито заседание, проведено на 11.05.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разглежда по същество жалба с рег. № 847/21.02.2011 от Б.Е.Б. срещу „К.Б.М.“ ЕАД /Г./.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество- не се явяват, не се представляват, не ангажират допълнителни доказателства за целите на административното производство по жалбата.

Жалбоподателят Б.Е.Б. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че Г. неправомерно обработва негови лични данни и съгласно твърденията и приложените писмени доказателства, фактическата обстановка по случая е следната:

Във връзка с извършени злоупотреби с негови лични данни от някои мобилни оператори, на 14.02.2011 г. Б.Е.Б. се свързва с кол центъра на Г. като изисква справка, от която установява, че на негово име се водят няколко броя предплатени карти, въпреки че единствено регистрираната лично от него предплатена карта е с номер *****, за която регистрацията прилага копие от съответния формуляр. На 15.02.2011 г. по повод така установените факти г-н Б.Е.Б. подава жалба (прилага се копие) до Г. чрез онлайн системата за запитвания в официалния сайт на оператора, като към момента не е получил информация за входящия ѝ номер.

Моли Комисията да извърши проверка по изнесените в жалбата факти и да предприеме необходимите мерки в рамките на нейната компетентност.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, от страните са изискани становища, доказателства и пояснения.

Страните предоставят исканата информация в рамките на предоставените им срокове.

С писмо изх. № 847/11/02.03.2011 г. на председателя на КЗЛД от Г. е изискано становище по случая.

С писмо вх. № 847/11/17.03.2011 г. от страна на мобилния оператор се прилагат 8 (осем) броя формуляра за регистрация на потребителите на предплатени услуги на Г., в които фигурира подпис на Б.Е.Б. и с които са регистрирани 26 предплатени мобилни номера. Посочва се, че формулярите за регистрация са надлежно подписани като са спазени всички създадени за целта процедури на дружеството. Посочва се, че дружеството няма компетентност да установява автентичност на подписи с оглед на което следва да се сезират компетентните власти.

С писмо изх. № 847/11/25.03.2011 г. е предоставена възможност на Б.Е.Б. да вземе отношение по представените становища и доказателства, на което последният отговаря с писмо вх. № 847/11/05.04.2011 г., в което заявява, че поддържа жалбата си. Сочи, че към извършена от него последна справка е установил, че броят на водените на негово име предплатени карти е 40 (четиридесет). С оглед твърденията на жалбоподателя с писмо изх. № 847/11/27.04.2011 г. на председателя на КЗЛД, повторно е изискана информация от мобилният оператор относно броя на Заявленията за регистрация за предплатени услуги на името на Б.Е.Б., респ. брой на регистрираните сим карти.

С писмо вх. № 847/11/09.05.2011 г. от Г. потвърждават предоставената в предното писмо информация относно наличието на осем броя формуляра за регистрация на потребителите на предплатени услуги на Г., в които фигурира подпис на Б.Е.Б. и с които са регистрирани 26 предплатени мобилни номера, като допълват, че към момента общият брой на регистрираните номера на негово име е 175 (сто седемдесет и пет).

Видно от представените доказателства, изразени становища и твърдения следва, че жалбата е редовна, подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата се явява основателна по следните съображения:

Жалбоподателят Б.Е.Б. твърди, че личните му данни неправомерно се обработват от Г., като за целта дружеството използва неговите лични данни за регистрирането на предплатени карти “Прима” на негово име без негово знание и съгласие.

Ангажираният доказателствен материал по случая потвърждава изнесените в жалбата твърдения.

Видно от приложения доказателствен материал в периода март-май на 2010 г. в Г. се регистрират осем Заявления за регистрация на потребителите на предплатени услуги на Г., в които фигурира подпис на Б.Е.Б. и с които са регистрирани 26 предплатени мобилни номера, което се оспорва от жалбоподателя.

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във вр. с чл. 308 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя относно представените Заявления за регистрация за предплатени услуги са обработвани с престъпна цел, респ. автентичността на положените подписи в регистрационните формуляри за ползване на предплатени услуги на Г., са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

От друга страна, по информация предоставена от мобилния оператор в писмо с вх. №847/11/09.05.2011 г., на името на Б.Е.Б. има регистрирани 175 номера, като за 149 от тях не се предоставят необходимите в случая попълнени със задължителните реквизити формуляри за регистрация на предплатени номера, с които да се докаже правомерното обработване на лични данни. Последното не се доказва от страна на Г., което налага извода, че личните данни на жалбоподателя са обработени от дружеството неправомерно в противоречие с разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД администраторът на лични данни е длъжен да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправилен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. В конкретния случай е налице нарушение на тази разпоредба с оглед невъзможността на Г. да докаже правомерното обработване на личните данни на жалбоподателя с оглед регистрираните на негово име 149 броя предплатени Прима-карти. Налага се извода, че мобилният оператор е извършил административно нарушение, изразяващо се в бездействие и непредприемане на адекватни мерки за защита на личните данни от неправомерно обработване. В следствие на извършеното нарушение за жалбоподателя са възникнали неблагоприятни последици, а именно - регистриране на 149 броя сим карти. Комисията възприема, че нарушението не касае епизодичен случай на неправомерно обработване на лични данни с оглед на продължителния период на извършване на регистрация предплатени сим-карти, с оглед на което мотивира определяне на размер на налаганото с настоящото решение административно наказание над установения в закона минимум.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ :

- 1. Уважава жалба с рег. № 847/21.02.2011 от Б.Е.Б. срещу “К.Б.М.” ЕАД;**
- 2. На основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД налага административно наказание имуществена санкция в размер на 4500 (четири хиляди и петстотин) лева на “К.Б.М.” ЕАД, ЕИК- 130460283, седалище и адрес на управление- гр. София, община Младост,**

ж.к. Младост 4, Бизнес Парк София, сграда 6, представлявано от Изпълнителния директор З.К., в качеството си на администратор на лични данни, за това, че е нарушил разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД като не е упражнил контрол за спазването на необходимите за правомерното обработване на личните данни на Б.Е.Б. технически и организационни изисквания, свързано с регистрирането на 149 броя предплатени сим-карти на негово име без негово знание и съгласие.

3. На основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД налага административно наказание имуществена санкция в размер на 18 000 (осемнадесет хиляди и петстотин) лева на “К.Б.М.” ЕАД, ЕИК- 130460283, седалище и адрес на управление- гр. София, община Младост, ж.к. Младост 4, Бизнес Парк София, сграда 6, представлявано от Изпълнителния директор З.К., в качеството си на администратор на лични данни, за това, че обработва личните данни на Б.Е.Б. в нарушение на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, като ги използва без негово знание и съгласие за регистриране на 149 броя предплатени сим-карти.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му чрез КЗЛД пред Административен съд- София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ 1271/11

София, 15.06.2011г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 01.06.2011г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № 1271/21.03.2011г., подадена от Я.В.Я. срещу „К.Б.М.” ЕАД („Г.”) и „С.Г.Г.” ООД.

Жалбоподателят уведомява, че е получил Извънсъдебна покана за доброволно плащане от “С.Г.Г.” ООД, за дължима сума към „К.Б.М.” ЕАД („Г.”) и твърди, че никога не е ползвал услугите на мобилния оператор и не е сключвал договор за ползване на услуги от същия.

Господин Я.В.Я. моли да се разследва случая и да се потърси съдебна и наказателна отговорност от лицата, злоупотребили с личните му данни и със служебното си положение.

Жалбоподателят настоява да се направи експертен анализ на подписите, положени от негово име и декларира, че не живее на адреса, на който са сключени договорите и до който е адресирано писмото от „С.Г.Г.” ООД.

Към жалбата е приложено копие от Извънсъдебна покана за доброволно плащане от „С.Г.Г.” ООД.

С писма изх. № 1271/11/08.04.2011г. на Председателя на КЗЛД, от „К.Б.М.” ЕАД и “С.Г.Г.” ООД, е изискано предоставяне на писмени становища по жалбата на господин Я.В.Я., както и депозитиране на копие от договора, уреждащ взаимоотношенията между двете дружества във връзка със събиране на просрочени задължения към мобилния оператор.

С писмо вх. № 1271/11/21.04.2011г. от „С.Г.Г.” ООД изразяват становището си по жалбата и информират КЗЛД, че между тях и „К.Б.М.” ЕАД, на 30.07.2009г., е сключен договор, съгласно който на дружеството е възложено събиране на неизплатени суми по договори за мобилни услуги,

предоставяни от Оператора.

Към становището си „С.Г.Г.” ООД прилага копие на цитирания договор, според условията на който дружеството приема да организира, с различни законосъобразни средства, събирането на неизплатени суми от абонати на „К.Б.М.” ЕАД.

В становището се сочи, че „С.Г.Г.” ООД получава информацията за дължимите вземания в електронна форма, на компактдиск, предоставен от мобилния оператор.

От „С.Г.Г.” ООД изтъкват, че в електронната форма на представения им от „Г.” списък фигурира лицето Я.В.Я. със задължение в размер на 1006,33 лева по договор №*****, акаунт № *****.

От дружеството подчертават, че уведомлението, получено от господин Янев е едно от законосъобразните действия за събиране на сумите, неизплатени от клиента на „Г.” и представлява подканване към лицето да плати задълженията си.

От „С.Г.Г.” ООД изразяват схващането, че уведомлението е в услуга на жалбоподателя и съставлява предложение за извънсъдебно решение и погасяване на задълженията му.

Що се отнася до твърдението на господин Я., че е извършена злоупотреба с данните и подписа му от дружеството считат, че по този въпрос е необходимо произнасяне от страна на компетентните органи.

Към становището е приложено заверено копие от Договор от 30.07.2009г., сключен между „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

С писмо вх. № 1271/11/11.05.2011г. от „К.Б.М.” ЕАД депозират становището си по жалбата и уведомяват КЗЛД, че Я.В.Я. е страна по следните договори:

- Договор за мобилни услуги № ***** и Приложение към този договор със същия номер, който е сключен на 04.08.2010г. и се отнася до два мобилни номера, а именно ***** и *****;
- Договор за мобилни услуги № ***** и Приложение към този договор със същия номер, който е сключен на 22.07.2010г. и се отнася до два мобилни номера, а именно ***** и *****;
- Договор за фиксирани услуги № ***** и Приложение към този договор със същия номер, който е сключен на 13.07.2010г. и се отнася до два мобилни номера, а именно ***** и *****.

От „К.Б.М.” ЕАД информират Комисията, че са счели горните договори и съответните приложения към тях, за надлежно и законосъобразно подписани, тъй като са спазени всички вътрешни процедури на дружеството.

Подчертава се, че върху договорите е поставен подпис на потребителя, чийто имена са изписани собственоръчно.

Мобилният оператор уведомява, че отношенията му със „С.Г.Г.” ООД се регламентират от договор, сключен между двете дружества на 30.07.2009г., по силата на който „Г.” възлага събирането на неизплатени суми от негови абонати.

„К.Б.М.” ЕАД разяснява, че полученото уведомление от „С.Г.Г.” ООД, приложено от жалбоподателя, е изпратено от „С.Г.Г.” ООД в качеството му на изпълнител по договора и по същество представлява покана за заплащане на дължимата от господин Я.В.Я. сума, в която се разясняват и правните възможности за кредитора да събере вземанията си.

От „Г.” считат, че съдържанието на уведомлението не съдържа невярна или заблуждаваща информация, нито заплахата за личната неприкосновеност на адресата и неговото семейство, които да противоречат на законовопризнатите права на личността.

В становището се изтъква, че с факта на подписване на договорите за мобилни, респективно фиксирани услуги, по смисъла на т.11 „Подпис на клиента” от същите, клиента декларира, че е запознат и е съгласен да спазва Общите условия за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги, респ. на фиксирани гласови телефонни услуги, където в чл.149, респ. в чл.155, изрично е регламентирано, че потребителите се съгласяват данните им да бъдат предоставени от „Г.” на трети лица за целите на събиране на дължими от тях суми.

От „Г.” сочат, че доколкото, към момента, правоотношенията им с потребителя Я.В.Я. не са прекратени, тъй като той не е изплатил задълженията си по подписаните от него договори, цитираните Общи условия са приложими и спрямо него.

От „К.Б.М.” ЕАД подчертават, че нямат компетентността да проверяват автентичността на положените в договорите подписи и при твърдения за извършена злоупотреба, жалбоподателя би следвало да сезира съответните компетентни органи.

Мобилният оператор се позовава на чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД и ангажира становището, че разполага със законното право да обработва личните данни на потребителите, в частност да ги предоставя на трети лица за целите на събиране на дължими от тях вземания, тъй като събирането на дължими от клиентите суми безспорно представлява реализация на законните интереси на „Г.”.

Към становището са приложени заверени копия от Договор от 30.07.2009г., сключен между „К.Б.М.” ЕАД и “С.Г.Г.” ООД, Анекс № 2 от 19.07.2010г., към него, както и копия от описаните по-горе договори, сключени между жалбоподателя и „Г.”.

Съгласно чл.27, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) административния орган е длъжен да провери, при постъпване на искането, предпоставките за допустимост на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите на жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбата на господин Я.В.Я. отговаря на нормативно установените изисквания и е редовна.

Въпреки, че е подадена от физическо лице и в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, материалите, събрани по жалба вх.№ 1271/21.03.2011г., навеждат на извода, че към момента липсват предпоставките по чл.38, ал.1 от ПДКЗЛДНА за произнасяне от страна на КЗЛД относно квалификацията на искането на жалбоподателя и неговата допустимост.

Не е в компетентността на Комисията да установи достоверността на подписа на господин Я.В.Я., положен под договорите, сключени между него и „Г.”, за ползване на мобилни и фиксирани телефонни услуги.

КЗЛД не е разследващ орган и тези действия не са включени в правомощията й.

Използването на неистински подпис може да бъде квалифицирано като престъпление по смисъла на чл. 308 и сл. от Наказателния кодекс.

Компетентни в тези случаи са органите на прокуратурата.

Същевременно липсват данни жалбоподателят да е упражнил правото си да ги сезира с фактите и обстоятелствата, изнесени в жалбата му до КЗЛД.

Предвид описаната по-горе фактическа обстановка, направения правен анализ и на основание чл. 54, ал.1, т.5 от АПК, във връзка чл.27, ал.2, т.3 от АПК, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Спира административното производство по жалба рег. № 1271/ 21.03.2011г., подадена от Я.В.Я. срещу „К.Б.М.” ЕАД („Г.”) и „С.Г.Г.” ООД. поради наличие на въпрос от компетентността на друг орган, преюдициален по отношение на производството пред КЗЛД.

2. На основание чл.205, ал.2 от Наказателно-процесуалния кодекс сезира Районна прокуратура – гр.Сливен с жалба вх. № 1271/21.03.2011г., подадена от Я.В.Я., като изпраща обработваната по нея преписка, ведно със събраните доказателства.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 1404/11
София, 17.06.2011г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 01.06.2011г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № 1404/29.03.2011г., подадена от М.В.К. срещу „К.Б.М.” ЕАД („Г.”) и „С.Г.Г.” ООД.

Жалбоподателката уведомява, че е извършена злоупотреба с личните ѝ данни, сключен е, без нейно знание и съгласие, договор за ползване на мобилни услуги с „К.Б.М.” ЕАД („Г.”), в следствие на което друга фирма “С.Г.Г.” ООД – цесионер, претендира парично вземане, възникнало по договора.

С писмо, адресирано до жалбоподателката, “С.Г.Г.” ООД я уведомява, че по силата на договор за цесия, сключен между дружеството и „Г.”, дължимото от нея задължение към мобилния оператор е прехвърлено на „С.Г.Г.” ООД.

Жалбоподателката сочи, че с писмото ѝ е даден 7-дневен срок за доброволното му погасяване.

Госпожа М.В.К. твърди, че никога не е била абонат на „К.Б.М.” ЕАД („Г.”) и не е подписвала договор с дружеството.

Жалбоподателката уведомява, че до 24.03.2011г., когато случайно намира съобщението от „С.Г.Г.” ООД, закрепено на таблото в асансьора на блока ѝ, не е получавала други известия за дължими суми, от които да разбере, че съществува договор, сключен от нейно име.

След разговори, проведени с представители на „С.Г.Г.” ООД и „К.Б.М.” ЕАД госпожа М.В.К. разбира, че от нея се претендира вземане в размер от 367,10 лева, произтичащо от договор, сключен с „Г.” под № *****, както и че на нейно име съществуват три мобилни номера, а именно № *****, № ***** и № *****.

Жалбоподателката сочи, че документа ѝ за самоличност е откраднат през месец април 2008г. и след уведомяване на органите в IX –то РПУ на МВР- гр.София, е обявен за невалиден.

Госпожа М.В.К. прилага към жалбата си копие от Уведомление за цесия от „С.Г.Г.” ООД и моли КЗЛД да предприеме действия спрямо „К.Б.М.” ЕАД за прекратяване на злоупотребата с личните ѝ данни.

Същевременно тя сезира и Софийска районна прокуратура с фактите и обстоятелствата, изложени в жалбата ѝ до КЗЛД.

С писма изх. № 1404/11/15.04.2011г. на Председателя на КЗЛД, от „К.Б.М.” ЕАД и “С.Г.Г.” ООД, е изискано предоставяне на писмени становища по жалбата на госпожа М.В.К., както и депозиране на копие от договора за цесия, сключен между двете дружества, легитимиращ “С.Г.Г.” ООД като титуляр и разпоредител по отношение вземането на госпожа М.В.К.

С писмо вх. № 1404/11/16.05.2011г. от „С.Г.Г.” ООД изразяват становището си по жалбата и информират КЗЛД, че между тях и „К.Б.М.” ЕАД, на 17.09.2009г., е сключен договор за цесия., въз основа на който страните уреждат отношенията си по прехвърляне на вземанията по договори за мобилни услуги.

В становището се сочи, че след като госпожа М.В.К. е уведомила дружеството, че не е сключвала договор с К.Б.М.” ЕАД и е губила личната си карта, „С.Г.Г.” ООД е прекратило всякакви действия срещу нея, считано от месец март 2011г., до изясняване на конкретния казус и до произнасяне на компетентните органи.

Към становището е приложено заверено копие от Договор за цесия от 17.09.2009г.

С писмо вх. № 1404/11/11.05.2011г. от „К.Б.М.” ЕАД информират КЗЛД, че госпожа М.В.К. е страна по Договор за мобилни услуги № ***** и Приложение към този договор със същия номер,

сключен на 03.12.2008г. за три мобилни номера, а именно №*****, №***** и №*****.

Подчертава се, че върху договорите е поставен подпис на потребителя, чийто имена са изписани собственооръчно.

От „К.Б.М.” ЕАД информират Комисията, че са счели горните договори и съответните приложения към тях, за надлежно и законосъобразно подписани, тъй като са спазени всички вътрешни процедури на дружеството.

Изтъква се, че „Г.” няма компетентността да проверява автентичността на положените в договорите подписи и при твърдения за извършена злоупотреба, жалбоподателката би следвало да сезира компетентните органи.

Към становището са приложени заверени копия от Договор от 30.07.2009г., сключен между „К.Б.М.” ЕАД и “С.Г.Г.” ООД, както и копие от описания по-горе договор, сключен между жалбоподателката и „Г.”.

С писмо изх. № 1404/15.04.2011г. на Председателя на КЗЛД, от М.В.К. е изискано да предостави входящия номер на преписката, образувана по жалбата ѝ в Софийска районна прокуратура (СРП).

С писмо вх. № 1404/11/21.04.2011г. жалбоподателката уточнява, че подадената от нея жалба е заведена в СРП под вх.№ 13934/29.03.2011г.

Съгласно чл.27, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) административния орган е длъжен да провери, при постъпване на искането, предпоставките за допустимост на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите на жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбата на госпожа М.В.К. отговаря на нормативно установените изисквания и е редовна.

Въпреки, че е подадена от физическо лице и в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, материалите, събрани по жалба вх.№ 1404/29.03.2011г., включително образуваната по нея прокурорска преписка под № 13934/29.03.2011г., определят извода, че към момента липсват предпоставките по чл.38, ал.1 от ПДКЗЛДНА за произнасяне от страна на КЗЛД относно квалификацията на искането на жалбоподателката и неговата допустимост.

Предвид описаната по-горе фактическа обстановка, направения правен анализ и на основание чл. 54, ал.1, т.5 от АПК, във връзка чл.27, ал.2, т.3 от АПК, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Спира административното производство по жалба рег. № 1404/ 29.03.2011г. поради наличие на производство, образувано по жалба вх. № 13934/29.03.2011г. пред Софийска районна прокуратура, преюдициално по отношение на производството пред КЗЛД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ**№ 760/11г.****София, 17.06.2011г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 01.06.2011г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по допустимост жалба с рег. №760/15.02.2011г., подадена от Б.М.В. срещу „М.” ЕАД.

Жалбоподателят уведомява, че на 04.02.2011г. е посетил магазин на „М.” ЕАД, находящ се на площад „Възраждане”, ул. ”Софроний Врачански”, за презареждане на ваучер и е помолил съответния служител - П.Д.А., да го осведоми и за процедурата по прехвърляне на номера и обслужването на стационарния му телефон, от „В.” към „М.” ЕАД.

Служителят информира господин Б.М.В., че след предоставянето на личните му данни, „М.” ЕАД ще поиска съгласието на „В.” като процеса по прехвърлянето ще отнеме най-малко месец.

Жалбоподателят сочи, че в „М.” ЕАД му предлагат оферта, която го удовлетворява и му съобщават, че може да подпише договор с дружеството, след получаване съгласието на „В.”.

Същевременно, служителът иска личната карта на господин Б.М.В. и след въвеждане на данните от нея в компютъра, му подава за подпис лист, върху който са отразени неговите лични данни.

Жалбоподателят твърди, че е подписал и втори лист, върху който са били изписани два-три реда текст с дребен шрифт и на въпроса дали не се касае за предварителен договор е получил отрицателен отговор.

Господин Б.М.В. уведомява, че служителът на „М.” ЕАД е поискал номера на стационарния му телефон, за да го уведоми за отговора на „В.”.

Жалбоподателят сочи, че не е получил никакъв документ, нито му е поискано официално попълнено заявление за прехвърляне на номера.

Горните обстоятелства предизвикват у господин Б.М.В. подозрения за нещо нередно и след два дни той посещава друг магазин на „М.” ЕАД, намиращ се на бул. „Скобелев”, където подробно му обясняват процедурата по прехвърляне на номер и го запознават с актуалните оферти на Оператора.

Показват му и стандартен формуляр за попълване на лични данни, с надпис „Заявление за пренасяне на географски номера в мрежата на М.”, в горната част.

Жалбоподателят твърди, че подписаните от него, пред служител П.Д.А., лични данни не са били на такъв формуляр.

В магазина на „М.” ЕАД на бул. „Скобелев”, на жалбоподателят е разяснено, че в документацията за пренасяне на географски номера в мрежата на дружеството се подписват само личните данни.

След посещениято си в този магазин господин Б.М.В. отива повторно в магазина на „М.” ЕАД на площад Възраждане и иска да му бъде предоставена цялата, отнасяща се до него документация, оформена на 04.02.2011г.

Запознавайки се с нея той установява, че листа с личните му данни е подменен със стандартния формуляр, върху който липсва неговият подпис.

Жалбоподателят установява, че формуляра съдържа и два листа дребен шрифт – оторизация и съгласие на клиента, с които твърди, че не е запознат.

От т.17 на формуляра господин Б.М.В. разбира, че е трябвало да получи копие от подаденото от него заявление, с което да се удостовери факта на подаването.

Същевременно жалбоподателят твърди, че не е бил информиран, че документа, който е следвало да подпише е Заявление за пренасяне на географски номера в мрежата на М.

Вместо това за подпис му е предложен само лист с личните му данни, не е получил копие от подписания от него документ и не е имал възможност да прочете този документ.

Господин Б.М.В. взема от служител в магазина на „М.” ЕАД документите, подготвени за прехвърляне на номера му и го уведомява, че се отказва от услугата.

Към жалбата е приложено копие от Заявление за пренасяне на географски номера в мрежата на М..

С писмо изх. № 760/11/02.03.2011г. на Председателя на КЗЛД, от господин М., главен изпълнителен директор на „М.“ ЕАД, е изискано писмено становище, ведно с относимите доказателства, по жалбата на господин Б.М.В.

С писмо вх. № 760/11/14.03.2011г. мобилният оператор информира КЗЛД, че Б.М.В. не е абонат на и няма сключен договор с „М.“ ЕАД.

Подчертава се, че той не е подавал заявление за преносимост на номера и „М.“ ЕАД не е извършвал пренасяне на каквито и да било номера на жалбоподателя в своята мрежа, не е събирал и не е обработвал по никакъв начин лични данни на жалбоподателя.

Според „М.“ ЕАД жалбоподателят не е подавал заявление за преносимост, а само е поискал и получил съответната бланка.

Предвид твърдението на „М.“ ЕАД, че господин Б.М.В. не им е клиент и с оглед факта, че към жалбата му е приложено копие от Заявление за пренасяне на географски номера в мрежата на М., с фиксирани дата и час на изготвяне, от „М.“ ЕАД е изискано изясняване на начина на съставяне на заявлението на името на жалбоподателя.

С писмо вх. № 760/11/21.04.2011г. от „М.“ ЕАД уведомяват КЗЛД, че проверка, извършена във всички системи на Оператора показва, че Б.М.В. не е абонат на мобилния оператор, няма сключен договор и личните му данни не се съхраняват от дружеството.

Сочи се, че никъде в системите на „М.“ ЕАД не е отразено и регистрирано той да е подавал заявление за преносимост на номера и че такова би имало, ако жалбоподателя е подписал съответното заявление.

От „М.“ ЕАД подчертават, че след като жалбоподателя не е подписал това заявление, Оператора не съхранява негови данни.

В становището се посочва, че не може да се установи от кого са поставени подписите под заявлението за пренасяне на географски номера в мрежата на М., чието копие е приложено към жалбата на господин Б.М.В. и се обръща внимание, че върху заявлението липсва печат на „М.“ ЕАД.

Съгласно чл.27, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) административния орган е длъжен да провери, при постъпване на искането, предпоставките за допустимост на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите на жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбата на господин Б.М.В. отговаря на нормативно установените изисквания и е редовна.

Същевременно тя се явява недопустима, макар че е подадена от физическо лице и в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

Въпреки твърдението, че не е подписвал заявление за пренасяне на географски номера в мрежата на М. и не му е предоставено копие, удостоверяващо факта на подаване на същото, господин Б.М.В. прилага копие от датирано и подписано заявление, чийто оригинал, както самия описва, лично е изискал и получил, от служител на „М.“ ЕАД, съобщавайки му че се отказва от прехвърлянето.

Фактът, че жалбоподателя не е прочел подписания от него документ, навежда на извода, че той не е упражнил правото и задължението си да се осведоми относно характера и условията на услугата, предлаганата от „М.“ ЕАД.

В жалбата си господин Б.М.В. изтъква, че се е отказал от процедурата по прехвърляне на телефонен номер към „М.“ ЕАД и е изтеглил документите си, свързани с него от дружеството.

Горното съвпада с резултатите от проверката, извършена в системите на мобилния оператор.

От нея личи, че жалбоподателят не е абонат и няма сключен договор с „М.“ ЕАД, не е подавал заявление за преносимост и дружеството не е извършило пренасяне на номер, не е събрало и обработило, по никакъв начин, данните на господин Б.М.В..

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК, във връзка с чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА

РЕШИ:

Обявява жалба рег. № 760/15.02.2011г., подадена от Б.М.В. срещу „М.“ ЕАД за недопустима и прекратява административното производство, образувано по нея.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 848/2011 г.

гр. София, 21.06.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове- Валентин Енев и Мария Матева на открито заседание, проведено на 11.05.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 848/21.02.2011 от Б.Е.Б. срещу “М.” ЕАД (М-тел).

С Решение от 13.04.2011 г. (Протокол № 17) Комисията конституира като заинтересована страна “Х.-Т.” ЕООД.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателят Б.Е.Б.- не се явява, не се представлява, не ангажира допълнителни доказателства за целите на административното производство по жалбата.

“Х.-Т.” ЕООД не изпраща процесуален представител, не ангажира допълнителни доказателства по случая.

За “М.” ЕАД се явява юрисконсулт В.И. с пълномощно, приложено към преписката.

Жалбоподателят Б.Е.Б. сезира Комисията с жалба, в която излага твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от страна на “М.” ЕАД, като фактическата обстановка по случая е следната:

Като абонат на “М.” ЕАД Б.Е.Б. притежава и ползва един брой сим-карта, за която има сключен договор от 2007 г. Във връзка със зачестилите случаи на злоупотреба с лични данни от страна на мобилните оператори, на 17.02.2011 г. жалбоподателят изисква устна справка от М-тел, от която с изненада установява, че на негово име съществуват регистрирани десетки предплатени карти “Прима“, за което той сезира дружеството с жалба, на която все още няма отговор.

Моли Комисията да извърши проверка по изнесените в жалбата факти и да предприеме необходимите мерки в рамките на нейната компетентност.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, от страните са изискани становища, доказателства и пояснения.

Страните предоставят исканата информация в рамките на предоставените им срокове.

С писмо изх. № 848/11/02.03.2011 г. от “М.” ЕАД е изискано становище по случая.

С писмо вх. № 848/11/14.03.2011 г. от страна на мобилния оператор уведомяват, че след извършена справка се установява, че на името на Б.Е.Б. има регистрирани 54 броя предплатени карти, които не са били използвани и които след получаване на жалбата му са блокирани. Посочва се, че регистрацията на въпросните карти е извършена от “Х.-Т.” ЕООД в качеството му на основен партньор на М-тел по силата на договор от 01.12.2005 г., но регистрационните форми за извършените регистрации на посочените карти не са предоставени от “Х.-Т.” ЕООД на М-тел, съгласно приложената и утвърдена процедура за регистрация на потребители по отношение на партниращите организации.

С писмо изх. № 848/11/25.03.2011 г. от “Х.-Т.” ЕООД е изискано да предостави становище по жалбата и отговора на М-тел, както и да предостави заверени копия на регистрационните форми за предплатени карти на името на жалбоподателя.

С писмо вх. № 848/11/05.04.2011 г. от “Х.-Т.” ЕООД заявяват, че не съхраняват копия от исканите регистрационни форми, тъй като последните се съставят в два екземпляра-един за клиента и един за М-тел.

С писмо изх. № 848/11/25.03.2011 г. е предоставена възможност на Б.Е.Б. да вземе отношение по представените становища и доказателства, на което последният отговаря с писмо вх. № 848/11/05.04.2011 г., в което заявява, че поддържа жалбата си.

Видно от представените доказателства, изразени становища и твърдения следва, че жалбата е редовна, подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата се явява основателна по следните съображения:

Жалбоподателят Б.Е.Б. твърди, че личните му данни неправомерно се обработват от М-тел, като за целта дружеството използва неговите лични данни за регистрирането на предплатени карти “Прима” на негово име без негово знание и съгласие.

Ангажируваният доказателствен материал по случая потвърждава изнесените в жалбата твърдения.

Видно от установените факти М-тел сключва договор с “Х.-Т.” ЕООД на 01.12.2005 г., по силата на който продава на “Х.-Т.” ЕООД предплатени пакети и ваучери, които последното продава от свое име и за своя сметка на крайните потребители на мобилния оператор. По силата на така сключения договор “Х.-Т.” ЕООД се явява обработващ лични данни по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД. Като администратор на лични данни по силата на чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД М-тел възлага по силата на сключения договор на “Х.-Т.” ЕООД да обработва личните данни на клиентите му, с оглед на което съгласно чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД нарочно създава Процедура за регистрация на потребители (ПРП) за да регулира реда и начина на събиране на данни необходими за идентифицирането на крайните потребители на предплатени услуги, съгласно която следва да се гарантира правомерното обработване на информацията.

Съгласно така утвърдената от М-тел ПРП данните на потребителите на предплатени услуги се предоставят от тях чрез подаване на регистрационни форми по образец, утвърден от мобилния оператор. Предоставянето на данните се извършва лично от потребителите или упълномощени лица чрез представяне на документ за самоличност. Формулярът, попълнен в електронен вариант от съответния служител на базата на предоставената информация, се разпечатва в два екземпляра и се предоставя за подпис на лицето, респ. от пълномощника, както и на съответния служител на “Х.-Т.” ЕООД извършващ регистрацията. В т. V от ПРП е уредена процедурата по предаване

на оригиналите на всички формуляри за регистрация, съгласно която в рамките на срок до 24 часа "Х.-Т." ЕООД следва да предаде на М-тел всички оригинални документи, което се удостоверява с приемо-предавателен протокол, подписан от служители от двете дружества.

По твърдения на страните безспорно установен се явява факта на извършена регистрация за предплатени карти на името на жалбоподателя Б.Е.Б., които според твърдения на мобилния оператор са 54 броя, като от страна и на двете дружества не предоставят изисканите копия от регистрационните формуляри за предплатените карти на името на жалбоподателя. От страна на М-тел се твърди, че такива не са предоставяни от "Х.-Т." ЕООД, а от страна на "Х.-Т." ЕООД се твърди, че не разполагат с исканите документи, тъй като последните са предадени на мобилния оператор.

Видно от предоставените по жалбата доказателства регистрациите на карти за предплатени електронни съобщителни услуги на името на Б.Е.Б. са извършени от "Х.-Т." ЕООД, в противоречие с утвърдените в ПРП регистрационни процедури, в които изрично е предвидено условието клиента лично или чрез пълномощник да положи подписа си във формулярите за регистрация. Последното не се доказва от страна на "Х.-Т." ЕООД, което налага извода, че личните данни на жалбоподателя са обработени от дружеството неправомерно в противоречие на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД администраторът на лични данни е длъжен да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. В конкретния случай е налице нарушение на тази разпоредба с оглед невъзможността на М-тел да докаже правомерното обработване на личните данни на жалбоподателя с оглед регистрираните на негово име 54 броя предплатени Прима-карти. Налага се извода, че мобилният оператор е извършил административно нарушение, изразяващо се в бездействие и непредприемане на адекватни мерки за защита на личните данни от неправомерно обработване. В следствие на извършеното нарушение за жалбоподателя са възникнали неблагоприятни последици, а именно- регистриране на 54 броя сим карти. Комисията възприема, че в случая не се касае за епизодичен случай на неправомерно обработване на лични данни, с оглед на което мотивира определяне на размер на налаганото с настоящото решение административно наказание над установения в закона минимум.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ :

1. Уважава жалба с рег. № 848/21.02.2011 от Б.Е.Б. срещу "М." ЕАД;

2. На основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД налага административно наказание имуществена санкция в размер на 4500 (четири хиляди и петстотин) лева на "М." ЕАД, ЕИК131468980, седалище и адрес на управление- гр. София 1309, община Столична, район Илинден, ул. Кукуш № 1, с представляващи П.П.и А.К. в качеството си на администратор на лични данни, за това, че е нарушил разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД като не е упражнил контрол за спазването на предвидените в "Процедурата за Регистрация на Потребители" технически и организационни изисквания при обработването на личните данни на Б.Е.Б. от страна на обработващия лични данни "Х.-Т." ЕООД, свързано с регистрирането на 54 броя предплатени Прима-карти на негово име без негово знание и съгласие.

3. На основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД налага административно наказание имуществена санкция в размер на 15 000 (петнадесет хиляди и петстотин) лева на „Х.-Т.“ ЕООД, ЕИК 130547955, със седалище и адрес на управление- гр. София 1574, Район Слатина, ж.к. Христо Смирненски, бл. 48, вх.

В, ет. 3, ап. 45, с управител Н.Ф. за това, че обработва личните данни на Б.Е.Б. в нарушение на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, като ги използва без негово знание и съгласие за регистриране на 54 броя предплатени Прима-карти.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му, чрез КЗЛД пред Административен съд- София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ 1114/2011 г.

гр. София, 21.06.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове- Валентин Енев и Мария Матева на открито заседание, проведено на 20.05.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 1114/11.03.2011 от А.И.С. от гр. София срещу „М.” ЕАД.

С решение от 20.04.2011 г. (Протокол № 18) Комисията конституира като заинтересована страна „К.Б.” ЕООД.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателят-не се явява, не изпраща процесуален представител, не ангажира допълнителни доказателства за целите на административното производство по жалбата.

„К.Б.” ЕООД не се представлява, не представя становище, не ангажира доказателства по случая.

За „М.” ЕАД се явява юрисконсулт В.И., представя пълномощно приложено към преписката.

Жалбоподателят А.И.С. сезира Комисията с жалба, в която излага твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от страна на „М.” ЕАД, като сочи че се намира под постоянен психически тормоз от страна на служители на „К.Б.” ЕООД, които чрез телефонни обаждания настояват за изплащане на дължими суми към мобилния оператор. Твърди се, че размерът на съобщаваните му дължими суми, който А.И.С. оспорва, е различен при всяко позвъняване.

Жалбоподателят протестира срещу предоставяне на личните му данни от страна на „М.” ЕАД на „К.Б.” ЕООД, което счита за грубо нарушение на ЗЗЛД.

В условията на служебното начало с оглед спазването на принципа на процесуална икономия и бързина от страните са изискани становища, доказателства и пояснения, свързани с изясняване на фактическата и правна страна на жалбата.

С писмо изх. № 1114/11/29.03.2011 г. от „М.” ЕАД е изискано становище по изложените в жалбата факти.

С писмо вх. № 1114/11/06.04.2011 г. от страна на мобилния оператор изразяват становище за неоснователност на жалбата, като излагат мотиви в негова подкрепа. Соци се, че жалбоподателят е техен клиент, ползващ 2- сим карти, за ползването на които се прилагат съответните договори № ***** и № ***** . В т. 35 и т. 36 от тези договори фигурира информацията относно съгласието на клиента за предоставяне на личните му данни на трети лица във връзка с изготвяне на кредитна

оценка и/или събрани на вземания, произтекли от същите договори. Като неразделна част от договорите се явяват и Общите условия за взаимоотношенията между „М.“ ЕАД и абонатите и потребителите на обществени мобилни наземни мрежи на „М.“ ЕАД по стандартите GSM и UMTS /наричани по-долу за краткост “Общи условия”, достъпни на интернет страницата, и с които жалбоподателят е декларирал, че е запознат и е получил екземпляр от същите. А в т. 40 от Общите условия отново е упоменато съгласието на физическото лице за предоставяне на съгласие за предоставяне на лични данни на трети лица вързка с изготвяне на кредитна оценка и/или събрани на вземания. В становището се съобщава за наличие на сключен договор между „М.“ ЕАД и „К.Б.“ ЕООД от 20.05.2003 г. със срок до 01.09.2011 г., по силата на който на „К.Б.“ ЕООД е възложено да събира от името и за сметка на „М.“ неизплатени суми от абонатите на мобилния оператор, съгласно Общите условия. Представя се и справка, от която е видно че жалбоподателят е заплатил задължения си към М. на 17.03.2011 г.

С писмо изх. № № 1114/11/29.03.2011 г. от „К.Б.“ ЕООД е изискано становище по изложениите в жалбата факти, каквото не е се представя.

Видно от представените доказателства, изразени становища и твърдения следва, че жалбата е редовна, подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което се явява процесуално допустима.

Комисията счита, че жалбата е неоснователна по следните съображения:

В качеството си на физическо лице жалбоподателят А.И.С. сезира Комисията с твърдения за неправомерно предоставяне на личните му данни от „М.“ ЕАД на „К.Б.“ ЕООД, като последното му оказва “психически тормоз” във връзка с неизплатени задължения към мобилния оператор, като оспорва и техния размер.

„М.“ ЕАД е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД. В правомощията на администратора е да обработва личните данни самостоятелно или чрез възлагането им на обработващ лични данни, като във втория случай в чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД законодателят е предвидил и реда, по който следва да бъдат уредени тези взаимоотношения, а именно- в писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия данните.

От ангажираните в рамките на административното производство доказателства се установява, че на 20.05.2003 г. между „М.“ ЕАД и „К.Б.“ ЕООД е сключен договор със срок до 01.09.2011 г., по силата на който на „К.Б.“ ЕООД е възложено да събира от името и за сметка на М. неизплатени суми от абонатите на мобилния оператор, съгласно Общите условия.

Съгласно чл. 40 от Общите условия на „М.“, които имат задължителен характер за страните, освен ако в индивидуалния договор не е предвидено друго, „М.“ има право да предоставя събираните, обработвани и съхранявани за целите на предоставяне на Услугата данни на абоната на трети лица- администратори или оператори на лични данни по смисъла на ЗЗЛД, с цел изготвяне на кредитна оценка и/или събиране на вземания“. В този смисъл, чрез установяване на договорни отношения с посочения мобилен оператор жалбоподателят е предоставила съгласието си за тяхното обработване от трети лица във връзка с посочените цели. Информацията за съгласието за предоставяне на данните е отразена и в т. 36 от индивидуалните договори, които жалбоподателят е сключил и копия от които се прилагат към административната преписка по разглежданата жалба.

Условията, при които законодателят допуска обработването на личните данни са посочени в чл. 4 от ЗЗЛД. В чл. 4, ал. 1 т. 7 от ЗЗЛД е предвидено, че обработването /вкл. предоставянето/ на лични данни може да бъде извършено когато е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните, а чл. 4 ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД допуска обработването на лични данни при наличието на съгласие на физи-

ческото лице, което в случая жалбоподателят е удостоверил с полагане на подписа си на сключените с „М.“ договори за ползване на мобилни услуги № ***** и № *****.

Правомощията на Комисията за защита на личните данни са посочени в чл. 10 от Закона за защита на личните данни и с оглед на техния характер се налага извода, че е извън нейните компетентност разглеждането на въпроса за начина на формиране на размера на паричното задължение на жалбоподателя към „М.», както и методите за събирането им, доколкото това не е пряко свързано с неправомерно обработване на лични данни.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № 1114/11.03.2011 от А.И.С. от гр. София срещу „М.“ ЕАД.

Решението може да се обжалва чрез КЗЛД пред Административен съд- София град по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№1673/2011г.

София, 21.06.2011г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Крaсимиp Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 01.06.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба, рег.№1673/08.04.2011г., подадена от З.В.К. срещу „Б.Т.К.“ АД.

В Комисия за защита на личните данни е препратена по компетентност от Комисия за регулиране на съобщенията, жалба от З.В.К. В жалбата се изтъкват доводи, че госпожа З.В.К. на 20.02.2011г. е получила писмо от „К.Б.“ ЕООД, с което я известяват, че следва да внесе сума в размер на 1835.67 лв. В уведомителното писмо е уточнено, че дължимата сума е натрупана по договор с БТК АД. При извършена проверка в офис на мобилният оператор, жалбоподателката установила, че на името на фирмата ѝ „С.Н.2009“ ЕООД има регистрирани 6 карти и закупен мобилен апарат. От дадените обяснения на служителя на мобилния оператор, госпожа З.В.К. е установила, че договорите са подписани от лицето Г.Б.П., което жалбоподателката твърди, че не познава и няма нищо общо с фирмата ѝ.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Комисията за защита на личните данни приема жалбата за нередовна.

В чл.30 от ПДКЗЛДНА са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането оправено до Комисията за защита на личните данни. Формата на искането за откриване на административно производство е определена и в чл.29, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс. Писменото

искане трябва да съдържа пълното име и адреса на лицето, от което изхожда, естеството на искането дата и подпис.

Жалбата е не съдържа изискуемите се реквизити. Жалбата е неподписана.

С оглед изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, с писмо изх.№1673/15.04.2011г. на Председателя на КЗЛД на жалбоподателката е указано, че искането страда от пороци и на основание чл.30, ал.2 от АПК следва да ги отстрани в тридневен срок от получаване на съобщението за това.

В писмото е указано също така, че при неизпълнение на дадените указания образуваното административно производство ще бъде прекратено.

Писмото е изпратено на 15.04.2011г. на посочения в жалбата адрес. Видно от известие за доставка /обратна разписка/, писмото се е върнало в цялост с отбелязване от страна на пощата „пратката е непотърсена от получателя”. На основание чл.61, ал.3 от АПК е изготвено съобщение до жалбоподателката, в което ѝ е указано, за наличието на писмото.

Съобщението е поставено на таблото за съобщения в сградата, в която се помещава КЗЛД, както и на официалната интернет страница на комисията на 20.05.2011г.

Срокът за изпълнение на дадените указания е изтекъл на 25.05.2011г.

Към настоящият момент не е получено в Комисията за защита на личните данни ново искане, което да отговаря на реквизитите посочени в чл.30 от ПДКЗЛДНА.

На 13.05.2011г. е постъпила в деловодството резолюция от Районна прокуратура гр. Плевен. С резолюцията е определено, че към момента не са налице основания за намеса на прокуратурата и се указва на КЗЛД, че след като вземе отношение по случая следва да уведоми прокуратурата.

С оглед на изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, във връзка с чл.30, ал.3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, Комисията,

РЕШИ:

Остава без разглеждане жалба рег.№1673/08.04.2011г., подадена от З.В.К. срещу „Б.Т.К.” АД.

Решението да се съобщи на заинтересованата страна по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14-дневен срок от връчването му чрез Комисия за защита на личните данни, пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 1881/2011 г.
София, 21.06.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 01.06.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по искане с рег. № 1881/20.04.2011 г., подадена от Г.Б.С.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Г.Б.С. сезира Комисия за защита на личните данни с искане, в която се твърди, че на 08.04.2011 г. на името на майката ѝ е получено писмо от Гаранционен фонд София. С писмото се уведомява, че липсват данни за сключена гражданска отговорност на автомобил, който според фонда е собственост на майката на жалбоподателката.

Жалбоподателката сочи, че майка ѝ е инвалид първа група, но никой от семейството не е купувал лек автомобил на името на майка и с цел данъчни облекчения, нито са предоставяли възможност на трето лице да закупи автомобил по този ред.

След направена справка от страна на жалбоподателката се установило, че първата регистрация на автомобила е направена през 1989 г. и съгласно пълномощно от 26.07.1999 г., нотариално заверено от нотариус И.И., майка ѝ е упълномощила В.М.С. В.М.С. от своя страна е преупълномощил други лица с права върху автомобила.

Към искането е приложено: копие от свидетелство за регистрация на моторно превозно средство, 2 броя пълномощни и разпечатка от интернет.

В чл. 30 от ПДКЗЛДНА са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането оправено до Комисията за защита на личните данни. Формата на искането за откриване на административно производство е определена и в чл. 29, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс. Писменото искане трябва да съдържа пълното име и адреса на лицето, от което изхожда, естеството на искането дата и подпис.

Искането е подадено от Г.Б.С., а от него се установява, че има твърдяното нарушение е извършено спрямо майка ѝ. Към искането не е приложено пълномощно, от което да се установи представителната власт на жалбоподателката.

В тази връзка и с оглед изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, с писмо изх. № 1881/11.05.2011 г. на Председателя на КЗЛД на жалбоподателката е указано, че в 3-дневен срок следва или да представи пълномощно към искането си, или майка ѝ да подаде жалбата от свое име.

В писмото е указано също така, че при неизпълнение на дадените указания образуваното административно производство ще бъде прекратено.

Писмото е изпратено на 11.05.2011 г. на посочения в жалбата адрес. Видно от известие за доставка /обратна разписка/ е получено на 16.05.2011 г. Срокът за изпълнение на дадените указания е изтекъл на 19.05.2011 г.

Комисия за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на лични данни, както и контрола по спазването на ЗЗЛД, чиято цел е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ Комисията разглежда актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Закона за защита на личните данни намира приложение относно обработване на лични данни на физическите лица. Съгласно дефиницията на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД обработване на лични данни е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. От своя страна като лични данни може да се определи всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко

чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци - признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административния орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

В разглежданият случай не е посочен, а и не може Комисията да определи администратора на лични данни. Наведените твърдения в жалбата са, че има съставени документи – свидетелство за регистрация на моторно превозно средство серия ***** на С. М. и пълномощно от 26.07.1999г от същото лице, което от своя страна осъществява състава на документно престъпление.

Установяването на автентичността и достоверността на посочените документи не е от компетентността на Комисията. КЗЛД не е разследващ орган и тези действия не са включени в правомощията ѝ, а са от компетентността на прокуратурата.

От изложените в жалбата твърдения, Комисията прави обосновано предположение, че в случая се касае за твърдения относно извършено престъпление, което може да бъде квалифицирано като такова по смисъла на чл. 308, чл.309 и сл. от НК.

В качеството си на административен орган и на основание чл.205 от Наказателно-процесуалния кодекс, Комисия за защита на личните данни,

РЕШИ :

Изпраща административна преписка с № 1881/20.04.2011г., подадена от Г.Б.С., ведно с приложените към нея доказателства на Районна прокуратура гр. Перник.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 551/11г.

София, 22.06.2011г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева и Валентин Енев, на открито заседание, проведено на 18.05.2011г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № 551/04.02.2011г., подадена от М.К.Н. и К.Н.Н. срещу вестник „Е.7”, издаван от кооперация „Е.-7”.

Жалбоподателката М.Н. уведомява, че в брой 7 от 17.01.2011г. на местния вестник „Е.7”, на първа страница, под заглавие „М.М. изкупи ТПК „М.” – кооператорите не знаят” е публикувана статия от Г.Т.

Посочената статия е поместена и на интернет-страницата на вестника.

В продължението на статията, на 7-ма страница, като притурка-отрязък, е поместена част от списъка на акционерите, присъствали на Общото събрание на „М'67" АД, проведено на 18.06.2010г.

Госпожа М.Н. уведомява, че в частта от списъка, публикувана в „Е.-7" ясно личат нейните и на съпруга ѝ имена и ЕГН-та.

Жалбоподателката изразява опасения, че личните ѝ данни, както и тези на съпруга ѝ могат да бъдат използвани от недобронамерени граждани, с цел измама.

Госпожа М.Н. счита, че при даването за печат на статията, в приложения списък е следвало да бъдат закрити ЕГН-тата на акционерите.

Жалбоподателката моли КЗЛД да разгледа изложения от нея случай и да наложи санкции на виновните лица, в съответствие със ЗЗЛД.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането, отправено до КЗЛД.

Формата на искането за откриване на административно производство е определена в чл.29, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс.

Писменото искане трябва да съдържа пълните имена и адреси на лицата, естество на искането, дата и подпис.

Според чл.29, ал.2 от ПДКЗЛДНА писмените искания се подават в деловодството на КЗЛД, с писмо, по факса или по електронен път, по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис, тоест при подаване по електронен път, е нужно подателят да притежава електронен подпис.

Получената по имейла жалба от госпожа М.Н. не е подписана и не може да се установи от кого изхожда.

С писмо изх.№ 551(11)/16.03.2011г. на Председателя на КЗЛД, на жалбоподателката е указано, че следва да потвърди жалбата си със собственоръчен или електронен подпис.

От госпожа М.Н. е изискано да уточни дали подавайки жалба № 551/04.02.2011г., е действала и като представител на съпруга си – К.Н.Н.

С писмо изх.№ 551(11)/16.03.2011г. на Председателя на КЗЛД, от вестник „Е.7", издаван от кооперация „Е.-7" е изискано писмено становище по изнесените в жалбата факти и обстоятелства.

С писмо, депозирано в КЗЛД на 23.03.2011г. госпожа М.Н. потвърждава жалбата си, подписвайки я собственоръчно и уточнява, че действа и като представител на съпруга си, за което прилага пълномощно, подписано от господин Н.

С писмо вх.№ 551(11)/04.04.2011г. от „Е.-7" изразват становището си по случая и сочат, че целта на въпросната публикация не е била разпространение на личните данни на жалбоподателката и че подготвил я журналист не е търсил, нито придобивал нейни или на други лица, лични данни.

В становището се изяснява, че публикацията третира имуществен и съдебен спор между две страни, на които вестника е дал възможност да изложат позициите си и че целейки да докажат твърденията си те са представили различни документи, съдържащи лични данни.

От „Е.-7" сочат, че при сканиране на предоставени им от външни лица документи, е допуснато, неволно и непреднамерено, препечатване на въпросните данни.

В заключение, председателят на кооперация „Е.-7" и главен редактор на вестника, не отрича, че е допуснат технически пропуск от страна на редакцията и поема ангажимент за предотвратяване на подобни случаи.

След извършена служебна проверка се установи, че вестник „Е.7" представлява издание на кооперация „Е.7", бе направена връзка между сайта, домейна и кооперацията и се потвърди, че ин-

формацията по жалбата действително се намира на страницата на вестника в интернет.

На свое редовно заседание, проведено на 20.04.2011г. (Протокол № 10) КЗЛД обявява жалба рег. № 551/04.02.2011г., подадена от М.К.Н. срещу вестник „Е.7”, издаван от кооперация „Е.-7” за допустима.

На основание чл. 38, ал 3 от ПДКЗЛДНА Комисията конституира като ответна страна в производството кооперация „Е.-7”.

С писмо изх.№ 551(11)/21.04.2011г. на Председателя на КЗЛД от жалбоподателката е изискано окончателно да уточни дали, при сезиране на КЗЛД с жалба рег. №551/04.02.2011г., е действала освен от свое име и като процесуален представител на съпруга си К.Н.Н.

С писмо вх.№ 551(11)/02.05.2011г. госпожа М.Н. уведомява КЗЛД, че подавайки цитираната жалба е действала и като процесуален представител на своя съпруг – господин Н.

Жалба № 551/04.02.2011г. е насрочена за разглеждане по същество на 18 май 2011г., за което страните са редовно уведомени.

На заседанието се явява господин М.И.Х., председател на кооперация „Е.-7”.

По смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД кооперация „Е.-7”, издател на вестник „Е.7”, е администратор на лични данни.

Жалба с рег. № 551/04.02.2011г., постъпила по електронната поща от М.К.Н., действаща от свое име и като процесуален представител на съпруга си К.Н.Н., е насочена срещу разпространяването на техните имена и ЕГН-та в статията „М.М. изкупи ТПК „М.” – кооператорите не знаят” от Г.Т., публикувана от вестник „Е.7”, издаван от кооперация „Е.-7”.

Жалбоподателката сочи, че нито тя, нито съпруга ѝ са дали изричното си съгласие за разпространяване на личните им данни чрез публикацията във вестник „Е.7”.

Същевременно от „Е.-7” сочат, че при сканиране на предоставени им от външни лица документи, е допуснато, неволно и непреднамерено, препечатване на въпросните данни.

Председателят на кооперация „Е.-7” и главен редактор на вестника твърди, че е допуснат технически пропуск от страна на редакцията и поема ангажимент за предотвратяване на подобни случаи.

Разпространението на имената и ЕГН-тата на жалбоподателите от вестник „Е.7” чрез публикуване на статията „М.М. изкупи ТПК „М.” – кооператорите не знаят” представлява обработване на лични данни по смисъла на § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

Фактите, изнесени в жалбата на семейство Н., събраните в хода на административното производство материали и изразените становища навеждат на извода, че макар обработването на личните данни на жалбоподателите да е осъществено за целите на конкретна журналистическа публикация, то е извършено без администратора на лични данни – кооперация „Е.-7”, да е предприел, предвидените от чл.23 на ЗЗЛД технически и организационни мерки, за да ги защити от неправомерен достъп или разпространение.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № 551/04.02.2011г., подадена от М.К.Н. – лично и като пълномощник на К.Н.Н., срещу вестник „Е.7”, издаван от кооперация „Е.-7” за основателна.

2. Налага на кооперация „Е.-7” със седалище и адрес на управление гр. Разград, 7200, бул.”Бели Лом” № 15, с ЕИК 826006776, административно наказание- имуществена санкция

размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за това, че в качеството си на администратор на лични данни е обработила личните данни на М.К.Н. и К.Н.Н., без да е предприела необходимите технически и организационни мерки, за да ги защити от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване, което съставлява нарушение на чл.23от ЗЗЛД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ 596/2011 г.

гр. София, 22.06.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател-Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 20.04.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 596/07.02.2011 г. подадена от П.Я.Б. от гр. Варна срещу Министерство на вътрешните работи.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателят П.Я.Б. – не се явява, не изпраща процесуален представител.

За министъра на вътрешните работи се явява юрисконсулт Б.И. с надлежно пълномощно.

Жалбоподателят П.Я.Б. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че органите на МВР-Варна неправомерно обработват негови лични данни и съгласно твърденията и приложените писмени доказателства, фактичестката обстановка по случая е следната:

По повод образувано дознание срещу неизвестен извършител през 2005 г. жалбоподателят е призован като свидетел във II-ро РУ на МВР- Варна, като на по- късен етап производството е прекратено с прокурорско постановление, копие от което се прилага към жалбата.

По повод рутинна проверка на органите на Пътна полиция жалбоподателят е уведомен, че има криминална регистрация, която моли да бъде заличена.

В условията на служебното начало, с оглед гарантиране спазването на принципа за бързина и процесуална икономия в административния процес от МВР е изискано да изрази становище по случая, както и да приложи разпечатка от АИС “Централен полицейски регистър” за лицето П.Я.Б. с ЕГН *****.

С писмо вх. № 596/11/11.03.2011 г. от страна на МВР предоставят исканата информация като излагат мотиви за неоснователност на жалбата. В становището се сочи, жалбоподателят е депози-рал в ОДМВР- Варна своя жалба с рег. № 50822/08.11.2020 г. с искане да бъдат заличени личните му данни от списъците на криминално проявените лица, съхранявани в „Картотека полицейска регистрация”. От ОДМВР- Варна е установено, че в информационните фондове на МВР няма данни за извършена полицейска регистрация. В Интегрираната полицейска система са били обработвани

лични данни на лицето във връзка със ЗМ № 1698/2005 г. по описа на 02 РУ при ОДМВР Варна, със статуса “извършител“. Във връзка с депозираната жалба и представеното с нея постановление на ВРП, на 16.11.2010 г. е извършена актуализация на обработваните лични данни на П.Я.Б. по ЗМ № 1698/ 2005 г. по описа на 02 РУ при ОДМВР Варна. Извършена е промяна, при която е коригиран статуса на лицето от “извършител“ на “проверен“. За извършената актуализация жалбоподателят е уведомен с писмо рег. № 46695/17.11.2010 г., но е неполучено поради неточност на посочения от него адрес. Към настоящия момент, видно от приложената от АИС ЦПР справка, за жалбоподателят няма данни за криминални прояви, единствено са отразени данни за лицето в качеството му на “проверен“ и “потърпевш“ по приключени полицейски дознания от 2005 г. и 2008 г.

С Решение от 30.03.2011 г. (Протокол № 15) Комисията обявява жалбата за допустима.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна.

Законът за защита на личните данни урежда защита на правата на физическите лица при обработването на техните данни, дотолкова, доколкото обработването не се извършва за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство. В тези случаи, съгласно чл. 1 ал. 5 от ЗЗЛД, контролът по обработването се възлага на съответния държавен орган. В този смисъл Закона за МВР се явява специален по отношение на Закона за защита на личните данни, когато данните се обработват за целите на националната сигурност и обществен ред, а министърът на вътрешните работи следва да осъществява контрола по обработването на лични данни. От друга страна, законодателят в чл. 165 от Закона за МВР предоставя контрола по защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни и при осъществяването на достъп до тези данни на Комисията за защита на личните данни при условията и по реда, определени със Закона за защита на личните данни. Правото на Комисията да анализира и осъществява цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защитата на лични данни е закрепено и в чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД.

Във връзка с регистрирани Заявителски материали № 051698 от 01.11.2005 г. и 081251 от 14.07.2008 г. във 02 РПУ Варна, производствата по които са прекратени от РП- Варна, в АИС „Централен полицейски регистър“ е въведена горепосочената информация.

Съхранението на посочената информация в случая противоречи на разпоредбата на чл. 159, ал. 5 от ЗМВР, която изисква заличаване на личните данни при липса на законово основание за тяхното запазване. И доколкото събиране на лични данни за жалбоподателя е било необходимо във връзка с наказателното преследване, то с оглед неговото прекратяване отпада и законовото основание за последващо обработване, каквото според дефиницията на §1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД представлява съхранението на лични данни. Позоваването на чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗМВР като основание за отказ от заличаване на информацията не следва да бъде уважено, тъй като в посочената разпоредба е признато правото на изграждане и поддържане на информационни фондове, свързано със специфичната дейност на структурите на МВР, но не представлява специална норма, която да регламентира обработването на лични данни.

Съгласно чл. 159, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, при обработване на лични данни, свързани с дейностите по защита на националната сигурност и противодействие на престъпността, органите на МВР имат право да съхраняват данните и след приключване на обработката им в срокове, определени от администратора на лични данни. Тъй като към момента от страна на администратора на лични данни не са предприети действия в тази насока следва да се приложи общата в случая разпоредба на чл. 2, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД, забраняваща допълнителното обработване на данни за цели, различни от тези, за които информацията първоначално е била събрана.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ:

I. На основание чл. 38 ал. 5 от ЗЗЛД констатира, че Министерство на вътрешните работи обработва незаконосъобразно личните данни на П.Я.Б. в нарушение на разпоредбите на чл. 2, ал. 2, т. 2, т. 3, т. 5 и т. 6 от ЗЗЛД по повод съхранението в АИС „Централен полицейски регистър” информация относно Заявителски материал № 051698/01.11.2005 г. и ЗМ № 081251/14.07.2008 г. във Второ РУ при ОД МВР – Варна;

II. На основание чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД издава следното задължително предписание на министъра на вътрешните работи, като администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от Закона за защита на личните данни:

На основание чл. 25, ал. 1, т. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 159, ал. 5 от Закона за МВР да бъдат заличени от „Централен полицейски регистър” личните данни на П.Я.Б. по Заявителски материал № 051698/01.11.2005 г. и ЗМ № 081251/14.07.2008 г. във Второ РУ при ОД МВР – Варна, в срок от 14 дни;

III. Да създаде инструкция съгласно чл. 159, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, в която да се регламентира реда за обработка на лични данни в МВР да се предвидят сроковете за съхранение на данните във всеки информационен фонд, с оглед на поддържането им във форма, която позволява идентифицирането на съответните физически лица за срок, не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни са събрани.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ 1444/2011 г.****гр. София, 23.06.2011 г.**

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Мария Матева на редовно заседание, проведено на 11.05.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 30, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/ извърши проверка на предпоставките за редовността на жалба, рег.№1444/30.03.2011г., подадена от И.Н.Й. срещу Служба „Социално осигуряване” гр. Червен бряг.

В Министерски съвет, дирекция „Главен инспекторат” е постъпила жалба от И.Н.Й. срещу Служба „Социално осигуряване” гр. Червен бряг.

С писмо №20-И-6/29.03.2011г., на основание чл.112 от АПК жалбата е препратена по компетентност на КЗЛД.

В жалбата си господин И.Н.Й. описва следната фактическа обстановка:

От 27.04.2005г. на основание разпореждане в районното управление „Социално осигуряване” в гр. Плевен се отпуска социална пенсия за инвалидност на съпругата му – М.М. Излагат се твърдение, че без знанието на съпругата му, служба „Социално осигуряване” гр. Червен бряг е изпращала личните й данни Пощенска банка, в която банка е превеждана дължимата се социална пенсия.

През 2009г. служителка на банката е извършила престъпление, изразяващо се в подправянето на подписа на съпругата на жалбоподателя, вследствие на което е изтеглила от сметката сумата в

размер на 214 лв. Господин И.Н.Й. уточнява, че за тези действия на служителката на банката е уведомял районна прокуратура гр. Червен бряг.

Искането на жалбоподателят е, да се установи, на какво правно основание е решено от Министерството на труда и социалната политика да се изплащат социалните пенсии и помощи само по банков път чрез Пощенска банка.

Към жалбата е приложено писмо рег.№21806/24.06.2010г. на Областна дирекция на МВР – гр. Плевен, с което е уведомен жалбоподателят, че жалбата му до МВР е препратена по компетентност на Районна прокуратура гр. Червен бряг и са предприети съответните действия.

Комисията за защита на личните данни приема жалбата за нередовна.

В чл.30 от ПДКЗЛДНА са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането оправено до Комисията за защита на личните данни. Формата на искането за откриване на административно производство е определена и в чл.29, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс. Писменото искане трябва да съдържа пълното име и адреса на лицето, от което изхожда, естеството на искането дата и подпис.

Жалбата е подадена от И.Н.Й. за твърдяно нарушение на правата на съпругата му. Към жалбата не е приложено пълномощно, от което да са установи представителната му власт.

С оглед изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, с писмо изх.№1444/05.04.2011г. на Председателя на КЗЛД на жалбоподателят е указано, че искането страда от пороци и на основание чл.30, ал.2 от АПК следва да ги отстрани в тридневен срок от получаване на съобщението за това. Уточнено е, че към жалбата следва да се приложи пълномощно, както и че следва да уточни срещу кой администратор на лични данни е насочена и в какво точно се състои твърдяното нарушение.

В писмото е указано също така, че при неизпълнение на дадените указания образуваното административно производство ще бъде прекратено.

Писмото е изпратено на 05.04.2011г. на посочения адрес. Видно от известие за доставка /обратна разписка/ писмото е получено на 14.04.2011г. Срокът за изпълнение на дадените указания е изтекъл на 18.04.2011г.

Към настоящият момент не е получено в Комисията за защита на личните данни ново искане, което да отговаря на реквизитите посочени в чл.30 от ПДКЗЛДНА.

С оглед на изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, във връзка с чл.30, ал.3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, Комисията,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. №144483003.2011г., подадена от И.Н.Й. срещу Служба „Социално осигуряване” гр. Червен бряг, като нередовна и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованата страна по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ**№ 1456/2011 г.****гр. София, 23.06.2011 г.**

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Мария Матева на редовно заседание, проведено на 11.05.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба, рег.№1456/31.03.2011г., подадена от Р.И. срещу И.Т.

Административното производство е образувано на основание чл.25, ал.1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.38, ал.1 от Закона за защита на личните данни.

В Комисия за защита на личните данни е постъпила по електронната поща, жалба от Р.И.. В жалбата се твърди, че в профила си във фейсбук, госпожа Р.И. е получила съобщение от непозната за нея лице, представящо се за И.Т. с електронен адрес: ***** . Лицето ѝ е изпратило няколко нейни снимки, които госпожа Р.И. твърди, че са от личния ѝ архив и единствено тя ги притежава. Снимките са били свалени на флаш памет, която тя носела в дамската си чанта. След извършена проверка, жалбоподателката установила, че флаш паметта е била открадната от чантата ѝ. Вследствие на проведените разговор между нея и непознатото лице се установило, че снимките са публикувани в порно сайт, от къде лицето се е сдобило с тях. На посочения линк, Р.И. твърди, че не е намерила снимките си, а това което я безпокой е, че неизвестният крадец на флашката може да ги публикува навсякъде по всяко време. В жалбата е посочено, че сезирано районното управление във гр. Варна.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Комисията за защита на личните данни приема жалбата за нередовна.

В чл.30 от ПДКЗЛДНА са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането оправено до Комисията за защита на личните данни. Формата на искането за откриване на административно производство е определена и в чл.29, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс. Писменото искане трябва да съдържа пълното име и адреса на лицето, от което изхожда, естеството на искането дата и подпис.

Жалбата не съдържа изискуемите се реквизити. Неподписана е с електронен подпис.

С оглед изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, с писмо изх.№1456/05.04.2011г. на Председателя на КЗЛД на жалбоподателката е указано, че искането страда от пороци и на основание чл.30, ал.2 от АПК следва да ги отстрани в тридневен срок от получаване на съобщението за това.

В писмото е указано също така, че при неизпълнение на дадените указания образуваното административно производство ще бъде прекратено.

Писмото е изпратено на 06.04.2011г. на посочения електронен адрес. Срокът за изпълнение на дадените указания е изтекъл на 11.04.2011г.

Към настоящият момент не е получено в Комисията за защита на личните данни ново искане, което да отговаря на реквизитите посочени в чл.30 от ПДКЗЛДНА.

С оглед на изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, във връзка с чл.30, ал.3 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация, Комисията,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. рег.№1456/31.03.2011г., подадена от Р.И. срещу И.Т., като нередовна и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованата страна по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/**

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ № 1802/2011 г. гр. София, 02.05.2011 г.

Относно: Искане вх. № 1802/15.04.2011 г. от Георги Дичев - председател Съвета на Камарата на частните съдебни изпълнители за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 27.04.2011 г разгледа искане за становище с вх. № 1802/15.04.2011 г. от Георги Дичев - председател на Съвета на Камарата на частните съдебни изпълнители на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД. В искането е посочено, че в резултат на принудителното изпълнение по реда на ГПК срещу имуществото на длъжника не са редки случаите, в които се стига до публична продан. За целта съдебният изпълнител изготвя обявления, които се поставят на посочените в ГПК места - чл. 477, ал. 2 за движимите вещи и чл. 487 за недвижимите. Съгласно чл. 487, ал. 1 от ГПК съдебният изпълнител е длъжен да изготви обявление за публичната продан, в което се посочват собственика на имота, описанието му, ипотекиран ли е той и деня, в който ще започне проданта. Посочено е, че тези обявления се качват и в интернет на специалния сайт на камарата на частните съдебни изпълнители. С оглед спазване нормите на ЗЗЛД се поставя въпросът, следва ли в обявленията да се вписва освен името и единния граждански номер и адреса на собственика на процесния имот. Изразено е мнение, че името на лицето само по себе си не е достатъчно да идентифицира собственика, известно че у нас такъв сигурен идентификатор е Единният граждански номер /ЕГН/. Уточнява се, че имотният регистър в Република България, воден и съхраняван от Агенция по вписванията, все още е персонален по своята същност и проверката на собствеността и тежестите за определени имоти, предмет на принудително изпълнение, която потенциалните купувачи биха искали да направят би била невъзможна без посочване на трите имена и ЕГН на собственика. Изразено е становището, че това би довело до липса на интерес към тези продажби. В искането се посочва, че практиката в момента е в обявленията да се посочват името, ЕГН, понякога и адреса на собственика. Посочено е, че не следва да се посочва и адрес на собственика, тъй като той не е изрично посочен в ГПК като реквизит на обявлението и няма отношение към проданта.

Отправена е молба за становище на Комисията за защита на личните данни, следва ли обявленията за публична продан да съдържат ЕГН и адрес на собственика на имота.

По смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. Частните съдебни изпълнители са администратори на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД.

Частен съдебен изпълнител е лице, на което държавата възлага принудителното изпълнение на частни притезания. Държавата може да възлага на частния съдебен изпълнител и събирането на публични вземания. Изпълнението върху недвижими вещи е разписано в глава четиридесет и трета от ГПК. За да бъде законосъобразно, принудителното изпълнение върху недвижими вещи трябва да бъде насочено към такива, които принадлежат на длъжника. Изисква се извършването на проверка на собствеността върху недвижимата вещ, преди да се пристъпи към описа ѝ. Това е необходимо, защото купувачът на имот, изнесен на публична продан, придобива права върху имота, само доколкото длъжникът е имал такива. Законът урежда и съответните последици, ако продан се извърши за

имот, принадлежащ не на длъжника, а на трето лице. Компетентен да извършва изпълнението върху недвижими вещи е съответният съдебен изпълнител (държавен или частен), пред който е висящо изпълнителното дело, при спазване на правилата на чл. 427 ГПК относно компетентността за извършване на изпълнителните действия. Съдебният изпълнител описва посочения от вискателя имот, след като се увери, че той е бил собственост на длъжника към деня на налагане на възбраната. Такава проверка е необходима, за да не се стигне до изпълнение върху чужд имот, което пък ще доведе до недействителност на публичната продажба (арг. чл. 499 ГПК). Проверката на собствеността се извършва чрез справка в данъчните или нотариалните книги или по друг начин, включително чрез разпит на съседи. Съгласно чл. 484, ал. 2 ГПК, сведения за тежестите върху имота съдебният изпълнител изисква от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите и от службата по вписванията едновременно с искането за вписване на възбраната. По този начин също е възможно да се съберат данни за собствеността, доколкото от справките може да се установи, че собственник е друго лице и върху имота са вписани тежести за негови задължения, а не за такива на длъжника по изпълнителното дело. Когато няма сигурни данни за собствеността, се взема предвид владението към деня на възбраната (чл. 483 ГПК). Съгласно чл. 69 от Закона за собствеността (ЗС), се предполага, че владеецът държи вещта като своя, докато не се докаже, че я държи за друго. Ето защо, ако има данни, опровергаващи предположението за собственост, направено на базата на правилото на чл. 69 ЗС, опис не следва да се извършва. Ако обаче държателят на вещта признава, че длъжникът я владее чрез него, би могло да се извърши опис.

Имотът се оставя във владение на длъжника до извършване на продажбата. Длъжникът трябва да управлява имота като добър стопанин. Той получава имота по описа и е длъжен да го предаде в същото състояние, в което го е приел. Ако длъжникът не стопанисва добре имота или пречи на огледа от трети лица, съдебният изпълнител предава управлението на друго лице (чл. 486 ГПК).

Съдебният изпълнител е длъжен след изтичането на една седмица от описа да изготви обявление за продажбата, в което посочва:

- собственика на имота;
- описание на имота;
- посочване на обстоятелството, дали е ипотekiран имотът и за каква сума;
- цената, от която ще започне продажбата;
- мястото и деня, в който ще започне и ще завърши продажбата.

Обявлението се поставя на съответните места в канцеларията на частния съдебен изпълнител, в сградата на районния съд, в общината или кметството по местонахождението на имота, както и на самия имот, и то най-малко един ден преди посочения в обявлението ден за започване на продажбата. Съществува практика тези обявления да публикуват и на официалния сайт на Камарата на частните съдебни изпълнители. В деня на поставяне на обявлението съдебният изпълнител съставя протокол, в който посочва деня на разгласяване на обявлението. Протоколът се регистрира в районния съд, в чийто район на действие се намира имотът, върху който е насочено изпълнението. Съдебният изпълнител определя времето, през което недвижимият имот може да бъде прегледан от лицата, които желаят да го купят (чл. 487 ГПК).

В регистратурата на районния съд се приемат и регистрират книжата на насрочени продажби: протоколи за деня на разгласяване на обявленията за провеждане на публична продажба, обявления за продажбата, копия от вписаните възбрани, сведения за тежестите от териториалната дирекция на Националната агенция за приходи, от службата по вписвания, нотариалният акт и наддавателни предложения по ГПК.

Продажбата се извършва в сградата на районния съд. Тя продължава един месец и завършва в посочения в обявлението ден. Книжата за продажбата се държат в канцеларията на районния съд на разположение на всеки, който се интересува от имота (чл. 488 ГПК). Длъжникът, неговият законен представител, длъжностните лица от канцеларията на районния съд, служителите на съдебния изпълнител, както и лицата, посочени в чл. 185 ЗЗД, нямат право да вземат участие в наддаването (чл.

490, ал. 1 ГПК). Съгласно чл. 185 ЗЗД, не могат да бъдат купувачи, даже на публична продан, нито пряко, нито чрез подставено лице:

а) лицата, които по закон или по назначение от властта управляват или пазят чужди имущества – относно същите тези имуществата, както и длъжностните лица относно имотите, които по служба им е възложено да продават;

б) съдиите, прокурорите, държавните и частните съдебни изпълнители, съдиите по вписванията и адвокатите – относно спорните права, които са подсъдни на съда, към който се числят или във ведомството на който действат, освен ако купувачът е съсобственик на спорното право.

Когато имотът е купен от лице, което не е имало право да наддава, проданта е недействителна. В този случай внесената от купувача сума се задържа за удовлетворение на вземанията по изпълнителното дело, а имотът по искане, на който и да е от вискателите, може отново да се изнесе на продан (чл. 490, ал. 2 и 3 ГПК).

Наддавателни предложения от лица, които нямат право да вземат участие в публичната продан, са недействителни (чл. 489, ал. 6, предл. 1 ГПК).

Изпълнението върху движими вещи е разписано в глава четиридесет и втора «Изпълнение върху движими вещи» от глава втора «Изпълнение на парични вземания» на ГПК. За да бъде законнообразно, принудителното изпълнение върху движими вещи трябва да бъде насочено към такива, които принадлежат на длъжника. Компетентен да извършва изпълнението върху движими вещи е съответният съдебен изпълнител (държавен или частен), пред който е висящо изпълнителното дело, при спазване на правилата на чл. 427 ГПК относно компетентността за извършване на изпълнителните действия. По правило проданта на запорираната вещ се извършва от съдебния изпълнител, който я е описал (чл. 473, ал. 1 ГПК). За да провери дали движимата вещ, предмет на описа, е собствена на длъжника, съдебният изпълнител използва индиции за тази собственост. И по отношение на движимите вещи е приложим чл. 69 от ЗС съгласно който се предполага, че владелецът държи вещта като своя, докато не се докаже, че я държи за друго. Съдебният изпълнител описва посочената от вискателя вещ, само ако тя се намира във владение на длъжника (чл. 465, предл. 1 ГПК). Ако от обстоятелствата е явно, че вещта принадлежи на друго лице, описът е недопустим (чл. 465, предл. 2 ГПК). Не може да се опише и движима вещ, която се държи от трето лице, оспорващо собствеността на длъжника върху вещта. Ако вещта се държи от вискателя поради залог или упражнено право на задържане, видно е, че собствеността е на длъжника и вещта може да бъде описана. Описът на движима вещ трябва да съдържа:

- 2.1. посочване на изпълнителния лист;
- 2.2. мястото, където се извършва;
- 2.3. подробно описание на вещта;
- 2.4. цената, по която вещта да се продаде в магазин;
- 2.5. евентуалните възражения на страните и заявленията от трети лица права върху описаната вещ.

Описът се подписва от съдебния изпълнител и не се съобщава на страните. В описа трябва да се отбележи оставени ли са на длъжника вещите, върху които не се допуска принудително изпълнение (несеквестрируемите вещи). В описа се посочват също мястото и времето за проданта на вещта, ако вискателят поиска това. В последния случай длъжникът се смята уведомен за проданта независимо дали е присъствал на описа (чл. 467 ГПК). Описаната движима вещ може да бъде дадена за пазене на длъжника, ако не бъде пренесена за продажба в магазин. В този случай длъжникът може да се ползва от нея само ако това не намалява стойността ѝ. Ако длъжникът откаже да приеме за пазене вещта или ако съдебният изпълнител прецени, че тя не трябва да се остави у него, вещта се изземва и се дава за пазене на вискателя или на пазач, назначен от съдебния изпълнител. Пазачът се избира с оглед на личността му, на естеството на вещта и на мястото, където тя се намира или ще се съхранява. Вещта се предава за пазене срещу подпис. Пазачът е длъжен да пази вещта като добър стопанин и да дава сметка за приходите от нея и за разноските по пазенето ѝ. Ако пазачът не изпъл-

лнява задълженията си, съдебният изпълнител може да предаде за пазене вещта другиму (чл. 469-471 ГПК). Проданта на движима вещ се извършва чрез:

- 1.1. магазин;
- 1.2. борса;
- 1.3. явен търг с устно наддаване;
- 1.4. по реда на публичната продан на имот (чл. 474, ал. 1 ГПК).

Съгласно чл. 474, ал. 2 ГПК, за извършване на продан чрез магазин е необходимо писменото съгласие на длъжника за приемане на вещта за продажба в магазина. Предаването на вещта се удостоверява с протокол, подписан от съдебния изпълнител и от управителя на магазина (в случай че длъжникът сам не пренесе вещта в магазина или същата е оставена за пазене у взискателя или трето лице). Съдебният изпълнител оповестява проданта на вещта чрез обявления, които се поставят на съответните места в районния съд, в неговата канцелария и в местната община или кметство. Протоколът за поставяне на обявленията се регистрира в районния съд. Съдържаните то на това обявление не е изрично регламентирано в ГПК.

Когато пренасянето на вещта до магазин е свързано с неудобство за нейната продажба, съдебният изпълнител поставя в магазина на видно място обявление и осигурява възможност на желаещите да преглеждат вещта на мястото, където тя се намира (чл. 478, изр. 1 ГПК). Независимо, че вещта не се намира в магазина, оповестяването на проданта чрез обявления се извършва по същия начин, както и ако тя е предадена в магазина (чл. 478, изр. 2 във вр. с чл. 477, ал. 3 ГПК). Вещи с оценка над 5000 лв., моторни превозни средства, кораби и въздухоплавателни средства се продават от съдебния изпълнител по реда на публичната продан на имот, уреден в ГПК. Проданта се обявява по реда на чл. 477, ал. 3 ГПК, както при продан чрез магазин. Съдебният изпълнител предава владението на вещта, след като бъде платена цената. В това производство се прилагат правилата на чл. 482 ГПК (правило за стабилитет на продажбата на движима вещ от съдебния изпълнител) и чл. 521 ГПК (ред за принудително отнемане на движимата вещ от длъжника) (чл. 474, ал. 5 ГПК).

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. В параграф 16 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД е посочено определение на «Специфични признаци», а именно - признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална и друга идентичност на лицето.

Обработването на лични данни на длъжници, в случаите когато се стига до публична продан представлява обработване на лични данни. Параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД определя какво по смисъла на закона представлява «Обработване на лични данни». Това е «е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване».

Всеки администратор в изложената хипотеза - частните съдебни изпълнители - е длъжен да обработва личните данни законосъобразно, при спазване разпоредбите на ЗЗЛД, като чл. 4, ал. 1 от закона изрично урежда хипотезите, при наличието на поне една, които се допуска обработването на лични данни на физически лица, а именно:

- 1.обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;
- 2.физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;
- 3.обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на

договор и предприети по негово искане;

4.обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;

5.обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;

6.обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;

7.обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

В изпълнение на правомощията си разписани в чл.2 от Закона за частните съдебни изпълнители даден частен изпълнител осъществява принудителни изпълнения върху недвижими вещи, а в някои случаи и върху движими вещи на даден длъжник. Съдебният изпълнител, бил той частен или държавен, има нормативно установено задължение по смисъла на с чл.4, ал.1, т.1 от Закона за защита на личните данни, да посочи в обявлението за публична продажба на недвижим имот - собственика на имота, описание на имота, ипотekiран ли е той и за каква сума, цената, от която ще започне продажбата, и мястото и деня, в който ще започне и ще завърши продажбата. Това му задължение е разписано в чл.487 от ГПК. Книжата за проданта се държат в канцеларията на районния съд на разположение на всеки, който се интересува от имота.

Съгласно чл.23 от Закона за защита на личните данни, администраторът на лични данни е длъжен да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. Съгласно чл.2, ал.2 от ЗЗЛД събраните лични данни следва да се обработват законосъобразно и добросъвестно, да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели, да бъдат съотносими, свързани и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, т.е. да бъдат пропорционални, както и да се заличават и коригират в случай на непропорционалност по отношение на целите, за които се обработват. Във всички случаи правомерното обработване на лични данни следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните.

Действително, както е посочено в искането за становище, само по имената на едно физическо лице то не би могло да бъде индивидуализирано. В едно обявление по чл.487 от ГПК се посочва също така и описание на имота, включително и неговия адрес предвид задължително на съдебния изпълнител да определи времето, през което може да бъде преглеждан от лицата, които желаят да го купят. Считаю, че името на лицето (собствено, бащино и фамилно/ заедно с точно описание и посочване на адреса на недвижимия имот - предмет на публичната продажба, чиито собственик е то, са достатъчно данни, чрез които лицето да може да бъде индивидуализирано. Ако едно лице има интерес към изложения на публична продажба имот то би могло да се запознае с книгата, касаеща продажбата в канцеларията на районния съд по местонахождението на имота. В този смисъл не би могло да бъде споделено изразеното становище в искането, че е необходимо да се посочва и единният граждански номер на длъжника, за да могат да правят справки в публичния имотен регистър за имота предмет на публичната продажба, тъй като при една такава справка освен за този имот ще бъде достъпна информацията и за други имоти на длъжника, които не са обект на публична продажба, съответно по отношение на тях не се осъществява изпълнително производство. В този случай ще се осъществи неправомерно и непропорционално обработване на лични данни, относно икономическата идентичност на дадено физическо лице, което от своя страна би могло да доведе до злоупотреби от недобронамерени лица, които прегледат обявленията за публична продажба, поставени освен на местата по чл.487, ал.2 от ГПК и качени на официалния сайт на Камерата на

частните съдебни изпълнители. Относно адреса на длъжника (постоянен и/или настоящ), в случаите, когато е различен от адреса на имота - предмет на публична продажба, може да бъде споделено становището, изразено в искането, че същият не следва да фигурира в обявлението за публична продажба предвид това, че освен, че не е посочен изрично като реквизит на обявлението и няма отношение към продавача, посочването му би представлявало непропорционално обработване на лични данни на едно физическо лице.

Г-жа Мария Матева - член на КЗЛД изразява становище, че поради това, че в чл.477, ал.3 и чл.487, ал.2 от ГПК са посочени изрично местата, на които се поставя обявлението за публична продажба и предвид спецификите на Интернет, информацията публикувана в официалния сайт на Камарата на частните съдебни изпълнители, следва да съдържа само съобщение, че е започнала публична продажба и къде могат да бъдат намерени книгата за продавача, без данни за собственика и частния съдебен изпълнител.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

В обявленията за публична продажба по чл. 477, ал.2 и чл.487, ал.1 от Гражданско - процесуалния кодекс не следва да се съдържат единен граждански номер /ЕГН/ и адрес на собственика на имота, ако е различен от адреса по местонахождението на имота, а само неговото име по смисъла на чл.9 от Закона за гражданската регистрация, т.е. за български гражданин, роден на територията на Република България - собствено бащино и фамилно име, а за чужденец в зависимост от това дали е роден на територията на Република България или не - така, както е заявено от родителите му, така както е изписано в националния му документ за самоличност или в акта за раждане, независимо от колко части се състои.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ

НА

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

№ 2392/28.05.2011г.

гр. София, 22.06.2011г.

ОТНОСНО: Искане с рег.№ 2392/28.05.2011г. от г-н К.С. – управител на клон „М.“ към „Ц.К.Б.“ АД за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни, на основание чл.10, ал.1 т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с чл.106, ал.1, т.3 от Закона за гражданската регистрация, относно получаване на разрешение от КЗЛД за издаване на Удостоверение за наследници на починал кредитополучател на „Ц.К.Б.“ АД от кмета на община Б., област М.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 14.06.2011 г. (Протокол № 25), разгледа искане с рег.№2392/28.05.2011г. от г-н К.С. – управител на клон „М.“ към „Ц.К.Б.“ АД за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни, на основание чл.10, ал.1 т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка

с чл.106, ал.1, т.3 от Закона за гражданската регистрация, относно получаване на разрешение от КЗЛД за издаване на Удостоверение за наследници на починал кредитополучател на „Ц.К.Б.” АД от кмета на община Б., област М.

ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА:

По Договор №79500КР-АА-8094/21.05.2008г. „Ц.К.Б.” АД чрез клон си в гр.М. е предоставила на кредитополучателя – Т.П.И. от гр.Б., област М., кредит по проект „Гаранционен фонд за микрокредитиране” в размер на 15 000 (петнадесет хиляди) лева. Кредитът е обезпечен чрез договорна ипотека върху недвижим имот, собственост на кредитополучателя, съгласно Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека №101, том VIII, рег.№19154, дело №1432 от 22.05.2008г. по описа на Нотариус с рег.№113, РС М. Поради просрочие на вноските през 2010г., банката е изпратила до кредитополучателя – Т.П.И. три покани за доброволно плащане с : изх.№118 787/11.10.2010г.; изх.№140 906/03.12.2010г.; изх.14910/07.02.2011г., в резултат на което по твърдение на банката, не е последвало изпълнение, а е установено, че същата е починала. С цел да бъде събрано конкретното вземане по принудителен ред, Ц.К.Б. – клон М. сезира КЗЛД с настоящото искане да получи разрешение на основание чл.106, ал.1, т.3 от Закона за гражданската регистрация да ѝ бъде издадено удостоверение за наследници на починалото лице-кредитополучател от община Б., област М. В искането е посочено, че от досегашната практика на банката при изискване издаването на удостоверения за наследници на починали кредитополучатели, общините искат разрешение от КЗЛД за предоставяне на данни от ЕСГРАОН. В конкретния случай, от изложението в искането и от приложените към него документи, не става ясно дали банката е поискала от община Б., област М. да ѝ бъде издадено удостоверение за наследници на починалия кредитополучател-Т.П.И. Към искането като доказателство е приложено писмо-отказ за издаване на удостоверение за наследници №42 400/12.04.2011г. на община М. в отговор на „Ц.К.Б.” АД за друго лице.

ПРАВЕН АНАЛИЗ:

При анализа на изложеното в искането, както и приложените към него документи, се установява следното:

Съгласно чл. 430, ал.1 от Търговския закон с договора за банков кредит банката се задължава да отпусне на заемателя парична сума за определена цел и при уговорени условия и срок, а заемателят се задължава да ползва сумата съобразно уговореното и да я върне след изтичане на срока. В случая, съгласно твърденията на банката в писмото, банковият кредит, предоставен на кредитополучателя - Т.П.И. по договор №79500КР-АА-8094/21.05.2008г., сключен с „Ц.К.Б.” АД – клон М., не може да бъде погасен от нея, поради настъпилата ѝ смърт. Поради факта, че кредитът е обезпечен чрез договорна ипотека върху недвижим имот, собственост на кредитополучателя, на основание чл.173 от Закона за задълженията и договорите, кредиторът – „Ц.К.Б.” АД, има право да се удовлетвори предпочтително от цената на ипотекирания имот, в чиято собственост и да се намира той. Правото на предпочтително удовлетворение се простира и върху доходите от имота от деня, в който при принудителното изпълнение собственикът дължи сметка за тях. В конкретния случай, съществува правна възможност по реда на чл.418 от ГПК, съгласно който когато вземането е за определена парична сума или ако за него е уговорена парична неустойка по чл.173, ал.3 от ЗЗД, кредиторът – в конкретния случай „Ц.К.Б.” АД, въз основа на акта за вписването на ипотека, да поиска издаване на заповед за незабавно изпълнение. В този случай банката може да поиска от съда да постанови незабавно изпълнение и да издаде изпълнителен лист, тъй като вземането, независимо от неговата цена, се основава на ипотечен акт по чл.417, т.6 от ГПК във връзка с чл. 173, ал. 3 от Закона за задълженията и договорите. Изпълнителният лист се издава, след като съдът провери дали документът е редовен от външна страна и удостоверява подлежащо на изпълнение вземане срещу длъжника. За издаването на изпълнителния лист съдът прави надлежна бележка върху представения документ и върху заповедта за изпълнение. Заповедта за изпълнение с отбелязването за издаден изпълнителен

лист се връчва от съдебния изпълнител.

Съгласно естеството на искането и твърденията в него, издаването на удостоверение за наследници на починалото лице – кредитополучател Т.П.И. е продиктувано от необходимостта да бъдат предприети действия по събиране на вземането по принудителен ред (изпълнително производство по реда на ГПК) от страна на „Ц.К.Б.” АД. В случая, банката не може да депозира заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл.418 от ГПК, поради факта, че е починал кредитополучателя и въз основа на това, липсва легитимирана страна, против която да бъде предявено искането. Предпоставка за надлежното упражняване на процесуалните права е съществуването на правоспособност на страните към момента на сезиране на съда. В тази връзка, чрез акта за наследници може да се установи наличието или липсата на наследници на починалия наследодател-кредитополучател. Твърдението, че за „Ц.К.Б.” АД – клон М. установяването на наследниците на дадено починало лице –кредитополучател, в случая Т.П.И., е необходимо с оглед събиране на вземането по принудителен ред, следва да се докаже по съдебен ред. При започване на изпълнително производство, при необходимост сезираният съд има правомощие да изиска необходимата му информация. В Гражданско - процесуалния кодекс е предвидена възможността за издаване на съдебно удостоверение в гражданския процес. Основният принцип в ГПК е, че официални документи и удостоверения се представят от страните (чл.186, изр.1 ГПК). Допустимо е и самият съд, пред който делото е висящо, да ги изиска от съответното учреждение (чл.186, изр.2 предл. 1 ГПК) - в случая от конкретното длъжностно лице по гражданска регистрация. Ако сам не изиска съответните документи от компетентните органи, съдът може да снабди страната със съдебно удостоверение, въз основа на което тя да се снабди със съответните официални документи и удостоверения (чл.186, изр.2 предл. 2 от ГПК).

В този смисъл е и разпоредбата на чл. 88а, ал.1 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР), съгласно която актовете по гражданско състояние по чл.88 (акт за раждане, акт за сключен граждански брак, акт за смърт) от ЗГР могат да бъдат издавани на трети лица (каквато в случая е ”Ц.К.Б.” АД – клон М.), изрично упълномощени с нотариално заверено пълномощно от лицата по чл.88а, ал.1: лицето, за което се отнася актът за раждане, на неговите родители/законните му представители; страните по акта за сключен граждански брак; наследниците на починалото лице от акта за смърт или по реда на Гражданския процесуален кодекс и Наказателно-процесуалния кодекс. На тези лица могат да се издават преписи от актове и дубликати на удостоверенията, както и удостоверения, че липсва съставен акт за гражданско състояние. В конкретния случай, на основание чл.186, изр.2, пред.2 от ГПК, „Ц.К.Б.” АД – клон М., в качеството ѝ на страна в изпълнително производство може да поиска от съда да се снабди със съдебно удостоверение, въз основа на което тя да изиска от община Б., област М. да ѝ бъде издадено удостоверение за наследници на починалия кредитополучател- Т.П.И.

Удостоверението за наследници е акт за гражданско състояние, който съдържа лични данни, както за наследодателя, така и за неговите наследници (при наличие на такива). На основание чл.24, ал.1 от Закона за гражданската регистрация, въз основа на регистрите на населението, се издават удостоверения от общинската администрация. Удостоверението за наследници се издава от длъжностното лице по гражданско състояние – кметът на общината. По смисъла на чл.21, ал.3 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), освен изрично разписаните в чл.21 от АПК актове, за индивидуален административен акт се счита и волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения, както и отказът да се издаде такъв документ. Съгласно чл.35 от АПК, индивидуалният административен акт (в конкретния случай-удостоверението за наследници) се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени, като доказателствата се събират служебно от административния орган. Страните оказват съдействие на органа при събирането на доказателства, които се намират при тях и не се намират при административния орган. Всички събрани доказателства се проверяват и преценяват от административния орган. Достоверността на

данните се проверяват в Регистъра на населението на съответната община, който се поддържа на хартиен носител и компютърния му еквивалент е Локална база данни «Население», които са част от ЕСГРАОН на основание чл.24, ал.1 от Закона за гражданската регистрация.

В чл.106 от Закона за гражданската регистрация е регламентиран редът за предоставяне на данни от ЕСГРАОН, а именно:

1. На българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;

2. На държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;

3. На български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

”Ц.К.Б.” АД е акционерно дружество с ЕИК: 831447150, със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Оборище”, ул.”Г.С.Раковски” №103, с предмет на дейност: публично привличане на влогове или други възстановими средства и извършване на услуги по парични преводи и др. КЗЛД е сезирана от „Ц.К.Б.” – клон М. е с ЕИК:8314471500297, със седалище и адрес на управление на клон: гр. М., община М., ул.”Трети март” № 59 и предмет на дейност: обслужване, кредитиране, финансиране, текущо банково обслужване по съхранение и водени на собствени средства в левове на кооперативните организации и член-кооператорите по сметки в банката, разплащанията и касовото им обслужване, предоставяне на краткосрочни и дългосрочни кредити, приемане на депозити и влогове в левове и валута, организиране на застраховки и посмъртни помощи на кооператорите и персонала в кооперативните организации, извършване на други банкови услуги. Искането е подадено от управителя на клон М. – г-н К.С., от което става видно, че той може да представлява „Ц.К.Б.” АД - клон М. пред Комисията за защита на личните данни, във връзка с конкретното искане.

За осъществяване на своята дейност ”Ц.К.Б.” АД обработва данни на физически лица. В тази връзка дружеството е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни и като такъв е вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри към КЗЛД с идент.№ 130. Дружеството е заявило 2 броя регистри – „Клиенти” и „Персонал”. В регистър „Клиенти” са посочени категориите данни, които администраторът обработва: име, ЕГН, адрес, паспортни данни, месторождение, телефон, образование, трудова дейност, семейно положение, имуществено състояние и родствени връзки.

Действията по отношение на данните, свързани с гражданската регистрация на физическите лица (вкл. в конкретния случай) представляват „Обработване на лични данни”, съгласно определението, посочено в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни. Това е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Във връзка с предмета на искането за предоставяне на данни от ЕСГРАОН на ”Ц.К.Б.” АД – клон М. чрез издаване на удостоверение за наследници на починал кредитополучател – Т.П.И., следва да намерят приложение разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, предвид обстоятелството, че става въпрос за обработване на лични данни.

Съгласно чл.4 от Закона за защита на личните данни, обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия:

1.обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на

администратора на лични данни;

2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;

3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;

4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;

5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;

6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;

7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

В конкретния случай, би могла да бъде налице хипотезата на чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД – упражняване на законен интерес на трето лице - „Ц.К.Б.” АД – клон М.. В тази връзка и във връзка с гореизложеното, предоставянето на информация, съдържаща лични данни, от длъжностните лица по гражданското състояние, може да се извършва само при наличие на една от хипотезите, разписани в чл. 4 от ЗЗЛД и в съответствие с разпоредбите на чл.88а и чл.106 от Закона за гражданската регистрация. В конкретния случай, данни за наследници на починало лице - кредитополучател, с цел събиране на вземане, могат да бъдат предоставени на „Ц.К.Б.” АД – клон М. при наличие на съдебно удостоверение по чл.186 от ГПК.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал.1, т. 4 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 88а, ал.2 от Закона за гражданската регистрация, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ :

Община Б., област М. може да предостави информация, съдържаща лични данни, относно наследниците на починалия кредитополучател по Договор №79500КР-АА-8094/21.05.2008г. - Т.П.И., по постъпило искане от „Ц.К.Б.” АД – клон М., с цел упражняване на законен интерес на банката за събиране на вземане по принудителен ред, само след доказване на неговото наличие по законоустановения за това ред по Гражданския процесуален кодекс (ГПК) и представяне на съдебно удостоверение за снабдяване със съответните официални документи и удостоверения (чл.186, изр.2 предл. 2 от ГПК).

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
№ 2110/11.05.2011г.
гр. София, 22.06.2011г.**

ОТНОСНО: *Искане с рег.№2110/11.05.2011г. от директора на Института по информационни и комуникационни технологии към Българската академия на науките (БАН) – проф. дмн Светозар Маргенов за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни, относно приемливостта на изследователската работа от етична гледна точка по международния проект „Foresight Security Scenarios: Mapping Research to a Comprehensive Approach to Exogenous EU Roles (проект „Фокус“), в който участва Института по информационни и комуникационни технологии към Българската академия на науките*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 14.06.2011 г. (Протокол № 25) разгледа искане с рег.№ 2110/11.05.2011г. от директора на Института по информационни и комуникационни технологии към Българската академия на науките (БАН) – проф. дмн Светозар Маргенов за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни, относно приемливостта на изследователската работа от етична гледна точка по международния проект „Foresight Security Scenarios: Mapping Research to a Comprehensive Approach to Exogenous EU Roles (проект „Фокус“), в който участва Института по информационни и комуникационни технологии към БАН. Искането е подадено от директора на Института– проф. дмн Светозар Маргенов, който на основание чл.44, ал.2, т.1 от Устава на БАН, може да представлява научната организация пред всички органи и организации, в т.ч. и пред Комисията за защита на личните данни, във връзка с административното производство по изразяване на становище.

ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА:

Институтът по информационни и комуникационни технологии към БАН, представен чрез секция „Информационни технологии в сигурността“, участва от 01.04.2011г. в международен изследователски проект на тема: „Foresight Security Scenarios: Mapping Research to a Comprehensive Approach to Exogenous EU Roles“ (проект „Фокус“), който обединява 13 партньори от осем различни държави – Австрия, Испания, България, Швейцария, Чехия, Белгия, Израел, Германия. Проектът се финансира частично от Европейската комисия по Седма рамкова програма и реализацията му обхваща периода: месец април 2011г. - месец март 2013г.

Основната цел на проект „Фокус“ е да идентифицира и оцени алтернативни пакети от направления за бъдещи изследвания в областта на сигурността в Седма и следващите рамкови програми, които да подпомогнат Европейския съюз във възприемането на много роли за противодействие на външните заплахи, рискове и уязвимости. Основният принос на проекта е в разработването на ефективна среда (методи и средства) за дългосрочно прогнозиране и оценка, включваща анализите от изследването по проекта. Петте основни теми на проект „Фокус“ са: 1.Всеобхватен подход – алтернативни бъдещи направления в развитието на всеобхватния подход, така както е разбран и прилаган от европейските институции, страните-членки и стратегическите международни играчи; 2. Природни бедствия и глобални изменения в околната среда- сценариите за бъдещите роли на Европейския съюз в подготовката за и в отговор на природни бедствия и опасности, свързани с околната среда, са насочени към всеобхватни действия за намаляване на рисковете, защита на гражданите и за възстановяване; 3.Критична инфраструктура и сигурност на доставките – сценариите на бъдещите роли на Европейския съюз третираат действия по предотвратяване, намаляване и реакция на заплахи,

които могат да имат значително въздействие върху гражданите на Европейския съюз; 4. Европейският съюз като глобален играч – алтернативните бъдещи роли на Европейския съюз като глобален играч в сферата на сигурността; 5. Вътрешна рамка на Европейския съюз – Договорът от Лисабон: сценарии за развитие на вътрешната рамка на Европейския съюз, предпоставки за развитие на клаузите на договора от Лисабон и съответните стратегии. Очакваните резултати от проекта включват разработване на методика за планиране, пакет от планиращи сценарии (природни бедствия, аварии, защита на критична инфраструктура, външни и вътрешни мисии), информационна платформа със средства и инфраструктура за разработване, оценяване и прилагане на сценарии при планиране на научните изследвания и технологичното развитие, а също така и пътна карта за развитие на изследванията в интерес на сигурността. Екипът по проекта е провел самооценка по специфични въпроси, свързани със сигурността на данните, която ще бъде представена на всеки орган по защита на данните от съответната страна на партньора. Като допълнение се провежда и етична самооценка, представена за оценка от експерти от всяка страна-партньор. В тази връзка, Изпълнителната агенция по изследванията (REA) към Европейския съюз изисква представяне на становище от съответния национален орган по защита на данните относно приемливостта на изследователската работа по проекта от етична гледна точка. Във връзка с това, е постъпило искане от директора на Института по информационни и комуникационни технологии към Българската академия на науките за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни. Съгласно приложената към искането Рамка на проект „Фокус”, проектът е свързан с изследването на сигурността на Европейския съюз и цели да дефинира възможно най-реалистични сценарии за заплахи за сигурността на Европейския съюз. „Фокус” ще представи поредица от сценарии, въз основа на компютърни изчисления, включващи както природни бедствия, така и терористични атаки. Основният принос на проекта ще се състои в създаването на IT – платформа за дизайн за прилагане, оценка и изработване на сценарии за планиране на изследвания в сферата на сигурността. За постигане целите на проекта се използват знанията на широк кръг от експерти и заинтересовани граждани от различни държави, като методите на работа включват провеждане на анонимни интервюта и анкети за обратна връзка, както и интерактивни форми за попълване на интернет сайта. Лицата, които ще участват в анкети, следва да представят само следните данни: пол, възраст, професионална реализация/образование. Въпросите, които ще бъдат задавани на лицата са относно бъдещата сигурност на гражданите на Европейския съюз и по никакъв начин не се отнасят до техния личен живот, религиозна ориентация и др. Проектът не включва провеждане на анкети със следните категории лица: пациенти, доброволци за клинични изпитания, деца, възрастни в уязвимо положение или граждани на развиващи се страни. Проектът предвижда създаване на Група за наблюдение на сигурността, която следва да оценява и анализира всеки един резултат преди неговото публикуване, с цел да не бъде злоупотребено с публикуваната информация от страна на терористична организация или същата да бъде използвана за военни цели. Едновременно с това е предвидена и външна етична експертиза при поява на проблеми от етична гледна точка. В този случай, се възлага на външен изпълнител провеждането на редовни етични експертизи на всеки три месеца. Формата за етична самооценка на проекта е базирана на бланка, осигурена от Европейската комисия, чийто съдържание включва: 1. изследване на човешкия ембрион/плод; 2. изследване върху/на хора; 3. неприкосновеност на личността; 4. изследвания върху животни; 5. изследвания включващи развиващи се страни; 6. двойна употреба (изследвания с директна военна цел, изследвания, с които могат да злоупотребят терористи). Във връзка с това, цитираната проблематика не е предмет на изследване по проект „Фокус”.

Проектът предвижда спазване процедурата по защита на личните данни. Процедурата по защита на данните включва информирано съгласие и форма за информирано съгласие, която съдържа основна информация относно развитието на проекта. Формата за информирано съгласие е включена като анекс към доклада за етична самооценка. Формата за информирано съгласие на лицата по проект „Фокус” постъпи в КЗЛД като допълнителна информация към искането с рег.№2389/28.05.2011г. Съгласно предоставената информация формата за информирано съгласие е необходимо условие за участие в интервюта/анкети по проект „Фокус”. Тя може да се попълва, както на хартиен носител,

така и онлайн чрез сайта на проекта: <http://www.focusproject.eu>.

ПРАВЕН АНАЛИЗ:

При анализа на изложеното в искането, както и приложените към него документи, се установи следното:

На основание чл.1, ал.1 от Закона за Българската академия на науките, БАН е национална автономна организация за научни изследвания, която обхваща академичните институти и други самостоятелни структурни звена. Институтът по информационни и комуникационни технологии към БАН е създаден на 01.07.2010г. с решение на Общото събрание на БАН на основание чл.32 от Устава на БАН, като правопреемник на Института по паралелна обработка на информацията, Института по информационни технологии и Института по компютърни и комуникационни системи. Институтът е постоянно научно звено в рамките на БАН и е автономен. Той е юридическо лице, вписан в Регистър „Булстат” при Агенцията по вписвания на Министерството на правосъдието с ЕИК175905727 и адрес на седалище: гр.София, ул. „Акад. Георги Бончев” бл.2. Дейността му се осъществява въз основа на Правилник за дейността на Института по информационни и комуникационни технологии приет от Общото събрание на учените (Протокол № 2), в сила от 14.03.2011г. На основание т.2.2 от Правилника, една от основните дейности на Института е извършването на изследователска и експертна дейност по проекти с регионално, национално и международно значение.

При извършена служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, се установи, че БАН е администратор на лични данни и е вписана в регистъра с идентификационен номер 157090. БАН е заявила поддържането на 9 броя регистри – „Човешки ресурси”, „Информационна система на кадрите на БАН”, „Архив”, „Академици и член-кореспонденти”, „Служба Координация и контрол на безопасността на труда”, „Служба трудова медицина”, „Финанси и счетоводство”, „Деловодство” и „Наематели”. В същото време Институтът по информационни и комуникационни технологии към настоящия момент не е подавал заявление за регистрация като самостоятелен администратор на лични данни, но видно от подаденото заявление на БАН, в регистър „Информационна система на кадрите на БАН”, Институтът по информационни и комуникационни технологии е включен в обема обработвани данни от БАН.

С цел пълно и обстойно запознаване с проект „Фокус” и във връзка с предмета на искането, с писмо рег. №.2110/30.05.2011г. Комисията за защита на личните данни е изисквала допълнителна информация и доказателства относно: 1. В коя държава се събират данните при попълване на въпросника/анкетата по проекта; 2. Какви са организационните и техническите мерки, които се предприемат за защита на данните при осъществяване на техния пренос по електронен път или чрез предаване на хартиен носител; 3. Какви данни се изискват от лицата при регистрацията им в сайта на проекта, с цел да участват в провежданото изследване онлайн; 4. Извършена ли е по т.2.1 от Рамката на проекта, самооценка по специфични въпроси, свързани със сигурността на данните по проекта и при наличие на такава, моля да ни я представите; 5. Изисква ли се от лицата да имат електронен подпис при попълване на формата за информирано съгласие онлайн; 6. Въпросникът по проекта, който лицата ще попълват на доброволен принцип.

В изпълнение на указанията на КЗЛД с писмо от 03.06.2011г. в Комисията е постъпила допълнителна информация от Института по информационни и комуникационни технологии към Българската академия на науките, както следва:

I. FOCUS Data Protection Review/Self Assessment for submission to a relevant national data protection authority (Самооценка по т.2.1 от Рамката на проекта) :

1. Прилаганите методи за събиране, съхранение и използване на база данни - Проект „Фокус” включва разработване на различни сценарии, базирани на компютърни модели, които са тествани. Предвижда се да бъде създаден и приложен нов метод на изследване на сигурността, включващ контекстуални сценарии за ролите на Европейския съюз при справянето с глобалните предизвикателства. Основният метод, на който се базира проекта е познавателния, като той включва

провеждане на анонимни интервюта и анкети за обратна връзка и интерактивни форми за попълване на интернет сайта на проекта. Информацията, която се изисква от участниците в анкетите е: пол, възраст, професионална реализация/образование.

2. Възприетата и прилагана стратегия за защита на базата данни - Проектът предвижда всички партньори, които участват в него да се съобразяват с европейските директиви в областта на защитата на личните данни. Във връзка с това, защитата на личните данни има отношение в следните сфери: регистрация на заинтересованите страни в електронна платформа, управление на панелите на крайния потребител и панелът за оценка. Обработваните лични данни включват (име, позиция в организацията и електронна поща). Въпреки това, съгласно стратегията, тези видове лични данни нямат да бъдат събирани и използвани в самите изследователски дейности по проекта. Партньорите по проекта ще обработват всякакъв вид лични данни, получени по време на регистрацията на самия уебсайт, електронната платформа, работните семинари и симпозиуми в съответствие с Директива 95/46/ЕС.

3. Условието и реда за предоставяне, използване и защита на лични данни:

3.1. Вид на събираните данни:

Проектът предвижда събирането и употребата на лична информация в електронната платформата (онлайн въпросника) и сценарийните въпросници да бъде ограничено до минимум, с цел да се осигури сигурност на участниците. Предвижда се да бъде извършвана централна автентификация (процес на установяване на истинността и достоверността на конкретна информация), която ще представлява генериране на идентификация и парола, като не е планирано да се събира специфична информация за потребителя. Планирано е да бъде създадена електронна страница за обратна връзка със засегнатите граждани, по въпросите на описанието на сценариите. Въпросните граждани ще получават достъп по гореизложения начин (с идентификация и парола). Регистрационните данни (име, адрес, електронна поща) няма да включват информация за пола, религиозните убеждения и прочие и няма да бъдат съхранявани или обработвани. От техническа гледна точка, регистрацията ще е базирана на признак (token-based) и ще бъде проверявана от системата единствено, ако признакът е валиден. Признакът и отговорите няма нито да бъдат съхранявани, нито обработвани за по-нататъшен анализ или процедури. Възможно е по проекта да бъде създадено специфично информационно пространство, което да е достъпно само до специфични групи от експерти, които ще се регистрират там със своите имена, месторабота, академични титли, функции и електронен адрес. Тези данни няма да бъдат анализирани в изследователската работа на проекта. Няма да бъде систематизирана никаква статистика относно участниците. Съответната информация свързана с регистрацията ще бъде съхранявана в защитена електронна среда и няма да бъде предавана или използвана за никакви цели в други проекти. Тя няма да бъде споделяна с всички участници в партньорския консорциум.

3.2. Обработване на лични данни:

Въпросниците със събраните данни ще бъдат съхранявани от изследователската институция - BOC Asset Management GmbH (Австрия) на територията на Република Австрия, която е един от партньорите по проекта и негов администратор на лични данни. Организацията е посочена във формата за информирано съгласие по проекта, както и координатор на организацията с конкретен електронен адрес, чрез който по всяко време преди или след приключване на проекта, ако лицата желаят могат да поискат бъде заличена предоставената от тях информация. Личните данни няма да бъдат обработвани чрез автоматично манипулиране. Възможно е електронните адреси да бъдат включени в мейл листи, но това ще става след изричното съгласие на техните собственици, което ще бъде изискано по време на процеса на регистрация и за определените цели. Личните данни няма да се предават на трети лица. Няма да бъде извършвана обработка на лични данни от трети страни.

3.3. Техническа обработка и съхранение на данните:

Данните от различните източници няма да бъдат смесвани. Данните, събрани чрез уебсайта на проект „Фокус”, ще бъдат съхранявани от BOC Asset Management GmbH (Австрия), който

е администраторът на лични данни по този проект. Няма да има други администратори или обработващи на лични данни по проекта. Регистрационните данни и отговорите на въпросниците ще бъдат съхранявани в различни системи, за да се гарантира тяхната сигурност. Същото се отнася и до отговорите от хартиените въпросници. Данните ще бъдат съхранявани единствено за целите на проекта и до приемането на финалния доклад от страна на Европейската Комисия.

3.4. Информирано съгласие:

Всяка регистрация и събиране на информация ще бъде базирана на информирано съгласие от интервюираните/анкетирани лица.

3.5. Разрешение за събиране на данни:

Разрешението произлиза от съгласието на лицата, за които се отнасят данните. Тези лица ще предоставят своето съгласие по свой собствен и независим избор.

3.6. Трансфер на данни:

Партньорите ще обменят резултати от анализи и сценарии, но в никакъв случай няма да обменят или трансферират лични данни. Информацията ще бъде напълно анонимна.

3.7. Специфичен случай на събиране на експертни мнения:

Проектът предвижда провеждане на интервюта с експерти (чрез въпросник или без въпросник, по телефона, по пощата). Резултатите няма да бъдат съхранявани в база данни, да бъдат обработвани електронно или използвани в други проекти. Експертните мнения ще бъдат отделени от информацията за източника им и няма да бъдат анализирани във връзка едно с друго. Въпросниците няма да могат да бъдат включени в електронна система, те ще могат единствено да бъдат попълвани във формат „doc” или „pdf”, от самите експерти.

Ще се събира информация за присъствия на събития. Резултатите няма да бъдат съхранявани в база данни, да бъдат обработвани електронно или използвани в други проекти. Експертните мнения ще бъдат отделени от информацията за източника им и няма да бъдат анализирани във връзка едно с друго. Информацията ще бъде съхранявана от страните-партньори, съгласно техните национални разпоредби и няма да бъде предавана на трети страни.

3.8. Електронната платформа, развивана по проект „Фокус” :

Една от целите на проекта е да се добие знание по развитието на сценарии в база данни, достъпна чрез ИТ-платформа. Този процес по никакъв начин няма да включва или засяга лични данни, а само академична информация. Въпреки това, на определено ниво на спецификация, познавателните ресурси могат да включват известно количество лични данни, в този случай оценка ще се извършва по следната процедура:

Ако по време на изпълнението на проекта бъде установено, че познавателните ресурси включват лични данни, ще бъде установен контакт със съответните органи за защита на данните, с цел получаване на становище.

Личните данни няма да бъдат разкривани. Регистрационните данни от уебсайта ще бъдат съхранявани от BOC Asset Management GmbH (Австрия) и няма да бъдат използвани за цели, несъответстващи на тези на проекта, както и няма да бъдат трансферирани или разкривани на трети страни.

3.9. Уведомяване на екипа по проекта:

Всички членове на екипа от съответните страни – участници са уведомени за самооценката по проекта и за изискванията да провеждат всички изследвания в съответствие с нейните изводи и заключения.

II. Anonymous expert questionnaire (Анонимизиран експертен въпросник) :

Съгласно указанията, дадени по въпросника, лицата, които го попълват не следва да се

идентифицират по никакъв начин и да не правят никакви допълнителни коментари, които могат да позволят тяхната идентификация. Въпросникът, след като бъде попълнен се поставя в плик и се пуска в предвидена за целта кутия. Поради факта, че към настоящия момент практически не е стартирал проект „Фокус” и е на организационен етап на подготовка, на неговия сайт е публикувана само обща информация за проекта, неговите цели, методи, страните-партньори, финансирането на проекта и др., но не е публикуван въпросника, който се предвижда да бъде в основата на реализацията на проекта при събиране на експертни мнения и становища.

Обработването на личните данни съгласно дефиницията дадена в §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

На основание предоставената информация и доказателства, относно проект „Фокус”, по безспорен начин се налага извода, че дори и в малък обем, ще бъдат обработвани лични данни на лицата, които доброволно се включат в реализацията на проекта чрез попълване на въпросници/анкети онлайн или на хартиен носител, като за целта следва да изразят своето съгласие чрез попълване на форма за информирано съгласие за участие в изследването, като се индивидуализират със своите имена и да положат подпис.

Съгласно чл.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия:

1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;
2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;
3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;
4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;
5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;
6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;
7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Предвид изложеното по-горе, в конкретния казус, единственото правно основание за допустимост на обработване на лични данни във връзка с участието на Института по информационни и комуникационни технологии към БАН в проект „Фокус” на ЕС е наличие на изрично съгласие за това от страна на интервюираните/анкетирани лица на основание чл.4, ал.1, т.2 от Закона за защита на личните данни. Съгласно §1, т.13 от допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „Съгласие на физическото лице“ е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани. Съобразно действащата към настоящия момент нормативна уредба в сферата на защита на личните данни в Република България за изразеното съгласие на физическото лице няма изрично изискване за писмена форма. Съгласието следва да е налице по отношение на целите на обработване на данните в конкретния случай, получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните; задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им. Във всички случаи на лицата следва да е предоставена информация за

правото на достъп и правото на коригиране, заличаване или блокиране на събраните данни.

Видно от приложената към искането бланка, съдържанието на формата за информирано съгласие по проект „Фокус” включва: 1. Информация за естеството на проекта и методите за неговата реализация; 2. Доброволния характер на участие; 3. Какви са изискванията към участниците и възможностите за отказ от участие; 4. Информация за анонимността на въпросниците; 5. Обработване на информацията, която съдържа лични данни; 6. Необходимостта да се посочи електронна поща на лицето, когато попълва въпросника онлайн за верификация срещу злоупотреба с информация; 7. Категориите данни, които лицето попълва: пол, възраст, професионална реализация/образование; 8. Начин на съхраняване на данните и организацията, в която ще се съхраняват; 9. Възможности за заличаване на информацията по искане на лицето; 10. Възможности за информираност по проекта и изследването; 11. Възможности за прекратяване участието на лицето в проекта. След попълване на формата за информирано съгласие, лицето следва да посочи дата на попълване, името си и да постави своя подпис.

В конкретния случай, попълването на формата за информирано съгласие от лицата преди тяхното интервюиране/анкетирание е съгласие по смисъла на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД. Въпреки това, прави впечатление, че формата за информирано съгласие не включва информация относно упражняването на правото на достъп и правото на коригиране на физическите лица, при обработване на техни лични данни по смисъла на чл.19, ал.1, т.5 от ЗЗЛД.

Съгласно чл.25 от ЗЗЛД, след постигане целта на обработване на личните данни, администраторът е длъжен да ги унищожи или прехвърли на друг администратор, като предварително уведоми за това КЗЛД, ако прехвърлянето е предвидено в закон и е налице идентичност на целите на обработването. Администраторът е допустимо да съхранява лични данни само и единствено в предвидените от закона случаи.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал.1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Институтът по информационни и комуникационни технологии към Българската академия на науките може да участва в международния изследователски проект „Foresight Security Scenarios: Mapping Research to a Comprehensive Approach to Exogenous EU Roles (проект „Фокус”) към Европейския съюз, със срок на действие: месец април 2011г. – месец март 2013г. Необходимите условия, при които институтът може законосъобразно да обработва лични данни на физически лица, във връзка с участието си в проекта, са следните:

1.1. Обработването да се извършва на основание чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, а именно : физическите лица за които се отнасят данните, да са дали изрично и недвусмислено своето съгласие за участие в проекта и предоставяне на съответните данни;

1.2. Формата за информирано съгласие да бъде допълнена с информация относно упражняването на правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни по чл.19, ал.1, т.5 от ЗЗЛД;

1.3. Да бъдат предприети организационни и технически мерки по защитата на събираните, обработвани и съхранявани лични данни съгласно Наредба №1 от 07.02.2007г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

ОБУЧЕНИЕ

ЗАПОЧНА СЕРИЯТА ОТ ОБУЧЕНИЯ ПО ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ПРИ ОБРАБОТВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯТА В НАЦИОНАЛНАТА ЧАСТ НА ШЕНГЕНСКАТА ИНФОРМАЦИОННА СИСТЕМА

През януари 2011 г. Комисията за защита на личните данни одобри Годишен план за обучение през 2011 г., който ще бъде реализиран по инициатива и със собствен ресурс на КЗЛД. В плана като приоритетни групи обучаеми са включени структурите, имащи отношение към организацията и функционирането на Националната Шенгенска информационна система на Република България (НШИС). През февруари 2011 г. КЗЛД одобри конкретна програма за обучение на лицата, които ще бъдат обучавани във връзка с достъпа им до НШИС. През март и април 2011 г. се извърши организационна подготовка на предстоящите обучения на администратори на лични данни и на обработващи лични данни в НШИС. Комисията обобщи постъпващите заявки за участие на служители на администраторите на лични данни, определени да вземат участие в това обучение. Съгласува се организацията по обученията на представители на съдилищата. Уточниха се обученията на служители във Визовия център в Министерството на външните работи, Агенция „Митници“, Изпълнителна агенция „Морска администрация“ и Изпълнителна агенция „Гражданска въздухоплавателна администрация“. Проведе се среща на експертно ниво между Комисията за защита на личните данни и Министерството на вътрешните работи във връзка с провеждането на обучения за обучители, тъй като най-големият брой обработващи лични данни, които ще бъдат обучавани в изпълнение на тази мярка, е в системата на МВР (5 дирекции в София, 28 областни дирекции и териториалните звена на Главна дирекция „Гранична полиция“).

През м. май Комисията за защита на личните данни проведе две обучения в областта на защитата на личните данни за служители от администрацията на Народното събрание, заемащи ръководни и експертни длъжности.

На 18 и 19 май 2011 г. в София се проведе първото от серията обучения за администратори и обработващи лични данни в националната част на Шенгенската информационна система (НШИС). В него взеха участие служители от структурите на МВР на територията на гр. София - Главна дирекция „Охранителна полиция“, Дирекция „Миграция“, Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ и Дирекция „Български документи за самоличност“. На 25 и 26 май се проведе обучението за служители от граничните контролно пропускателни пунктове към Главна дирекция „Гранична полиция“.

Ръководител на обучаващия екип е Десислава Николова-Тошкова, директор на дирекция „Правна и международна дейност“ на Комисията за защита на личните данни. Членове на екипа са

Стоян Цанов, началник на отдел и експертите Надя Цолова-Левашка, Виржиния Табакова, Дима Христова и Десислава Николова.

Обучението обхваща широк кръг от въпроси по системата за защита на личните данни и принципите за защита. Акцентът на обучението е запознаване с правилата и изискванията за законосъобразно обработване на лични данни. Разясняват се основните понятия, принципите за правомерно обработване и основанията за допустимост на

обработване на лични данни, както и правата на физическите лица. Разглеждат се нормативните актове в областта на защита на личните данни на европейско и национално ниво. Представят се функциите и правомощията на Комисията за защита на личните данни и нейната международна дейност. Обучаемите се запознават със задълженията на администраторите на лични данни, техническите и организационни мерки за защита на личните данни, контролната дейност на КЗЛД и административно-наказателната отговорност.

Представя се информация относно работата с личните данни в националната част на Шенгенската информационна система и задълженията, произтичащи от бъдещото присъединяване на Република България към Шенгенското пространство. Специално внимание се обръща на спецификата във връзка с обработването на данни в НШИС - заявяване на регистър с данни, обработвани в НШИС от страна на администратора на лични данни –МВР. Представя се информация за Шенгенското пространство, централните и национални системи на Шенгенската информационна система. В общия преглед на Шенгенското пространство се изяснява неговата същност и обхват. По отношение на Шенгенската информационна система основните теми са:

- Цел и функциониране на ШИС;
- Достъп на компетентните органи до ШИС;
- Видове сигнали, подавани в ШИС;
- Характеристики на ШИС и обмен на информация чрез бюрата СИРЕНЕ;
- Задачи на националните бюра СИРЕНЕ;
- Видове данни, събирани и съхранявани в ШИС;
- Компетентни органи за работа с националната Шенгенска информационна система .

По отношение на оценката на напредъка на страната по Шенген се разглеждат следните основни въпроси:

- Инструменти за оценка на напредъка;
- Области, предмет на оценка;
- Кой извършва оценката;
- Оценката през 2009 г. в областта на защита на личните данни;
- Присъединяване към Шенген - приоритет за 2011 г.

Във връзка с международното сътрудничество в областта на защитата на личните данни по Шенгенската конвенция се представя дейността на Съвместния надзорен орган по Шенген; общите и специфични препоръки, резултат от проучванията по прилагането на Шенгенската конвенция в държавите-членки; Каталогът с добри практики по Шенген по отношение на:

- правната уредба;
- националния надзорен орган;
- правата на субектите на данни;
- сигурността на данните;
- защита на данните във връзка с издаването на визи;
- обществената осведоменост;
- международно сътрудничество;
- използването на сигнали.

Особено внимание се отделя на правомощията на националните надзорни органи по защита на данните по чл.114 от Шенгенската конвенция , двустранните срещи за обмяна на опит на КЗЛД със сродни надзорни органи през периода 2009-2010 г. и функциите на КЗЛД след факта на присъединяване.

ВИЕ ПИТАТЕ, НИЕ ОТГОВАРЯМЕ

Въпрос: Законосъобразно ли е при адресна регистрация да бъде изискван документ за собственост на жилището, за което се извършва регистрацията?

Отговор:

Съгласно чл.91 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР), адресната регистрация на лицето е отразяване на постоянния и настоящия му адрес в регистрите на населението и в Националната база данни „Население“. На основание чл.92 от ЗГР (изменение – ДВ, бр. 9 от 2011г.), адресната регистрация се извършва от общините и кметствата при заявяване от лицето. За извършване на адресната регистрация лицата представя един от следните документи:

1. Документ за собственост;
2. Договор за ползване на имота за жилищни нужди.

За извършване на адресна регистрация се представя и писмено съгласие на собственика чрез декларация по образец, подадена лично пред органа (община/кметство), или с нотариална заверка на подписа.

Въпрос: Законосъобразно ли е търговско дружество да изисква предоставяне на ЕГН на водач на моторно превозно средство при заплащане на винетна такса за ползване на републиканските пътища на територията на страната?

Отговор:

1. При заплащане на винетна такса за ползване на републиканските пътища на територията на страната от собственици/ползватели на МПС, които са задължени лица по смисъла на чл.14 от Данъчно-осигурителния кодекс и за които Националната агенция за приходите създава и поддържа регистър и база данни, обработване на данни чрез представяне на единен граждански номер може да се извършва в случаите, когато се издава първичен счетоводен документ (квитанция) съгласно чл.10, ал.1 от Закона за корпоративното подоходно облагане. При наличие на тази хипотеза, администраторът осъществява законосъобразно обработване на лични данни на основание чл.84 от Данъчно-осигурителния кодекс във връзка с чл.4, ал.1, т.1 от Закона за защита на личните данни.

2. При заплащане на винетна такса за ползване на републиканските пътища на територията на страната от собственици/ползватели на МПС, на основание чл.7, ал.5 от Закона за счетоводството, ако те желаят или когато това е предвидено в нормативен акт, не се издава първичен счетоводен документ (квитанция), а само фискална касова бележка на основание чл.10, ал.4 от Закона за корпоративното подоходно облагане по ред определен с Наредба №Н-18/13.12.2006г. на министъра на финансите. На основание чл.25 от наредбата, независимо от документирането с първичен счетоводен документ задължително се издава фискална касова бележка за всяка продажба на лицата, освен в случаите, когато се заплаща по банков път или чрез пощенски паричен превод. Във връзка с това, за издаването на фискална касова бележка не се изисква да бъде извършвана идентификация на лицата.

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венета Шопова

Членове: Красимир Димитров

Валентин Енев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 4 (31) 2011 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид

